

SAPATTIKOULU- LÄKSYT

2 neljännes 2016

"Sen te olette tehneet minulle."

Esipuhe

Puhuessaan sukulaiselleen miettiessään ratkaisua erääseen ongelmaan, patriarkka sanoi: "... olemmehan veljeksiä." 1. Moos. 13:18. Tämä on hyvin suuri totuus. Olemme olemassa, koska Jumala, meidän kaikkien Isä, on antanut meille arvokkaan elämän lahjan. Syntymässä me kaikki saamme saman hengen; sen pitäisi riittää vakuuttamaan meidät, että saamme olemassaolomme samasta lähteestä ja siten kuulumme samaan perheeseen. Vaikka elämän olosuhteet erottavat meidät toisistamme, vaikka elämme eri kaupungeissa, valtioissa ja mantereilla, ja vaikka olemme eri rotua - yleensä meillä on vain vähän mahdollisuuksia tavata ja tuntea toisemme - olemme silti veljiä, sillä meillä on samat alkuperäiset vanhemmat, sama Isä taivaissa, ja sama Lunastaja.

Veljeyden käsite on läsnä perheessä, seurakunnassa, ja yhteiskunnassa. Yleensä sana "veljekset" tarkoittaa yksilöitä, joilla on samat vanhemmat. Puhumme myös sielunveljistä, sillä jaamme saman uskon. Mutta miten erilailla ymmärrämme mitä tarkoittaa olla veljeksiä! Miten erilailla kohtelemme toisiamme! Ja usein, miten vähän sopusointua onkaan perheen seinien sisällä, missä elämme yhdessä vuosikaudet! Useista syistä toisinaan, me unohtamme toiset, käytämme aikamme ja mielenkiintomme itseemme, ja kohtelemme toisia kuin he olisivat täysin vieraita, ennemmin kuin näkisimme heidät veljinämme!

Tämän maailman ensimmäisille veljeksille kehittyi vakavia ongelmia. Ja aina sen jälkeen, useita vaikeuksia on noussut uhkaamaan sellaisia suhteita. Siitä huolimatta se ei muuta perusteellista totuutta, että meidän täytyy löytää uudelleen syvä merkitys, että "olemme veljeksiä"! Herralla oli tämä mielessä sanoessaan, "... Te olette kaikki veljiä." Matt. 23:8. Hän tietää, että erot luonteessa, mielenkiinnonkohteissa, kulttuurissa, opinnoissa, ja mielipiteissä tekee vaikeaksi saavuttaa ymmärryksen ja sopusoinnun yksilöiden kesken. Tämän takia Hän vahvisti toisen suuren käskyn, "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi," ja päätti: "Näissä kahdessa käskyssä riippuu kaikki laki ja profeetat." Matt. 22:39, 40. Jeesuksen sanat ovat selkeät, ja Hän antoi esimerkin mitä tarkoitti: "Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut – että tekin niin rakastatte toisianne." Joh. 13:34.

Tämän neljänneksen läksyissä halumme on löytää uudelleen veljellisen rakkauden pyhä arvo. Tämä päämäärä mielessämme, tarkastelemme Raamatun opetuksia, esimerkkejä ja lupauksia, pitäen mielessä, että uskottavuutemme maailmassa ei riipu vain uskosta, vaan myös veljellisestä rakkaudestamme. "Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus." Joh. 13:35. Herra jopa selvensi, että mitä ikinä teemme, emme tee vain raukoille kuolevaisille, vaan Hänelle: "Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle." Matt. 25:40.

Lainaten Raamatun jaetta, Profetian Henki painottaa: " Meidän tulee muistaa, että on siunatumppaa antaa kuin ottaa." -The Adventist Home, s. 474. Tämä ei ole totta vain taloudellisissa asioissa, vaan myös rakkaudessa, palveluksessa, ja pappudessa. Miten tämä on mahdollista? Innoitettu vastaus on: "Olemme tässä maailmassa ollaksemme apuna ja siunauksena toinen toisillemme, yhdistyen Kristuksen kanssa pyrkimyksessä palauttaa Jumalan kuva ihmisessä. Tehdäksemme tätä työtä, meidän täytyy oppia Jeesukselta. 'Ottakaa minun ikeeni,' Hän sanoo, 'ja oppikaa minusta; sillä olen laupea ja

nöyrä sydämeltäni: ja tulette löytämään levon sieluillenne.' Tässä lupauksessa ei ole jossittelua. Ne, joilla on kokemusta pitää yllään Kristuksen pidättäytymisen ja tottelevaisuuden iestä, tietävät, että se merkitsee saada lepo ja rauha Hänessä. Tottelevaisuudessa on onni ja lohdutus. Pyhät enkelit ovat tottelevaisten ympärillä pitääkseen heidät rauhan poluilla." -Atlantic Union Gleaner, September 9, 1903.

"Kuvittele mielessäsi suuri ympyrä, jonka kehältä on vedetty useita viivoja keskustaan. Mitä lähemmäksi keskustaa nämä viivat tulevat, sitä lähempänä ne ovat toinen toisiaan.

"Näin on Kristillisessä elämässä. Mitä lähemmäksi Kristusta tulemme, sitä lähempänä me olemme toisiamme. Jumala saa kunnian, kun hänen kansansa yhdistyy sopuisassa toiminnassa." -Kodin ihanteita, s. 165.

Tulkaamme lähemmäksi Jeesusta opiskellessamme näitä läksyjä, nähdessämme läksyt samalla myös kokemuksina eletäväksi päivittäisessä elämässämme, eikä vain oppina, joka täytyy ymmärtää ja hyväksyä. Sitten, eräänä päivänä, kuten meille on luvattu, meitä ei vain tervehditä, vaan kutsutaan tervetulleiksi: "Tulkaa tänne, te Isäni siunaamat. Te saatte nyt periä valtakunnan, joka on ollut valmiina teitä varten maailman luomisesta asti ...Totisesti: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle." Matt. 25:34, 40.

- Pääkonferenssin veljet ja sisaret

1

Sapattina 2. huhtikuuta 2016

Te olette veljiä

"Itserakkaus, ylpeys ja itseriittoisuus ovat pohjalla suurimmissa koettelemuksissa ja riidoissa joita on ikinä ollut uskonnollisessa maailmassa.... 'Olkaa yhtä, olkaa yhtä, olkaa yhtä mieltä, yhtä päätöstä -' Kristus on johtaja, ja te olette veljiä; seuratkaa Häntä. Vaeltakaa valkeudessa, iin kuin Hän on valkeudessa. Ne, jotka kävelevät Kristuksen jalanjäljissä, eivät kävele pimeydessä, vaan he, jotka vetäytyvät pyhittämättömään riippumattomuuteen, eivät voi saada Jumalan läsnäoloa ja siunausta työlleen...." -Evangelism, s. 102.

Neuvoa ongelmissa oleville

1. Vaikka Mooseksella oli pääsy kuninkaalliseen hoviin ja hänet tunnustettiin Faaron tyttären poikana, keitä hän piti veljinään?

Ap.t. 7:23 Mutta kun hän oli täyttänyt neljäkymmentä vuotta, heräsi hänen sydämessään ajatus mennä katsomaan veljiänsä, israelilaisia.

2. Moos. 2:11 Ja tapahtui niihin aikoihin, kun Mooses oli kasvanut suureksi, että hän meni veljiensä luo ja näki heidän raskaan työnsä. Ja hän näki egyptiläisen miehen lyövän hebrealaista miestä, erästä hänen veljistään.

"Uskon kautta kieltäytyi Mooses suureksi tultuaan kantamasta faraon tyttären pojan nimeä. Hän otti mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa, katsoen 'Kristuksen pilkan' suuremmaksi rikkaudeksi kuin Egyptin aarteet; sillä hän käänsi katseensa palkintoa kohti" (Hebr.

11:24—26)... vaikka maailma oli hänen edessään, hänellä oli kuitenkin siveellistä voimaa kieltäytyä rikkauten, suuruuden ja maineen imartelevista tarjouksista ja ottaa »mieluummin kärsiäkseen vaivaa yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin saadakseen synnistä lyhytaikaista nautintoa». "Hän suuntasi katseensa ohi komean palatsin ja hallitsijan kruunun siihen kirkkauteen ja kunniaan, joka on tuleva Korkeimman pyhien osaksi siinä valtakunnassa, jota synty ei ole saastuttanut. Hän loi uskon katseensa siihen katoamattomaan seppeleeseen, jonka taivaan Kuningas on painava voittajan kulmille. Tämä usko sai hänet luopumaan maan mahtavista ja liittymään siihen vaatimattomaan, köyhään ja halveksittuun kansaan, joka halusi mieluummin totella Jumalaa kuin palvella syntiä." -Pp, s. 227.

2. Mitä hän todisti vieraillessaan orjuudessa elävien veljiensä luona? Mitä hän sanoi väärintekijälle? Miten innokkaasti hän puhui molemmille miehille?

2 Moos. 2:13 Ja hän meni toisena päivänä ulos ja näki kaksi hebrealaista miestä tappelemassa keskenään; ja hän sanoi syyliselle: "Miksi lyöt toveriasi?"

Ap.t. 7:26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi heidän luoksensa, heidän riidellessään, ja koetti saada heitä sopimaan sanoen: "Tehän olette veljiä, miehet; miksi teette vääryyttä toisillenne?"

"Pelkät vaikutelmat eivät ole turvallinen opas velvollisuuden tajuamiseen. Sielunvihollinen houkuttelee usein ihmiset uskomaan, että heitä ohjaa Jumala, vaikka he todellisuudessa noudattelevat pelkkiä inhimillisiä mielijohteita. Mutta jos olemme valppaita ja kysymme neuvoa veljiltämme, me opimme ymmärtämään Herran tahdon; sillä on annettu lupaus: »Hän johdattaa nöyriä oikein, hän opettaa nöyrille tiensä» (Ps. 25: 9)." -Ap. teot, s. 213.

3. Mikä oli hänen tarkoituksensa hänen puhuessaan heille tähän sävyyn? Mitä hän toivoi saavuttavansa sanoessaan heille, "Te olette veljiä"? ymmärrämmekö veljeyden niin kuin Mooses?

Ap.t. 7:25 Ja hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala hänen kätensä kautta oli antava heille pelastuksen; mutta he eivät sitä ymmärtäneet.

Ef. 4:31, 32 Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana teistä. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämiisiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

"Mooses oletti, että hänen opetuksensa Egyptin viisauteen teki hänestä täysin kykenevän johtamaan Israelin kansan orjuudesta.... Hänestä tuntui, että hän kykeni johtamaan heidät. Hän aloitti työnsä yrittämällä saada oman kansansa suosion oikaisemalla heidän kokemansa vääryydet." -Fundamentals of Christian Education, s. 342.

Me olemme veljiä

4. Mitä Aabraham sanoi veljenpojalleen, Lootin ja Aabrahamin paimenten jouduttua riitoihin? Mitä ei saisi tapahtua veljesten kesken?

1 Moos. 13:7, 8 Niin syntyi riitaa Abramien karjapaimenten ja Lootin karjapaimenten

välillä. Ja siihen aikaan asuivat siinä maassa kanaanilaiset ja perissiläiset. Silloin Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riitaa meidän välillämme, minun ja sinun, älköönkä minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä, sillä olemmehan veljeksiä.

Kol. 3:12, 13 Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valituista, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen, kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.

"Näin Aabraham ilmaisi jalon, epäitsekään mielenlaatunsa. Miten monet olisivatkaan vastaavassa tilanteessa pitäneet kynsin hampain kiinni etuoikeuksistaan! Miten monia perhesuhteita onkaan näin rikkoutunut! Miten monet seurakunnat ovatkaan näin hajonneet kahtia ja antaneet jumalattomille aiheen pilkata ja moittia totuuden asiaa! »Älköön olko riitaa meidän välillämme», sanoi Aabraham, »sillä olemmehan veljeksiä», ei vain sukulaisuuden perusteella, vaan myös oikean Jumalan palvojina. Jumalan lapset ovat kaikkialla maailmassa samaa perhettä, ja saman rakkauden ja sovinnollisuuden mielialan tulisi vallita heidän keskuudessaan. »Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämiset toisianne kohtaan; toinen toisenne kunnioittamisessa kilpaillakaa keskenänne» (Room. 12:10), opettaa Vapahtajamme. Puolet elämän ikävyyksistä väistyisi, jos harrastaisimme kohteliaisuutta ja olisimme halukkaat tekemään toisille samoin kuin toivoisimme heidän tekevän meille. Pöyhkeilevä mielenlaatu on saatanallista, mutta Kristuksen rakkautta vaalivassa sydämessä on sitä rakkautta, joka ei etsi omaansa. Sellaiset noudattavat jumalallista kehotusta: »Älkää katsoko vain omaa parastanne, vaan toistenkin parasta» (Fil. 2:4, UTN)." -Pp, s. 112, 113.

Veljekset, syyttäjät, ja anteeksiantavaisuus

5. Miten diakoni Stefanus vetosi kuulijoihinsa, joista tuli hänen syyttäjiään? Minkä jumalallisen periaatteen Jeesus antoi, näyttäen miten sellaisessa tilanteessa tulee toimia?

Ap.t. 7:2 Stefanus sanoi: "Miehet, veljet ja isät, kuulkaa! Kirkkauden Jumala ilmestyi meidän isällemme Aabrahamille hänen ollessaan Mesopotamiassa, ennenkuin hän oli asettunut asumaan Harraniin,

Luuk. 6:28 siunatkaa niitä, jotka teitä kiroavat, rukoilkaa niiden edestä, jotka teitä parhaavat.

"Maailman Lunastaja on asettanut työtoverinsa edustamaan Häntä; ja mitä lähemmin ihminen kulkee Jumalan kanssa, sitä virheettömämmäksi tulee hänen puhuttelu tyylinsä, käytöksensä, asenteensa ja eleensä. Karkeaa ja moukkamaista käytöstä ei ikinä nähty Esikuvassamme, Kristuksessa Jeesuksessa. Hän oli taivaan edustaja, ja hänen seuraajiensa täytyy olla Hänen kaltaisiaan." -Testimonies for the Church, vol. 4, s. 405.

6. Vaikka he tulivat niin vihaisiksi, että olivat valmiit teloittamaan hänet, mitkä olivat Stefanuksen viimeiset sanat ennen hänen elämänsä päättymistä? Kuka

päätti elämänsä samalla lailla anteeksiannon sanoilla vainoajiansa kohtaan?

Ap.t. 7:60 Ja hän laskeutui polvilleen ja huusi suurella äänellä: "Herra, älä lue heille syyksi tätä syntiä!" Ja sen sanottuaan hän nukkui pois.

Luuk. 23:34 Mutta Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät." Ja he jakoivat keskenään hänen vaatteensa ja heittivät niistä arpaa.

"Jumalan Poika toimii itsekkin suurena Välimiehenä syntisen hyväksi. Hän tietää ihmissielun arvon, sillä hän on maksanut sen lunastuksen hinnan. Kristus vihasi pahuutta niin kuin vain luonteeltaan tahrattoman puhdas voi vihata, mutta hän rakasti syntistä niin kuin vain luonteeltaan rajattoman hyvä voi rakastaa. Ristiinnaulitsemisen tuskissaan ja tuntien koko maailman syntien kauhistavan painon hän rukoili herjaajiensa ja murhaajiensa puolesta: »Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä he tekevät» (Luuk. 23:34)." -Pp, s. 121.

"Jeesus on paras ystäväsi. Elä päivittäisessä uskossa Jumalan Poikaan. Anna päivittäisten toimiesi olla Jumalan hyväksymiä. Silloin olet siunaukseksi toisille.... Älä kasva pois lapsuutesi yksinkertaisesta uskosta ja luottamuksesta. Sairaana ensimmäinen pyyntösi oli, 'Isä, äiti, rukoilkaa, että Herra parantaa minut ja antaa anteeksi syntini.' Kun rukous rukoiltiin puolestasi, pidit yksinkertaisen rukouksen ja kiitit Herraa, että Hän oli kuullut ja vastannut, ja täydellä uskolla ja varmuudella sanoit, 'Minä tulen paranemaan, Herra on siunannut minut.' Nukuit kaikessa rauhassa, varmana, että pyhät enkelit varioisivat sänkyäsi." -This Day with God, s. 310.

7. Tuleeko veljien välillä olla riitaa? Mitä tulisi muistaa ongelmien ilmeentyessä?

Minkä hengellisen opetuksen Herra antoi koskien veljien välistä suhdetta?

Jaak. 3:14, 16 Mutta jos teillä on katkera kiivaus ja riitaisuus sydämässänne, niin älkää kerskatko älkääkä valhetelko totuutta vastaan... Sillä missä kiivaus ja riitaisuus on, siellä on epäjärjestys ja kaikkalainen paha meno.

1 Kor. 4:12, toinen osa, 13 meitä vainotaan, mutta me kestämmme; meitä parjataan, mutta me puhumme lempeästi; meistä on tullut kuin mikäkin maailman tunkio, kaikkien hylkimiä, aina tähän päivään asti.

1 Piet. 3:9 Älkää kostako pahaa pahalla, älkää herjausta herjauksella, vaan päinvastoin siunatkaa; sillä siihen te olette kutsututkin, että siunauksen perisitte.

"Toivon, että Kristittyinä olette tietoisia alati kasvavista velvollisuuksistanne, ja olette valmiita toimimaan uskollisina varojen sekä lahjojen luottamusmiehinä. Asetatteko syrjään kaiken itsekkyyden, ja kaikki lahkolaisuuden tunteet, ja ilmennätte lähetysintoanne työskennellessänne Jumalan asian hyväksi? Sysäättekö syrjään kaiken riidan asiassa, ja näytätte että olemme kaikki yhtä Jeesuksessa Kristuksessa? Jumala auttaa meitä kansana näkemään, kuinka epätäydellistä palveluksemme Hänelle on. Auttakoon Hän teitä tuntemaan, että olette veljeksiä." -Manuscript Releases, vol. 21, s. 459, 460.

Pohdittavaksi

- Mitä olen oppinut tästä läksystä?

- Onko sana veli minulle vain nimi tai titteli, niin kuin mikä tahansa muukin?

- Mitä merkitsee, että on veljiä?
- Kuuluisiko veljesten kesken olla välirikkoa?
- Jos arvostamme toista ihmistä lähimmäisenä tai veljenä, kuinka toimimme häntä kohtaan?
- Miksi Herra antoi esimerkkejä siitä, kuinka meidän tulisi kohdella veljiämme?

Miten "tuhota" viholliset

Kerrotaan tarinaa kiinalaisesta keisarista, joka kuultuaan erään alueensa kapinasta, sanoi hallituksen ministereilleen ja sotilasjohtajilleen: "Tulkaa, seuratkaa minua, Kohta minä tuhoan viholliseni."

Kun keisari joukkoineen saapui paikkaan jossa kapinalliset olivat, hän kohteli heitä hyvin; ja kiitollisuudesta, he alistuivat hänelle jälleen. Kaikki keisarin seurueessa ajattelivat hänen määräävän kapinallisten välittömän teloituksen, joten he olivat yllättyneitä nähdessään hänen kohtelevan kapinallisia inhimillisesti ja jopa rakastavaisesti. Nähdessään tämän, keisarin pääministeri kysyi vihaisesti: "Miten tämä täyttää lupauksenne, teidän korkeutenne? Te sanoitte, että tulimme tuhoamaan vihollisesi, mutta olette antanut heille kaiken anteeksi ja kohdellut heitä hyvin."

Ystävällisellä asenteella keisari vastasi. "Lupasin tuhota viholliseni, ja näet, että kukaan ei ole viholliseni. Olen tehnyt heistä kaikista ystäviäni!"

Miten hyvä olisikaan, jos me Kristuksen perheen jäseninä toimisimme samalla ystävällisellä, anteeksiantavalla hengellä, veljiämme ja sisariamme kohtaan Herrassa." - Otettu kirjasta Expositor Biblico, lainattu kirjoituksessa A. Lerin, 500 ilustraciones, No. 10.

2

Sapattina 9. huhtikuuta 2016

Missä on veljesi?

"Kuka sitten on uskollinen ja viisas palvelija, josta Herra on tehnyt talonsa hallitsijan? Osaammeko vastata? Olenko minä palvelija, uskollinen pyhässä luottamuksessa, joka minulle on annettu? Jokaiselle ihmiselle on annettu yksilöllinen velvollisuus. Vartijoilla on erityinen tehtävänsä valvoa vaaran lähestymistä ja soittaa hälytys. Ristin sotilailla tulee olla tarkat korvat. Heidän velvollisuudessaan heidän tulee soittaa torvesta tietty ääni, jotta jokainen voi pukea haarniskansa toimintaa varten." - Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 236.

1. Mikä tuotti synkkiä ajatuksia ja vihaa Aadamin ja Eevan ensimmäisessä pojassa?

1 Moos. 4:3-5 Ja jonkun ajan kuluttua tapahtui, että Kain toi maan hedelmistä uhrilahjan Herralle; ja myöskin Aabel toi uhrilahjan laumansa esikoisista, niiden rasvoista. Ja Herra katsoi Aabelin ja hänen uhrilahjansa puoleen; mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen hän ei katsonut. Silloin Kain vihastui kovin, ja hänen

hahmonsa synkistyi.

"Kain piti vanhurskaana, ja kun hän tuli Jumalan luo, hän toi mukanaan vain kiitosuhrin. Hän ei esittänyt mitään synnintunnustusta eikä myöntänyt tarvitsevansa mitään armoa. Mutta Aabel toi Jumalalle veriuhrin, joka viittasi Jumalan karitsaan. Hän tuli syntisenä ja tunnusti olevansa kadotettu. Hänen ainoa toivonsa oli Jumalan ansaitsematon rakkaus. Herra katsoi hänen uhrilahjansa puoleen, mutta Kainin ja hänen uhrilahjansa puoleen Hän ei katsonut. Jumalalle kelpaamisen ensimmäisenä edellytyksenä on, että tunnemme tarpeemme ja tunnustamme puutteellisuutemme ja syntimme. 'Autuaita ovat hengellisesti köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta' (Matt. 5:3)." -Kr. v., s. 106, 107.

2. Mitä Herra teki saadakseen hänet järkiinsä? Minkälaiset ajatukset avaavat oven Saatanalle? Mitä tapahtuu ihmiselle, joka antaa saatanallisten ehdotusten tulla mieleensä ja vallata sen?

1 Moos. 4:6, 7 Ja Herra sanoi Kainille: "Miksi olet vihastunut, ja miksi hahmosi synkistyy? Eikö niin: jos teet hyvin, voit kohottaa katseesi; mutta jos et hyvin tee, niin väijyy synti ovella, ja sen halu on sinuun, mutta hallitse sinä sitä!"

Joh 1:14, 15 Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä; ja hän oli täynnä armoa ja totuutta. Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä."

"Aabelin kuolema oli seurauksena Kainin kieltäytymisestä hyväksyä Jumalan suunnitelma tottelevaisuuden koulussa, tulla pelastetuksi Jeesuksen Kristuksen verellä, jota ilmentää Kristukseen viittaavat uhrilahjat. Kain kieltäytyi vuodattamasta verta, joka kuvasi Kristuksen verta, joka tultaisiin vuodattamaan maailmalle. Tämän koko seremonian valmisteli Jumala, ja Kristuksesta tuli koko järjestelmän perusta. Tästä alkaa sen ihmisen työ kouluttajana, joka tuo syntisiä ihmisiä Kristuksen luo." -Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 6, s. 1109

Missä veljesi on?

4. Minkä kysymyksen Herra esitti miehelle, joka suutuspäissään oli tullut pisteeseen, jossa saattoi tehdä niin vakavan rikoksen? Mikä oli Jumalan syy kysyä tämä kysymys?

1 Moos. 4:9 Niin Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Aabel?" Hän vastasi: "En tiedä; olenko minä veljeni vartija?"

Job 13:23, loppuosa; Ilmaise minulle rikkomukseni ja syntini.

Room. 2:4 Vai halveksitko hänen hyvytensä ja kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä runsautta, etkä tiedä, että Jumalan hyvyys vetää sinua parannukseen?

"Murhamies Kain kutsuttiin pian vastaamaan rikoksestaan. »Herra sanoi Kainille: 'Missä on veljesi Aabel?' Hän vastasi: 'En tiedä; olenko minä veljeni vartija?«» Kain oli edennyt synnin tiellä niin pitkälle, ettei hän enää tajunnut Jumalan jatkuvaa

läsnäoloa eikä hänen suuruuttaan ja kaikki tietävyyttään. Ja niin hän turvautui valheeseen peittääkseen syyllisyytensä." -Pp, s. 57.

"Niin ikään tulisi työ ulottaa myös rikkaiden pariin. Heidät on herätettävä huomaamaan vastuunsa niistä varoista, jotka taivas on heille uskonut. Heidä tulee muistuttaa, että heidän täytyy tehdä tili hänelle, joka tulee tuomitsemaan elävät ja kuolleet. Rikas tarvitsee sinua työskentelemään rakkaudessa ja Jumalan pelossa. Liian usein hän luottaa rikkauteensa eikä tunne vaaraansa. Hänen mielensä tulee suunnata ikuisiin arvoihin. Hänen tulee tunnustaa sen ainoan todella Hyvän arvovalta, joka sanoo: 'tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon. Ottakaa minun ikeeni päälleni ja oppikaa minusta, sillä minä olen hiljainen ja nöyrä sydämeltä; niin te löydätte levon sielullenne. Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormanani on keveä' (Matt. 11:28-30)." - Kr. v., s. 167, 168.

Missä ovat veljemme?

5. Mitä Herra sanoi tehdäkseen Kainista - niin kuin yhtäläillä kaikista meistäkin – herkkiä arvostamaan ja kunnioittamaan veljiämme?

1 Moos. 4:10 Ja hän sanoi: "Mitä olet tehnyt? Kuule, veljesi veri huutaa minulle maasta.

Ps. 40:12 Sinä, Herra, älä sulje minulta laupeuttasi, sinun armosi ja totuutesi varjeltkoon minua aina.

Ps. 19:12 Myös sinun palvelijasi ottaa niistä vaarin, niiden noudattamisesta on suuri palkka.

"»Jumala oli antanut Kainille tilaisuuden tunnustaa syntinsä. Hänellä oli ollut miettimisaikaa. Hän tiesi tekonsa ja sen peittämiseksi lausumansa valheen hirvittävyuden, mutta hän oli yhä kapinamielinen, eikä tuomiota enää pitkitetty." -Patriarkat ja profeetat, s. 57.

"Sinä päivänä Mestari tulee vaatimaan Häntä tunnustavalta kansaltaan, ' Mitä olette tehneet pelastaaksenne läheisenne sielun? On monta jotka olivat kanssanne tekemisissä maallisissa asioissa, jotka elivät teitä lähellä, joita olisitte voineet varoittaa. Miksi he ovat niiden joukossa, jotka eivät pelastu?' "Veljet ja sisaret, minkä tekosyyn voitte antaa Jumalalle tästä sielujen laiminlyönnistä? Esittäisin tämän asian teille niin kuin se on esitetty minulle; ja Mestarin elämän valossa, Golgatan ristiltä, vetoan teitä nousemaan. Anon teitä ottamaan sydämillenne läheistenne taakan." -Review and Herald, May 22, 1888.

6. Mitä Herra sanoo kaikille jotka tunsivat veljensä ja auttoivat heitä?

Matt. 25:34-40 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.' Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä

ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda? Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut? Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?' Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

"Sinä päivänä Kristus ei esitä ihmisille sitä suurta työtä, jonka Hän on tehnyt heidän puolestaan antaessaan henkensä heidän lunastukseksi. Hän esittää sen uskollisen työn, mitä he ovat tehneet Hänen hyväkseen. Niille, jotka Hän asettaa oikealle puolelleen, Hän sanoo: »Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni. Mutta ne, joita Kristus täten ylistää, eivät tiedä palvelleensa Häntä. Heidän hämmästyneisiin kysymyksiinsä Hän vastaa: »Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.' "Mutta Kristuksen rakkaus ei rajoitu mihinkään erikoiseen ihmisluokkaan. Hän tuntee olevansa yhtä jokaisen ihmislapsen kanssa. Hän tuli maallisen perheen jäseneksi, jotta meistä tulisi taivaallisen perheen jäseniä. Hän on ihmisen Poika, ja siis jokaisen Aadamin pojan ja tyttären veli. Hänen seuraajiensa ei tule tuntea olevansa erotettuja heitä ympäröivästä hukkuvasta maailmasta. He ovat osa ihmiskuntaa, ja taivas pitää heitä sekä syntisten että pyhien veljinä. Kristuksen rakkaus käsittää kaikki langenneet, kaikki erehtyvät ja kaikki syntiset, ja jokainen ystävällinen teko, joka tehdään langenneen kohottamiseksi, jokainen laupeudenteko, katsotaan tehdyksi Hänelle." -AT. s. 617, 618.

7. Mikä oli Jeesuksen tehtävä Hänen tullessaan elämään ihmisten keskuudessa? Mihin Hän sanoi haluavansa viedä opetuslapsensa? Onko meillä sama tahto toisten pelastamiseksi synniltä ja kuolemalta, joka Hänellä on?

Matt. 18:11 Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan sitä, mikä on kadonnut.

Luuk. 19:10 sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on."

Joh. 14:3 Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.

"Jumalan viisaus, Hänen voimansa ja Hänen rakkautensa, ovat vertaansa vailla. On jumalallinen takuu, ettei yksikään harhailevista lampaista ja karitsoista, ole jäänyt huomaamatta ja auttamatta. Kultainen ketju - jumalallisen voiman armo ja myötätunto, on kiedottu jokaisen kadotetun sielun ympärille. Eikö silloin inhimillinen työase työskentele Jumalan kanssa? Tuleeko hän olemaan syntinen, epäonnistuva, viallinen luonteeltaan, välittämättä sielusta, joka on tuhoutumaisillaan? Kristus on yhdistänyt hänet iankaikkiseen valtaistuimeensa uhraamalla henkensä." -Fundamentals of Christian Education, s. 274.

Pohdittavaksi

"Elämämme on pahempi kuin epäonnistuminen, jos kuljemme läpi elämän jättämättä jälkiä rakkaudesta ja myötätunnosta. Jumala ei työskentele karskin, itsepäisen, rakkaudettoman ihmisen kanssa. Sellainen ihminen pilaa mallin, jonka Kristus halajaa työskentelijöidensä paljastavan maailmalle. Jumalan työntekijöiden, millä alalla he ovatkaan, tulee tuoda työhönsä Kristuksen hyvyys, hyvántahtoisuus ja rakkaus." -Evangelim, s. 629.

Kuvittele Herra tapaamaan sinua tänään ja kysymään:

- Missä on veljesi? Sisaresi? Vaimosi ja aviomiehesi?
- Mitä olet tehnyt heidän hyväkseen? Onko heillä paikka elämässäsi ja sydämässäsi?
- Koetko velvollisuutta heitä kohtaan? Oletko ollut valona ja auttanut heitä?

Auttamalla toisia autamme itseämme

Eräänä päivänä nuori mies nimeltä Eddie, joka oli kyllästynyt elämään, päätti päättää elämänsä hyppäämällä sillalta juoksevaan virtaan. Jim, täysi ventovieras, näki Edien sujahtavan virran mukana, ja hyppäsi veteen yrittäen pelastaa hänet. Eddie, hyvä uimari, huomasi epätoivoisesti räpiköivän miehen vahvassa virtauksessa, ja tiesi hänen hukkuvan ilman hänen apuaan. Jokin syttyi hänen sisällään. Kaikella voimallaan, Eddie ui miehen luokse ja pelasti hänet. Tämän ventovieraan pelastaminen, joka yritti pelastaa hänet, toi uutta toivoa ja merkitystä Edien elämään.

Olkaamme tietoisia ja vakuuttuneita tästä - auttamalla toisiamme autamme itseämme. Älkäämme hukatko yhtäkään tilaisuutta harjoittaa Jumalan rakkautta, ja tulemme olemaan ensimmäisiä siunattuja." Otettu T. Huffman Harrisilta, Open the Door Wide to Happy Living ja Apibsen nettisivuilta.

3

Sapatti, 16.4.2016

Olenko minä veljeni vartija?

"Ei ole mieluisaa Jumalalle nähdä ihminen katsomassa vain omaa etuaan, sulkien silmänsä toisten edulta." -Testimonies for the Church, vol. 8, s, 137.

"Auttamalla toisia he kasvattavat omaa onnellisuuttaan ja hyödyllisyyttään." -The Adventist Home, s. 485.

"Vain elämä palveluksessa tuottaa todellisen onnellisuuden." -Sons and Daughters of God, s. 272.

Missä ovat ne muut?

1. Miten Kain vastasi Herran kysymykseen siitä, missä hänen veljensä oli? Onko tämä epätavallinen ajatus, vai onko se tavallinen vastaus? Mitä Herra sanoo

niistä, jotka ovat haluttomia huolehtimaan toisista?

1. Moos. 4:9 Niin Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Aabel?" Hän vastasi: "En tiedä; olenko minä veljeni vartija?"

Ps. 10:13, 14 Miksi jumalaton pilkkaa Jumalaa? Miksi hän sanoo sydämessään: "Et sinä kosta?" Sinä olet sen nähnyt, sillä sinä havaitset vaivan ja tuskan, ja sinä otat sen oman kätesi huomaan; sinulle onneton uskoo asiansa, sinä olet orpojen auttaja.

Jaak. 4:17 Joka siis ymmärtää tehdä sitä, mikä hyvää on, eikä tee, hänelle se on synniksi.

"He (jotkut seurakunnan jäsenet) eivät tunnu välittävän siitä, joutuvatko tällaiset lapset kadotukseen vai eivät. Asia ei kuulu heille, he ajattelevat. Yhdessä Kainin kanssa he sanovat: "Olenko minä veljeni vartija?" -Kodin ihanteita, s. 154.

"Meidän kotiovillamme, kaikkialla ympärillämme, joka puolella, on sieluja pelastettavaksi, tuhoutuva sieluja - miehiä ja naisia kuolemassa vailla toivoa, vailla Jumalaa - ja silti meitä ei kiinnosta, käytännössä sanomme toiminnallamme, ellei jopa sanoillamme, 'Olenko minä veljeni vartija?'" -(Review and Herald, August 14, 1888) Christian Service, s. 93.

2. Tulisiko meidän välittää vain itsestämme, vai onko velvollisuutemme ja etuoikeutemme olla veljiemme vartijoita?

Fil. 2:4 ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.

Room. 15:1 Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

Hes. 34:6 Minun lampaani harhailevat kaikilla vuorilla ja kaikilla korkeilla kukkuloilla; pitkin koko maata ovat minun lampaani hajallaan, eikä kenkään niistä välitä eikä niitä etsi.

"Uskon veljet ja siskot, nouseeko sydämessänne kysymys, 'Olenko minä veljeni vartija?' Jos väität olevasi Jumalan lapsi, sinä olet veljesi vartija. Herra pitää seurakuntaa vastuullisena sieluista, jotka saattaisivat voida pelastua. -(Historical Sketches, s. 291.)...

"Nämä miehet, jotka menettivät henkensä yrittäessään pelastaa muita, ovat maailman silmissä ylistettyjä sankareina ja marttyyreinä. Miten meidän, joilla on ikuisen elämän mahdollisuus, pitäisi tuntea, jos emme tee pientä uhrausta, jonka Jumala meiltä vaatii, ihmisten sielujen pelastamiseksi?" (Review and Herald, August 14, 1888) -Christian Service, s. 13, 93, 94.

Veljeyden sovellutuksia

3. Vaikka olemmekin eri roduista, kansallisuuksista, kielistä, ja kulttuureista, mitä sanotaan ihmiskunnasta? Jotenka, mitä me kaikki olemme luomisen perusteella?

Ap.t. 17:26 Ja hän on tehnyt koko ihmissuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä ja on säätänyt heille määrätty ajat ja heidän asumisensa rajat,

Mal. 2:10 Eikö meillä kaikilla ole sama Isä? Eikö sama Jumala ole meitä luonut? Miksi me olemme uskottomat toinen toisellemme ja rikomme isiemme liiton?

Ap.t. 7:26 Seuraavana päivänä hän ilmestyi heidän luoksensa, heidän riidellessään, ja koetti saada heitä sopimaan sanoen: 'Tehän olette veljiä, miehet; miksi teette vääryyttä toisillenne?'

"Jumala ei hyväksy mitään kansallisuus-, rotu- eikä luokkaeroja. Hän on koko ihmiskunnan Luoja. Kaikki ihmiset ovat yhtä perhettä luomisen perusteella, ja kaikki ovat yhtä myös lunastuksen perusteella. Kristus tuli erottamaan jokaisen väliseinän ja aukaisemaan pyhäkön jokaisen osaston, jotta jokaisella olisi vapaa pääsy jumalan luo. Hänen rakkautensa on niin leveä, niin syvä ja niin täysi, että se tunkeutuu kaikkialle. Se kohottaa saatanan vallanalaisuudesta kaikki hänen petostensa eksyttämät ihmisparat. Se saattaa heidät Jumalan valtaistuimen luo, jonka ympärillä on lupauksen taivaankaari.

Kristuksessa ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata. Kaikki pääsevät lähelle hänen kalliissa veressään. (Gal. 3:28; Ef. 2:13).

Poiketkootpa uskonnolliset käsitykset toisistaan miten paljon tahansa, kärsivän ihmiskunnan avunpyyntö on kuultava ja siihen on vastattava. Missä uskonnon eroavuudet aiheuttavat paljon katkeria tunteita, siellä voidaan henkilökohtaisella palveluksella aikaansaada paljon hyvää. Rakastava palvelus poistaa ennakkoluuloja ja voittaa sieluja Jumalalle." -Kr. v., s. 284, 285.

4. Mitkä laajat sovellutukset sisältyvät tähän suureen totuuteen? Mitä alun alkaen tarkoittaa olla veljensä vartija?

Kol. 3:14 Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, mikä on täydellisyyden side.

Gal. 5:14 Sillä kaikki laki on täytetty yhdessä käskysanassa, tässä: "Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi."

"Se, jolla on Jumalan rakkaus loistamassa sydämessään, heijastaa puhtautta ja rakkautta, joka on olemassa Jehovassa, ja mitä Kristus esitti maailmassamme. Sillä, jolla on Jumalan rakkaus sydämessään, ei ole mitään vihollisuutta Jumalan lakia kohtaan, vaan hän on omasta tahdostaan kuuliainen kaikille Hänen käskyilleen, ja tämä muodostaa kristinuskon. Se, jolla on ylivertainen rakkaus Jumalaan, tulee ilmaisemaan rakkautta kanssaihmisilleen, jotka kuuluvat Jumalalle luomisen ja lunastuksen kautta. Rakkaus on lain täyttymistä; ja on jokaisen Jumalan lapsen velvollisuus olla kuuliainen Hänen käskyilleen..." -Sons and Daughters of God, s. 51.

Rakkaus ja Evankeliumin sanoma

5. Jos sydämemme todella on täynnä rakkautta veljiämme kohtaan, mikä tulee olemaan ensimmäinen todiste siitä?

Fil. 1:14, 17 ja että useimmat veljistä, saaden Herrassa uskallusta minun kahleistani, yhä enemmän rohkenevat pelkäämättä puhua Jumalan sanaa... nuo toiset taas julistavat Kristusta itsekkyydestä, epäpuhtaalla mielellä, luullen tuottavansa minulle murhetta kahleissani.

"Jumala kutsuu lähetystyöntekijöikseen henkilöitä, jotka ovat valmiita jättämään

maatilansa, ansiotyönsä ja tarpeen tulien vieläpä perheensä. Tätä kutsua noudatetaan. Jo menneinä aikoina on ollut henkilöitä, jotka ovat Kristuksen rakkauden ja kadotettujen hädän velvoittamina jättäneet kodin mukavuudet ja ystävät, vieläpä vaimon ja lapset, mennäkseen vieraisiin maihin epäjumalanpalvelijoiden ja villi-ihmisten keskuuteen julistamaan armon sanomaa. Monet ovat tässä yrityksessään menettäneet henkensä, mutta toisia on ilmaantunut jatkamaan heidän työtään. Näin Kristuksen asia on edistynyt askel askeleelta, ja murheella kylvetty siemen on tuottanut runsaan sadon. Jumalan tuntemus on levinnyt laajalle, ja ristin lippu on pystytetty pakanamaihin.... "Paavalin sydämessä paloi rakkaus syntisiä kohtaan, ja hän kohdisti kaiken tarmonsä sielujen voittamiseen. Milloinkaan ei ole elänyt epäitsekäämpää, utterampaa työntekijää. Saamiaan siunauksia hän piti uusina mahdollisuuksinaan olla muille siunaukseksi. Hän ei päästänyt käsistään ainuttakaan tilaisuutta puhua Vapahtajasta tai auttaa hädässä olevia. Hän kulki paikasta toiseen, saarnasi Kristuksen evankeliumia ja perusti seurakuntia. Missä ikinä hän sai kuulijoita, hän pyrki vastustamaan vääryyttä ja ohjaamaan ihmisten jalat vanhurskauden tielle." -Ap. teot, s. 281, 279.

6. Kun näemme lähimmäisemme todella veljenä, mitä me olemme halukkaita tekemään?

Tiit. 3:8 Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä näitä teroitat, niin että ne, jotka Jumalaan uskovat, ahkeroisivat hyvien tekojen harjoittamista. Nämä ovat hyviä ja hyödyllisiä ihmisille.

Gal. 6:10 Sentähden, kun meillä vielä aikaa on, tehkäämme hyvää kaikille, mutta varsinkin uskonveljille.

1. Joh. 3:17 Jos nyt jollakin on tämän maailman hyvyttä ja hän näkee veljensä olevan puutteessa, mutta sulkee häneltä sydämensä, kuinka Jumalan rakkaus saattaa pysyä hänessä?

”Meitä käsketään tekemään hyvää kaikille ihmisille, erityisesti uskonveljille. Hyväntekeväisyydessä tulisi erityisesti auttaa niitä, jotka ovat esitetyn totuuden kautta vakuuttuneet ja muuttuneet. Meidän täytyy huolehtia niistä, joilla on moraalista rohkeutta ottaa totuus vastaan, jotka menettävät työpaikkansa, eivätkä saa työtä elättääkseen perheensä. Osa täytyy varata niitä varten, jotka ovat köyhiä, ja Jumalaa rakastavien ja Hänen käskynsä pitävien tulee työllistää heitä. Heitä ei saa jättää ilman apua, etteivät he tunne, että heidän täytyy tehdä työtä sapattina ta kuolla nälkään. ... Herra puhuu erityisesti tästä ryhmästä sanoessaan: 'viet kurjat kulkijat huoneeseesi.' Jes, 58:7” –*Testimonies for the Church*, vol. 6, p. 85.

7. Kieltäydymmekö tai viivyttellemmekö noudattaa tätä pyhää periaatetta? Mitä on luvattu kaikille, jotka rakastavat veljeään?

Jaak. 2:15,16 Jos veli tai sisar on alaston ja jokapäiväistä ravintoa vailla ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa, lämmitelkää ja ravitkaa itsenne", mutta ette anna heille ruumiin tarpeita, niin mitä hyötyä siitä on?

Matt. 25:41,45 Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois

minun tyköäni, te kirotut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä... Silloin hän vastaa heille ja sanoo: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'

Apt. 20:35 Kaikessa minä olen osoittanut teille, että näin työtä tehden tulee huolehtia heikoista ja muistaa nämä Herran Jeesuksen sanat, jotka hän itse sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'

”Jokainen laiminlyönti niiden taholta, jotka väittävät olevansa Kristuksen seuraajia, epäonnistuminen veljen tai sisaren hädän lievittämisessä, joka kantaa köyhyyden iestä, on kirjattu taivaan kirjoihin Kristukselle tehtynä. Millainen tilinteon hetki onkaan monille, jotka esittävät Kristuksen sanoja toisille, mutta eivät osoita hellää myötätuntoa uskonveljelle, joka ei ole yhtä onnekas kuin he ovat.” –*Welfare Ministry*, p. 210.

”Todellinen onni löytyy vain palveluksen elämässä. Se, joka elää hyödytöntä, itsekästä elämää, on viheliäinen. Hän ei ole tyytyväinen itseensä eikä muihin.” –*In Heavenly Places*, p. 229.

Lisätutkisteluksi

1. Kor. 10:24; Matt. 25:42-44; Jes. 58:10-12; 20:35

”Onni, jota tavoitellaan itsekäin vaikuttimin, velvollisuuksia laiminlyömällä, on epävakaata, satunnaista ja ohimenevää.. Se katoaa, ja sielun täyttää yksinäisyys ja murhe. Mutta Jumalan palveleminen tuo ilon ja tyydytyksen.” TKL. s. 110.

”Muista, että onni ei löydy keskittymällä itseesi. ...Tartu jokaiseen mahdollisuuteen tuottaa iloa ympärilläsi oleville. Muista, että todellinen onni löytyy vain epäitsekästä palvelemisesta.” –*The Ministry of Healing*, p. 362.

Sielujen voittaminen

Tapasin erään kristityn kauppiaan, jonka luona kävi välittäjä, joka myi luettelosta tavaroita. Eräänä päivänä kauppias sanoi itselleen: 'Olen tehnyt kauppaa tuon välittäjän kanssa yhdeksän tai kymmenen vuotta, ja olemme tavanneet melkein joka päivä. Hän on tuonut minulle kauppatavaraa, ja minä olen maksanut niistä; mutta en ole yrittänyt koskaan tehdä mitään hyvää hänelle. Se ei ole oikein. Kaitselmus on asettanut hänet minun tielleni, ja minun täytyy ainakin kysyä häneltä, rakastaako hän Jeesusta.'

Seuraavan kerran, kun välittäjä tuli, tämä hyvä veli ei tuntenut sopivaksi aloittaa uskonnollista keskustelua. Välittäjä ei enää tullut. Hänen poikansa toi tuotteet. 'Mitä on tapahtunut?' kauppias kysyi.

'Isä on kuollut', poika vastasi.

Tämä kauppias, minun hyvä ystäväni, kertoi minulle vähän myöhemmin: 'En voinut koskaan antaa itselleni anteeksi. Tuona päivänä en voinut olla työssä. Tunsin olevani vastuussa tuon miehen verestä. En osannut ajatellakaan sitä ennemmin. Kuinka voin päästä eroon syyllisyydestä, kun muistan, että minun typerä ujouteni sulki minun suuni?'

Rakkaat ystävät, me olemme vastuussa veljistämme, heidän elämästään, heidän tulevaisuudestaan, heidän pelastuksestaan. Älä joudu katumaan, vaan puhu ja auta heitä, anna heille sanoma; ja se koituu siunaukseksi myös sinulle.

4

Sapattina 23. huhtikuuta 2016

Veljiään etsimässä

"Jaakobin pojat olivat paimenia, ja ruokkivat katrastansa siellä, mistä vain löysivät parhaat laitumet. Matkatessaan paikasta paikaan karjansa kanssa, he usein vaelsivat melko kauas isänsä talolta, niin että he eivät nähneet isäänsä useaan kuukauteen. Ahdistuneena heidän puolestaan, hän lähetti Joosefin katsomaan että heillä oli kaikki hyvin. Todellisella veljen innolla Joosef etsi veljiään sieltä, mistä hänen isänsä oletti heidän löytyvän, mutta he eivät olleet siellä. Eräs mies löysi hänet vaeltelemassa pellolla etsien vlejjiään, ja ohjasi hänet Dothaniin. Se oli pitkä matka Joosefille. Mutta hän suoritti sen iloiten, koska hän rakasti vlejjiään, ja myöskin toivoi lievittävänsä isänsä ahdistusta." -Spiritual Gifts, vol. 3, s. 139, 140

Vaikeuksia veljesten kesken

1. Mikä oli Joosefin velvollisuus vanhempiensa talossa? Mitä kerrotaan hänestä ja hänen veljiensä käyttäytymisestä?

1 Moos. 37:2 Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Kun Joosef oli seitsemäntoista vuoden vanha, oli hän veljensä kanssa lampaista paimentamassa; hän oli nuorukaisena isänsä vaimojen Bilhan ja Silpan poikien seurassa. Ja hän kertoi isälleen, mitä paha kuuli heistä puhuttavan.

"...Joosef, jonka harvinainen ulkonainen kauneus näytti vain heijastavan mielen ja sydämen sisäistä kauneutta. Tuossa puhtaassa, vilkkaassa ja iloisessa poikasessa ilmeni myös siveellistä vakavuutta ja lujutta. Hän otti vaarin isänsä opetuksista ja totteli mielellään Jumalaa. Ominaisuudet, jotka myöhemmin olivat hänelle luonteenomaisia Egyptissä — ystävällisyys, uskollisuus ja totuudellisuus — ilmenivät jo hänen kotoisessa arkielämässään. Äidin kuoleman jälkeen hänen rakkautensa isään tuli entistä läheisemmäksi, ja Jaakob puolestaan kiintyi sydämestään tähän vanhalla iällä samaansa lapseen." -PP. s. 188.

2. Mitä tiedetään veljien suhteesta Joosefiin? Voimmeko sano jälkimmäisen olevan syyllinen tähän tilanteeseen?

1 Moos. 37:3, 4 Ja Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiansa, koska hän oli syntynyt hänelle hänen vanhalla iällänsä, ja hän teetti hänelle pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan. Kun hänen veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljiänsä, vihasivat he häntä eivätkä voineet puhutella häntä ystävällisesti.

"Mutta tästä kiintymyksestäkin koitui ikävyyksiä ja suruja. Epäviisaasti Jaakob näytti toisille pitävänsä eniten Joosefista, ja tämä teki tietenkin toiset pojat kateellisiksi.

Veljien huono käytös ja pahat tavat vaivasivat Joosefia kovin. Hän koetti lempeästi oikaista heitä, mutta näiden viha ja kauna siitä vain yltyi. Mutta hän ei jaksanut nähdä, miten nämä tekivät syntiä Jumalaa vastaan, ja niin hän esitti asian isälleen toivoen, että tämä arvovallallaan saisi heidät parantamaan tapansa." PP, s. 188, 189.

Jumalalliset unet ja niiden merkitys

3. Oliko Joosefin veljillä hyvä ymmärrys unesta, josta hän kertoi heille? Mitä tunteita heillä oli häntä kohtaan? Miten tilanteesta tuli yhä pahempi toisen unen jälkeen?

1 Moos. 37:5-11 Kerran Joosef näki unen ja kertoi sen veljilleen; sen jälkeen he vihasivat häntä vielä enemmän. Hän näet sanoi heille: "Kuulkaa, minä unen minä olen nähnyt. Katso, me olimme sitovinamme lyhteitä vainiolla, ja katso, minun lyhteeni nousi seisomaan, ja teidän lyhteenne asettuivat ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni." Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?" Ja he vihasivat häntä vielä enemmän hänen uniensa ja puheidensa tähden. Ja hän näki vielä toisenkin unen, jonka hän kertoi veljilleen ja sanoi: "Minä näin vielä unen: katso, aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua." Ja kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, nuhteli hänen isänsä häntä ja sanoi hänelle: "Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi tultava kumartumaan sinun eteesi maahan?" Ja hänen veljensä kadehtivat häntä; mutta hänen isänsä pani tämän mieleensä.

Ap.t. 7:9 Ja kantaisät kadehtivat Joosefia ja myivät hänet Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssansa

"Eripura yltyi yhä enemmän kun poika eräs päivä kertoi heille unesta joka hänellä oli ollut... "»Sinäkö tulisit meidän kuninkaaksemme, sinäkö hallitsisit meitä?» huudahtivat pojat vihoissaan ja kateellisina. "Pian sen jälkeen hän näki toisen samantapaisen unen ja kertoi senkin veljilleen: »Katso, aurinko ja kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua.» Tämä uni sai selityksensä yhtä nopeasti kuin edellinenkin. Paikalle osunut isä kysyi moittivasti: »Mikä uni se on, jonka sinä olet nähnyt? Olisiko minun ja äitisi ja veljiesi tultava kumartumaan sinun eteesi maahan?» Näennäisesti ankarista sanoistaan huolimatta Jaakob uskoi, että Herra näin ilmaisi tulevaisuuden Joosefille." -PP, s. 188, 189.

Pitkä veljien etsintä

4. Vaikka hänen oli matkattava pitkä matka, oliko Joosef halukas tottelemaan isänsä käskyä ja menemään katsomaan, miten hänen veljensä pärjäisivät? Tietäen veljensä tunteet, vastustiko hän isänsä tahdon toteuttamista?

1 Moos. 37:13, 14 Ja toisella kerralla veljet tunsivat Joosefin, ja farao sai tietää Joosefin sukuperän. Niin Joosef lähetti kutsumaan luokseen isänsä Jaakobin ja koko sukunsa, seitsemänkymmentä viisi henkeä.

"Iloisin mielin Joosef lähti isänsä kotoa kummankaan heistä osaamatta aavistaa, mitä tulisi tapahtumaan ennen kuin he jälleen tapaisivat toisensa. Kun hän pitkän ja yksinäisen matkansa jälkeen saapui Sikemiin, olivat veljet laumoineen jo poistuneet

sieltä." -PP, s. 190.

5. Käveltyään ainakin 70 kilometriä Hebronin laaksosta Sikemiin, Löysikö hän veljensä oletetusta paikasta? Hänen ollessa väsynyt ja kulkiessaan pelloilla tuloksetta, mitä eräs mies kysyi häneltä? Mikä oli hänen rakastava vastauksensa?

1 Moos. 37:15, 16 Ja muuan mies kohtasi hänet, hänen harhaillessaan kedolla; ja mies kysyi häneltä: "Mitä etsit?" Hän vastasi: "Minä etsin veljiäni; sano minulle, missä he ovat päimentamassa."

"Hän kyseli heitä, ja häntä neuvottiin menemään Dootaniin. Hän oli matkannut jo enemmän kuin 80 kilometriä, ja nyt olisi kuljettava vielä kaksikymmentäviisi, mutta hän kiiruhti eteenpäin unohtaen väsymyksensä ajattellessaan voivansa hälventää isän huolia ja pääsevänsä tapaamaan veljiään, joita hän yhä piti rakkaina, vaikka he olivatkin epäystävällisiä." -PP, s. 190.

6. Oliko hän valmis menemään yhä pidemmälle Dootaniin, vai lopettiko hän etsimisen? Miten hänen veljensä ottivat hänet vastaan pitkän matkan ja heidän löytämisensä ilon jälkeen?

1 Moos. 37:17, 18 Mies vastasi: "He lähtivät pois täältä, sillä minä kuulin heidän sanovan: 'Menkäämme Dootaniin.'" Niin Joosef meni veljiensä jäljissä ja löysi heidät Dootanista. Kun he kaukaa näkivät hänet ja ennenkuin hän saapui heidän luokseen, pitivät he neuvoa tappaaksensa hänet.

"Veljet näkivät kaukaa hänen lähestyvän. Heidät valtasi katkera viha, eikä sitä lievittänyt vähääkään ajatus siitä, että hän oli tullut niin kaukaa tapaamaan heitä ja tarvitsi väsyneenä ja nälkäisenä heidän vieraanvaraisuuttaan ja veljellistä rakkauttaan. Isän suosion merkin, ihokkaan näkeminen sai heidät raivoihinsa. »Katso, tuolla tulee se unennäköjä!» he huusivat pilkallisesti. Kateus ja kostonhimo, joita he olivat niin kauan hautoneet mielessään, saivat nyt heissä vallan." -PP, s. 190.

Esimerkki josta ottaa mallia

7. Samalla lailla, kuka teki vaarallisen matkan etsiessään veljiään, tietäen täysin, miten Hänet otettaisiin vastaan? Jos arvostamme Joosefin ja Jeesuksen luonnetta ja etsivää rakkautta, mitä meidän myös tulisi tehdä?

Luuk. 19:10 sillä Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan sitä, mikä kadonnut on."

Luuk. 15:4-7 "Jos jollakin teistä on sata lammasta ja hän kadottaa yhden niistä, eikö hän jätä niitä yhdeksäkymmentä yhdeksää erämaahan ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän sen löytää? Ja löydettyään hän panee sen hartiollensa iloiten. Ja kun hän tulee kotiin, kutsuu hän kokoon ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo heille: 'Iloitkaa minun kanssani, sillä minä löysin lampaani, joka oli kadonnut.' Minä sanon teille: samoin on ilo taivaassa suurempi yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.

"Joosef kuvastaa Jeesusta. Jeesus tuli omiensa luokse, mutta häntä ei otettu vastaan.

Hänet hylättiin ja Häntä halveksuttiin, koska Hänen tekonsa olivat vanhurskaita, ja Hänen päättäväinen, itsensä kieltävä elämä oli jatkuvaa moitetta heille, jotka julistivat hurskautta, mutta joiden elämä oli turmeltunutta. Joosefin arvokkuus ja hyveellisyys olivat raivokkaasti vastustettuja, ja nainen joka yritti johtaa hänet harhaan, ei voinut onnistua. Siten hänen vihansa oli vahva hyvettä ja arvokkuutta kohtaan, jota hän ei voinut turmella, ja hän todisti valheellisesti häntä vastaan. Viaton kärsi vanhurskaudesta. Hänet heitettiin tyrmään hänen hyveidensä tähden. Joosef myytiin hänen vihollisilleen pienellä määrällä rahaa. Jumalan Pojan myi Hänen katkerimmille vihollisilleen yksi hänen omista opetuslapsistaan." -Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 1, s. 1096.

Ylimääräiseksi oppimääräksi

- Hes. 34:11, 12; Jes. 40:11; Jer. 23:3; -*Spiritual Gifts*, vol. 3, s. 138, 139

"Mutta Joosef pysyi uskollisena Jumalalle, ja hänen kuuliaisuutensa oli jatkuvana todistuksena tosi uskosta. Tukahduttaakseen tämän valon saatana sai kateellisten veljesten toimesta myydyksi Joosefin orjaksi pakanalliseen maahan. Jumala johti kuitenkin tapahtumien kulkua, niin että Egyptin kansakin oppisi tuntemaan hänet." -PP, s. 311, 312.

Teinkö minä parhaani?

Eräänä aamuna, tuli sana, että höyrylaiva oli ongelmissa järvellä. Raamattuopiston oppilaat tulivat kiirehtien rannalle. Siellä he näkivät, että "Lady Elgin" ei ollut vain ongelmissa, vaan hajoamassa palasiksi myrskyssä. Miehiä ja naisia oli katomaisen vaarassa. Pelastus ryhmän mukana oli kaksi veljestä Iowasta. Yksi heistä riisui ylimääräiset vaatteensa, ui laivalle ja toi yhden matkustajan rantaan. Hän meni uudestaan ja toi toisenkin, ja jälleen toisen, ja toisen kunnes Michiganin rannalla seisoi kahdeksan tai yhdeksän henkeä, jotka hän oli pelastanut. Kylmä vaikutti häneen vakavasti.

Hänen seistessä ja täristessä sytytetyn nuotion ääressä, hän katsoi ja näki jäleen yhden miehen hukkumassa. hän sanoi, "Minun täytyy lähteä taas."

Ihmiset kokoontuivat hänen ympärilleen sanoen, "Sinun lähtemisesi ei tarkoita pelastusta hänelle, se tarkoittaa myös sinun kuolemaa." Mutta hän murtautui väkijoukon läpi ja hyppäsi jälleen kerran hyiseen veteen ja toi kymmenennen, yhdennentoista ja kahdennentoista rantaan. Vakavalla riskillä itselleen ja vilpittömällä halulla pelastaa toisten henkiä, tämä toistui, kunnes 17 ihmistä oli pelastettu kuolemalta.

Myöhemmin, hänen seistessä uupuneena huoneessaan, hän yhä kysyi itseltään: Teinkö minä parhaani? Pelkäänpä että en! Hän ajatteli niitä, jotka menehtyivät. Onko meillä sama kiintymys toisiin? Olemmeko kuin Jeesus ja tämä nuori mie - etsien veljeämme, joka kaipaa pelastusta? Tulkaamme tietoisiksi avusta jota ihmiset tarvitsevat, ja jota meidät on kutsuttu antamaan. -Lainattu G.B. Thompsonin kirjasta Soul Winning, s. 7-9.

Kaksi jaloa leskeä

"Perheside on läheisin, kaikkein hellin ja pyhin kaikista maan päällä. Se suunniteltiin siunaukseksi ihmiskunnalle. Ja se on siunaus, missä ikinä avioliitto solmitaan järkevästi, Jumalan pelossa, ja tarkoin harkiten sen velvoitteita." -The ministry of Healing, s. 356, 357.

Elämän tarinan takana

1. Mikä hätätilanne sai Elimelekin muuttamaan perheineen Mooabiin? Kymmenen vuotta myöhemmin, menetettyään aviomiehensä ja poikansa kuolemalle, mitä tämä leski Noomi päätti tehdä kuultuaan Herran antaneen jälleen hyvän sadon kansalleen?

Ruut 1:1, 2, 6 Siihen aikaan kun tuomarit hallitsivat, tuli nälänhätä maahan. Silloin muuan Juudan Beetlehemin mies lähti sieltä ja asettui vaimonsa ja kahden poikansa kanssa muukalaisena asumaan Mooabin maahan. Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa nimi Noomi ja hänen kahden poikansa nimet Mahlon ja Kiljon; he olivat efratilaisia Juudan Beetlehemistä. Niin he tulivat Mooabin maahan ja oleskelivat siellä... Silloin hän nousi miniöineen palataksensa takaisin Mooabin maasta, sillä hän oli kuullut Mooabin maassa, että Herra oli pitänyt kansastansa huolen ja antanut sille leipää.

"Jumalan kansa ei tule olemaan vapaa kärsimyksestä... Vaikka he kärsivät puutetta ja ruuan tarvetta, heitä ei jätetä nääntymään. Se Jumala, joka huolehti Eliasta, ei ohita yhtäkään Hänen itsensä uhraavaa lastaan. Hän, joka lukee heidän päänsä hiukset, tulee pitämään heistä huolta, ja nälänhädän aikana he tulevat olemaan kylläisiä. Viheliäisten kuollessa nälkään ja tauteihin, enkelit suojelevat vanhurskaita ja täyttävät heidän tarpeensa. Sille, joka 'elää vanhurskaasti' on lupaus: 'Leipää hän saa riittämiin, eikä hänen juomavetensä ehdy' Jes. 33:15, 16. 'Köyhät ja kurjat etsivät vettä, mutta sitä ei ole, heidän kielensä on janosta kuivettunut. Minä, Herra, kuulen heitä, minä, Israelin Jumala, en heitä hylkää.' Jes. 41:17." -Reflecting Christ, s. 372.

2. Aloitettuaan kotiinpaluun miniöidensä kanssa, mitä neuvoja hän antoi heille? Kuvaile tunteellisia jäähyväisiä.

Ruut 1:8, 9 sanoi Noomi molemmille miniöillensä: "Menkää, palatkaa kumpikin äitinne kotiin. Herra tehköön teille laupeuden, niinkuin te olette vainajille ja minulle tehneet. Herra suokoon, että saisitte turvan kumpikin miehenne kodissa." Ja hän suuteli heitä. Mutta he korottivat äänensä ja itkivät "Näin, että on Jumalan kaitselmus, että lesket ja orvot, sokeat, kuurot, halvaantuneet, ja ihmiset moninaisine ongelmineen on sijoitettu läheiseen kristilliseen suhteeseen Hänen seurakuntansa kanssa; sen tulee olla todistuksena Hänen kansalleen ja kehittämään heidän luonnettaan. Jumalan

enkelit katsovat, kuinka kohtelemme noita henkilöitä, jotka tarvitsevat apuamme, rakkauttamme, ja epäitsekästä hyväntekeväisyyttämme. Tämä on Jumalan testi meidän luonteellemme. Jos meillä on Raamatun oikea usko, me tulemme tuntemaan, että olemme velkaa Kristuksen rakkaudesta, lempeydestä ja mielenkiinnosta Hänen veljilleen; ja vähin mitä voimme tehdä näyttääksemme kiittollisuutemme Hänen mittaamatonta rakkauttaan kohtaan ollessamme syntisiä, jotka eivät ansaitse Hänen armoaan, on omata syvä kiinnostus ja epäitsekäs rakkaus veljiämme ja meitä epäonnisisempia kohtaan." -Testimonies for the Church, vol. 3, s. 511.

Erilaisia päätöksiä

3. Olivatko kaksi nuorta leskeä valmiita menemään takaisin perheittensä pariin? Miten Noomi yritti vakuuttaa heitä muuttamaan mielensä hänen saattamisestaan? Kuka hyväksyi hänen ehdotuksensa?

Ruut. 1:10-14 ja sanoivat hänelle: "Me seuraamme sinua sinun kansasi luo." Mutta Noomi vastasi: "Kääntykää takaisin, tyttäreni; miksi te lähtisitte minun kanssani? Voinko minä enää saada poikia miehiksi teille? Kääntykää takaisin, tyttäreni, menkää, sillä minä olen liian vanha joutuakseni miehelään. Vaikka ajattelisin: 'Minulla on vielä toivoa', ja vaikka vielä tänä yönä joutuisin miehelään ja synnyttäisin poikia, ette kai te kuitenkaan odottaisi, kunnes he kasvaisivat suuriksi, ette kai te kuitenkaan sulkeutuisi huoneeseen ja olisi miehelään menemättä. Ei, tyttäreni; minä olen hyvin murheissani teidän tähtenne, sillä Herran käsi on sattunut minuun." Niin he korottivat vielä äänensä ja itkivät. Silloin Orpa suuteli anoppiaan jäähyväisiksi, mutta Ruut riippui kiinni hänessä.

"Jokaisen perheenjäsenen on oivallettava, että hän on velvollinen omalta osaltaan edistämään perheen hyvinvointia ja järjestystä. Yksi ei saa toimia toista vastaan. Kaikkien on yksimielisesti rohkaistava muita; heidän on osoitettava lempeyttä, pitkämielisyyttä ja kärsivällisyyttä, heidän on puhuttava hiljaisella, rauhallisella äänellä ja vältettävä sekaannuksen aiheuttamista, ja jokaisen on tehtävä kaikkensa äidin työn helpottamiseksi.... Perhe muodostaa pyhän yhteisön, jonka toimintaan jokaisen jäsenen tulee osallistua toisiaan auttaen. Perheen tulee toimia kitkattomasti kuin hyvin suunniteltu kone." -Kodin ihanteita, s. 165.

4. Toisin kuin Oprpahin, mikä oli Ruutin vastaus ja vakaa päätös? Tiedätkö toista miniää, jolla on niin suuri rakkaus ja kiintymys anoppiaan kohtaan?

Ruut 1:14, loppuosa -16, alkuosa. mutta Ruut riippui kiinni hänessä... Mutta Ruut vastasi: "Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun

tyköäsi.

"Muinaisina aikoina Aabraham, Iisak, Jaakob, nöyrä ja viisas Mooses sekä monella tapaa pystyvä Joosua kiinnitettiin kaikki Jumalan palvelukseen. Mirjamin musiikkia, Deborahin rohkeutta ja hurskautta, Ruutin sukulaisrakkautta, Samuelin tottelevaisuutta ja kuuliaista uskoa, Eliaan ankaraa uskollisuutta sekä Elisan hellyttävää ja hillitsevää vaikutusta - kaikkea tätä tarvittiin. Samoin nytkin kaikkien, joita Jumala on siunannut, tulee vastalahjaksi ryhtyä todella kaikilla lahjoillaan edistämään hänen valtakuntansa asiaa ja todella palvelemaan hänen nimensä kunniaksi." -Kr. v., s. 221.

Usko ja päätös

5. Perustuiko Ruutin päätös vain hänen lempeyteensä ja rakkauteensa anoppiaan kohtaan, vai oliko se paljon enemmän? Mikä osoitti, että hän oli kokenut kääntymisen uskon kautta oikeaan Jumalaaan? Mihin kaupunkiin nämä lesket menivät yhdessä?

Ruut 1:16-18, 22 Mutta Ruut vastasi: "Älä vaadi minua jättämään sinua ja kääntymään takaisin, pois sinun tyköäsi. Sillä mihin sinä menet, sinne minäkin menen, ja mihin sinä jätät, sinne minäkin jään; sinun kansasi on minun kansani, sinun Jumalasi on minun Jumalani. Missä sinä kuolet, siellä minäkin tahdon kuolla ja sinne tulla haudatuksi. Herra rangaiskoon minua nyt ja vasta, jos muu kuin kuolema erottaa meidät." Kun Noomi näki, että hän oli lujasti päättänyt seurata häntä, ei hän enää puhunut siitä hänen kanssansa... Niin Noomi palasi miniänsä, mooabilaisen Ruutin, kanssa, joka tuli Mooabin maasta; ja he saapuivat Beethelheimiin ohranleikkuun alussa.

"Kaikkien, jotka kanaanilaisen Raahabin ja mooabinlaisen Ruutin tavoin kääntyivät epäjumalan palveluksesta kumartamaan oikeaa Jumalaa, tuli liittyä hänen valittuun kansaansa. Israelin lukumäärän lisääntyessä heidän tule avartaa rajojaan, kunnes heidän valtakuntansa käsittäisi koko maailman." -Kr. v., s. 213.

"Lunastetut tulevat tapaamaan ja tunnistamaan ne, joiden huomion he ovat ohjanneet ylösnoousseeseen Vapahtajaan. Mitä siunattuja keskusteluja heillä tuleekaan olemaan! 'Olin syntinen', tulee sanotuksi, 'Ilman Jumalaa ja toivoa maailmassa, ja sinä tulit luokseni ja veit huomioni arvokkaaseen Pelastajaan ainoana toivonani.' ... Toiset sanovat, 'Olin pakana pakanoiden maassa. Sinä jätit ystäväsi ja mukavan kotisi ja tulit opettamaan minulle, kuinka löytää Jeesus ja uskoa häneen ainoana oikeana Jumalana. Tuhosin epäjumalani ja palvoin Jumalaa, ja nyt näen hänet kasvoitusten. Olen pelastettu, ikuisesti pelastettu, ikuisesti katsoen Häntä, jota rakastan....' -My Life today, s. 353.

Keräilijästä Messiaan esi-isään

6. Minkälaisen vaikean elämän Ruut löysi Beethelheimistä? Mitä hän teki saadakseen ruokaa itselleen ja anopilleen? Mitä tuli sillä välin tietoon Noomin sukulaisten keskuudessa?

Ruut. 2:2, 3, 11, 12 Ja mooabilainen Ruut sanoi Noomille: "Anna minun mennä pellolle poimimaan tähtiä jonkun jäljessä, jonka silmien edessä saan armon." Noomi vastasi hänelle: "Mene, tyttäreni!" Niin hän lähti ja meni poimimaan eräälle pellolle leikkuuväen jäljessä; ja hänelle sattui niin, että se peltopalsta oli Booaan, joka oli Elimelekin sukua... Boogas vastasi ja sanoi hänelle: "Minulle on kerrottu kaikki, mitä sinä olet tehnyt anopillesi miehesi kuoltua, kuinka jätit isäsi ja äitisi ja synnyinmaasi ja lähdit kansan luo, jota et ennen tuntenut. Herra palkitkoon sinulle tekosi; tulkoon sinulle täysi palkka Herralta, Israelin Jumalalta, jonka siipien alta olet tullut turvaa etsimään."

"Hyvä luonne on pääomaa, joka on arvokkaampaa kuin kulta tai hopea. Siihen ei vaikuta paniikki tai epäonnistuminen, ja sinä päivänä kun maallinen omaisuus pyyhkäistään pois, se tuottaa rikkaan palkan. Arvokkuus, vakaus ja kestävyys ovat piirteitä, joita jokaisen pitäisi vilpittömästi hakea ja kehittää; sillä ne pukevat omistajansa voimalla, joka on vastustamaton – voimalla, joka tekee hänestä vahvan tekemään hyvää, vahvan vastustamaan paha, vahvan kestävästi vastustusta." -Child Guidance, s. 161.

"Toisten hyväksi uhrautuva epäitsekään työskentelyn henki antaa luonteelle syvällisyyttä, lujuttua ja Kristuksen kaltaista rakastettavuutta sekä tuo omistajalleen rauhaa ja iloa. Pyrkimykset jalostuvat. Velttoudelle ja itsekkyydelle ei ole sijaa. Ne, jotka elävät kristillisissä avuissa, kasvavat. Heidän hengelliset jäniteensä ja lihaksensa vahvistuvat, ja he tulevat voimakkaiksi tekemään Jumalan työtä. Heillä on selvä hengellinen käsityskyky sekä luja, yhä lisääntyvä usko ja voittava voima rukouksessa." Testimonies for the Church, vol. 5. s.607.

7. Mikä ihmeellinen suunnitelma Herralla oli tälle uskolliselle nuorelle naiselle? Ketkä olivat joitakin hänen jaloja jälkeläisiään? Haluaisitko omata saman lempeyden ja uskon kuin Ruut?

Ruut 4:11-13, 17 Niin kaikki kansa, joka oli portissa saapuvilla, ja vanhimmat sanoivat: "Me olemme sen todistajat. Suokoon Herra, että vaimo, joka tulee taloosi, tulisi Raakelin ja Leeaan kaltaiseksi, jotka molemmat rakensivat Israelin huoneen. Tee väkeviä tekoja Efratassa ja saata nimesi kuuluisaksi Beetlehemissä. Ja tulkoon niistä jälkeläisistä, jotka Herra antaa sinulle tästä nuoresta naisesta, sinulle suku, Pereksen suvun kaltainen, hänen, jonka Taamar synnytti Juudalle." Niin Boogas otti Ruutin, ja tämä tuli hänen vaimokseen. Ja hän yhtyi häneen; ja Herra antoi hänen tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojan... Ja naapurivaimot antoivat lapselle nimen, sanoen: "Noomille on syntynyt poika." Ja he panivat hänen nimekseen Oobed. Hänestä tuli Iisain, Daavidin isän, isä.

Matt. 1:5, 6, alkuosa, Salmonille syntyi Boogas Raahabista, Boogalle syntyi Oobed Ruutista, Oobedille syntyi Iisai; Iisaille syntyi Daavid,

"Meidän tulee uskon kautta ottaa Jumalan lupaukset omiksemme, ja näin saada itsellemme ne ylenpalttiset siunaukset, jotka on turvattu meille Kristuksen Jeesuksen kautta. Toivo on asetettu eteemme, jopa toivo iankaikkisesta elämästä. Mikään vähäisempi siunaus meitä varten ei tule tyydyttämään Lunastajaamme; mutta on

meidän osamme tarttua tähän toivoon uskossaa Häneneen, joka on luvannut. Voimme odottaa kärsivämme; sillä ne, jotka ovat osallisia hänen kärsimyksiinsä, ovat osallisia hänen kirkkauteensa. Hän on ostanut anteeksiannon ja kuolemattomuuden syntisille, katoaville ihmissieluille; mutta on meidän osamme ottaa nämä lahjat vastaan uskon kautta. Uskomalla Häneen, meillä on tämä sielun ankkuri, varma ja vakaa." -Review and Herald, June 9, 1896.

Lisätutkistelluksi

Sananl. 12:4; 17:17; 18:24

"Ne, jotka ottavat Kristuksen vastaan henkilökohtaisena Vapahtajanaan, eivät jää orvoiksi eivätkä joudu yksin kohtaamaan elämän koettelemuksia. Hän ottaa heidät taivaallisen perheen jäseniksi ja pyytää heitä kutsumaan Hänen Isäänsä isäkseen. He ovat Hänen »pienokaisiaan», jotka ovat rakkaat Jumalan sydämelle ja liitetyt Häneen kaikkein hellimmillä ja kestävimmillä siteillä. Hän tuntee heitä kohtaan erikoista hellyyttä, joka niin paljon ylittää sen, mitä isämme tai äitimme tuntee meitä kohtaan, kuin jumalallinen on maallista ylempänä." -AT, s.305.

Pohdittavaksi

- Näyttivätkö Noomi ja Ruut mitään katkeruuden merkkejä menetettyään aviomiemensä?
- Minkä perustavanlaatuisen päätöksen Ruut teki päätettyään lähteä anoppinsa mukaan?
- Missä näet Jumalan käden näiden kahden naisen elämässä?
- Täyttikö Herra Ruutin tarpeet?
- Antoiko Herra Kaanaassa vain hänen päivittäisen leipänsä?
- Mikä teki Ruutista niin jalon henkilön?
- Haluatko saada samanlaisen hämmästyttävän yhteyden seurakunnan kanssa, mikä Ruutilla oli anoppinsa kanssa?
- Mistä se riippuu?

Milloin voimme sanoa rakastavamme toisiamme?

Miten helposti rakastammekaan - kauempaa! Pidämme uskonsankareita ja kaikkia tuttujamme niin ihanina ihmisinä. Herran tulisi sulkea meidät Nooan arkkiin sukulaistemme ja tuttujemme kanssa; muutama päivä riittäisi hyvin. Silloin tietäisimme myös heidän vähemmän pidettävät puolensa, joita he yrittävät aina piilotella niin paljon kuin mekin yritämme omia virheitämme, eikä vain heidän sapattiaamukasvojansa. Vain jos silloinkin sanomme "rakastavamme" heitä, tulemme käyttämään tuota sanaa oikein.

Molemmat asiat ovat turmiollisia - ympäröidä itsensä valheelliseen sädekehään, tai katsoa toisia ruusunpunaisten lasien lävitse. Joku on sanonut: "Kun näemme asioita, jotka heikentävät ylöspäin katsomaamme ihmisen kuvaa silmissämme, se on Jumalan armoa, koska meidän ei tulisi katsoa ihmisiä, vaan pelkästään Jeesusta."

Ruut ja Noomi eivät eläneet yhdessä vain päiviä, vaan vuosia (Ruut 1:4); Herran avulla he läpäisivät tämän testin. Kuinka monta anoppia ja miniää on saavuttanut niin

ihanteellisen tasapainon? Moniko veli tai sisar rakastaa toistaan niin paljon? Katsoen Jeesusta voimme tulle kokonaan muutetuiksi ja kyetä kehittämään rakkautta, jopa vaikeissa olosuhteissa, niin kuin heidän tilanteessaan. - Otettu Paul Dietenbeckiltä, lainattu H. Schäferissä, In Bilden reden, s. 256.

Lähetyskertomus Hyvät samarialaiset -osastolta

Luettavaksi 30.4.2016

Erikoissapattikolehti kerätään 7.5.2016

Rakkaat veljet ja sisaret kaikkialla maailmassa, tervehdykseksi Jesajan 58:6 8: "Toisenlaista paastoa minä odotan: että vapautat syyttömät kahleista, irrotat ikeen hihnat ja vapautat sorretut, että murskaat kaikki ikeet, murrat leipää nälkäiselle, avaat kotisi kodittomalle, vaatetat alastoman, kun hänet näet, etkä karttele apua tarvitsevaa veljeäsi. Silloin sinun valosi puhkeaa näkyviin kuin aamunkoi ja hetkessä sinun haavasi kasvavat umpeen. Vanhurskaus itse kulkee sinun edelläsi ja Herran kirkkaus seuraa suojanasi." Jes. 58:6 8.

Nyt on kulut yli kaksikymmentä vuotta niin, että hyvät samarialaiset -osasto on työskennellyt väsymättä lievittääkseen erityisen vaikeita tilanteita kohtaavien kärsimyksiä - lasten, orpojen, leskien ja vanhusten. Eriarvoisuus on surullinen tosiasia jokaisessa maassa tällä planeetalla. Niin oudolta kuin se vaikuttaakin, mutta sieltä mistä löytyy köyhimmät ihmiset, löytyy myös rikkaimmat. Tämä on usein seurausta valtaapitävien harjoittamasta alhaisempien yhteiskuntaluokkien riistämisestä. Todeten tilanteen, joka luonnehtii maailmaa halki vuosisatojen, Jeesus sanoi, "Köyhät teillä on luonanne aina, mutta minua teillä ei aina ole." Jeesuksen sanojen täytyminen on käsin kosketeltava todellisuus. Tänäpäin, jopa "taloudellisesti kehittyneissä" maissa, on köyhiä jotka eivät voi tyydyttää kaikkia tarpeitaan. Viimeisen kymmenen vuoden aikana pääkonferenssi on nähnyt paljon vaivaa päästäkseen uusiin maihin iankaikkisen evankeliumin kanssa. Yli kolmekymmentä maata on saavutettu taivaallisella toivon sanomalla. Useimmat näissä maissa elävät tuloilla, jotka ovat alle köyhyysrajan, ja sen seurauksena pyyntöjen määrä hyvät samarialaiset -osastolta kasvaa joka päivä. Uutisissa kuulemme valtavista maahanmuuttajajoukoista, jotka tulevat köyhistä maista rikkaisiin unelmineen, jotka usein raukeavat saippuakuplan lailla. Tarkastellen köyhyyttä, jota nämä ihmiset edustavat, meidän saattaa pyyhkäistä avuttomuuden tunne; kuitenkin, Profetian Henki kannustaa meitä: "Nähdessämme köyhien, tietämättömien, sairaiden tarpeet, miten usein sydämemme lannistuu. 'Mitä auttaa heiveröinen voimamme ja vähäinen pääomamme näiden tarpeiden tyydyttämiseen? Eikö meidän tulisi odottaa jonkin suuremman kyvyn ohjaavan työtä, tai jonkin järjestön ottavan sen asiakseen?' Kristus sanoo, 'Antakaa te heille syötävää.' Käyttäkää niitä keinoja, aikaa, kykyjä, joita teillä on. Tuokaa ohraleipänne Jeesukselle. 'Vaikka pääomanne ei olisi riittävä tuhannen ruokintaa, ne saattavat riittää yhden ruokkimiseen. Kristuksen kädessä ne saattavat ruokkia monta. Niin kuin opetuslapset tekivät, antakaa mitä teillä on. Kristus moninkertaistaa lahjan. Hän tulee palkitsemaan rehellisen, yksinkertaisen luottamuksen Häneen. Mikä vaikutti vähäiseltä varannolta, osoittautuu rikkaaksi juhla-ateriaksi.' 'Joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, myös runsaasti niittää....'" The Ministry of

Healing, s. 49, 50.

Varmastikaan emme voi hävittää köyhyyttä planeetaltamme, mutta voimme lievittää joidenkin kärsimystä tällä moninkertaistavalla vaikutuksella. Viidellä leivällä ja kahdella kalalla ruokittiin tuhansia ihmisiä, kiitos Kristuksen siunauksen. Tänään sama ihme voi tapahtua uudestaan. Antakaamme vähäinen leipä, mitä voimme, tarpeessa olevien käyttöön, ja huomenna huomaamme kuinka moni sai ravitsemusta pienestä humanitaarisesta teostamme. Monesti Jumalan sana opettaa meille, että pienet jokapäiväiset teot saattavat tuoda suurta siunausta; muista Sarpatin leskeä ja köyhän leskin kaksi ropoa, mainitakseni muutaman esimerkin taivaallisen Isämme siunaamasta avokätisyydestä. Jokaisesta seurakunnasta, kuinka pienestä tahansa, löydämme aina heikkoja veljiä, jotka tarvitsevat vahvemman veljen apua ja niitä, jotka kieltävät itsensä auttaakseen lähimmäistään. Itsensä kieltäminen on avainsana. Mitä olen valmis antamaan Herrani puolesta? Jos seuraan itsekästä sydäntäni, en kykene antamaan mitään; Jos keskityn omiin todellisiin tai oletettuihin tarpeisiin, jatkan uusien tapojen etsimistä saada uusia asioita joka päivä sitä jotakin ylimääräistä joka tyydyttää minut. Herramme on mahtava esimerkkimme, myös itsensä kieltämisessä. "Hänellä oli Jumalan muoto, mutta hän ei pitänyt kiinni oikeudestaan olla Jumalan vertainen vaan luopui omastaan. Hän otti orjan muodon ja tuli ihmisten kaltaiseksi. Hän eli ihmisenä ihmisten joukossa, hän alensi itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, ristinkuolemaan asti." Fil. 2:6-8.

Jumalan Poika luopui taivaasta ja omasta hengestään antaakseen meille mahdollisuuden vapahdukseen. Mistä me olemme valmiita luopumaan antaaksemme jotain lähimmäisillemme? Lahja, joka miellyttää Jumalaa, on se, joka tulee itsemme kieltämisestä. Rahallinen arvo on yhdentekevää taivaalliselle Isällemme; mikä on tärkeintä, on sydäntä koskettava eleen alkusyy. Meitä kutsutaan antamaan toisille, ei vain sitä, mikä on meidän, vaan myös sitä mitä oikeasti tarvitsemme. Jokaisella meistä on oma lista tärkeysjärjestyksiä joita tyydyttää. Jos vertailemme niitä, näemme eroja, jotka saavat meidät ajattelemaan ja se tulee antamaan meille voimaa antaa jotakin, johon saatamme takertua. Tarvitsemme uusia vaatteita, ja alennukset ovat käynnissä! Kykenenkö kieltämään itseltäni tämän vaateen tarjotakseni sitä jollekulle, jolla on enemmän tarvetta sille kuin itselläni? Tällä hetkellä, juuri tätä kysymme teiltä - itsensä kieltämisen tekoa auttaaksenne veljeä, ystävää, ventovierasta, joka pyytää apuanne tuhansien kilometrien päästä. Hiljattain useassa maassa on iskenyt luonnonkatastrofeja, ja moni veljemme ja sisaremme on menettänyt kaiken paitsi henkensä. Lahjoituksia on kerätty ja lähetetty, mutta on yhä tarpeita, joten, asianosaisten puolesta, kuin myös monien muiden puolesta, jotka kärsivät ja ovat puutteessa, olemme liikuttuneita vetoamaan teihin liittymään meihin heidän auttamisessaan. Tämän hyvät samarialaiset -osaston erikoissapattikolehdissa, näyttäkäämme voimamme ja rohkeutemme itsensä kieltämisen teon kautta! "Autuas se, joka vaivaista holhoo! Hänet Herra pelastaa pahana päivänä. Herra varjelee häntä ja pitää hänet hengissä, ja maassa ylistetään hänen onneansa..." "Joka vaivaista armahtaa, se lainaa Herralle, ja hän maksaa jälleen hänen hyvän tekonsa." Ps. 41:2, 3; Sanan.l. 19:17 Hyvät samarialaiset -osaston puolesta, ja kaikkien niitten puolesta, jotka ovat antaneet apua, me kiitämme teitä jo etukäteen lahjoituksestanne ja itsensä kieltävästä teostanne! Veljenne ja kanssapalvelijanne Herrassa, Stefano La Corte Pääkonferenssin hyvä samarialaisen -osaston johtaja

Aito Ystävyys

"Joonatan oli syntymänsä perusteella kruunuperillinen, mutta tiesi Jumalan määräyksen kautta joutuneensa syrjään. Kilpailijalleen hän oli mitä hellin ja uskollisin ystävä. Hän suojeli Daavidin elämää oman henkensä uhalla. Uskollisena hän pysyi isänsä rinnalla tämän vähenevän vallan pimeinä päivinä ja kaatui viimein yhdessä hänen kanssaan. Joonatanin nimi on tallennettuna taivaassa, ja maan päällä se on todistamassa epätavallista rakkautta olemassaolosta ja voimasta." - Elämä ja kasvatust, s. 149.

Daavidin ja Joonatanin ystävyys

1. Mikä yhteys syntyi prinssi Joonatanin ja Daavidin välille Daavidin voitettua Goljatin ja keskusteltuaan kuningas Saulin kanssa? Miten pitkälle heidän ystävyytensä ulottui?

1 Sam. 18:1, 3 Kun hän oli lakannut puhumasta Saulin kanssa, kiintyi Joonatan kaikesta sielustaan Daavidiin, ja Joonatan rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa... Ja Joonatan teki liiton Daavidin kanssa, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa sieluansa.

"Goljatin surmaamisen jälkeen Saul piti Daavidin luonaan eikä päästänyt häntä palaamaan isänsä kotiin. Tähän aikaan »kiintyi Joonatan kaikesta sielustaan Daavidiin, ja Joonatan rakasti häntä niin kuin omaa sieluansa». He solmivat keskenään veljesliiton, ja kuninkaan poika »riisui viitan, joka hänellä oli yllänsä, ja antoi sen Daavidille, ja samoin takkinsa, vielä miekkansa, jousensa ja vyönsä». Näin Daavidin asema tuli vastuullisemmaksi, mutta hän pysyi yhä vaatimattomana ja sekä kansan että kuningashuoneen suosiossa." -PP, s. 636.

2. Kun kuningas Saulista tuli niin kateellinen ja epäluuloinen Daavidia kohtaan, että yritti tappaa hänet useaan otteeseen, mikä oli Joonatanin mielipide Daavidista?

1 Sam. 19:1, 2 Ja Saul puhui pojallensa Joonatanille ja kaikille palvelijoilleen, että Daavid olisi surmattava. Mutta Saulin poika Joonatan oli suuresti mieltynyt Daavidiin. Sentähden Joonatan ilmaisi sen Daavidille ja sanoi: "Minun isäni Saul koettaa saada sinut surmatuksi. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy ja pysy piilossa.

"Saul ei kuitenkaan pysynyt kauan ystävällisenä Daavidille. Kun he palasivat yhdessä filistealaisia vastaan käymästä taistelusta, »menivät naiset kaikista Israelin kaupungeista laulaen ja karkeloiden kuningas Saulia vastaan, riemuiten, vaskirumpuja ja kymbaaleja lyöden». Toinen ryhmä viritti laulun: »Saul voitti tuhat», johon toinen vuorollaan vastasi: »Mutta Daavid kymmenen tuhatta.» Tällöin tunkeutui kateuden pahahenki kuninkaan sydämeen. Hän suuttui siitä, että Israelin

naiset ylistivät laulullaan Daavidia enemmän kuin häntä. Sen sijaan että olisi hälventänyt mielestään nämä kateelliset ajatukset, hän ilmaisi luonteensa heikkouden ja huudahti: »Daavidille he antavat kymmenen tuhatta, ja minulle he antavat tuhat; nyt puuttuu häneltä enää vain kuninkuus.» "Eräänä Saulin luonteen suurena puutteena oli se, että hän halusi kovin mielellään saada osakseen tunnustusta. Tämä halu vaikutti ratkaisevasti hänen tekoihinsa ja ajatuksiinsa; hän toivoi aina, että häntä kiitettäisiin ja keuhuttaisiin. Kansansuosio riitti määräämään hänen käsityksensä oikeasta ja väärästä. Kukaan ei ole turvattu eläessään vain toisten mieliksi tavoittelematta ensin Jumalan hyväksymistä. Kunnianhimoisena Saul halusi ihmisten asettavan hänet etusijalle, ja kuunnelleessaan tätä ylistyslaulua kuningas vakuuttui mielessään siitä, että Daavid voittaisi kansan puolelleen ja pääsisi hallitsemaan hänen sijastaan." -PP, s.637.

Ystävän varoittaminen ja suojeleminen

3. Mitä luottamuksellista tietoa Joonatan antoi suojelemaan ystävänsä henkeä?

Suojelisimmeko itse veljemme elämää tällä lailla tietäen sen vaarantavan oman henkemme? Miten Jumalan kaitselmuksen voi nähdä niin monimutkaisissa olosuhteissa?

1 Sam. 19:2 Sentähden Joonatan ilmaisi sen Daavidille ja sanoi: "Minun isäni Saul koettaa saada sinut surmatuksi. Ole siis varuillasi huomenaamuna, kätkeydy ja pysy piilossa.

"Jumala oli näin kaitselmuksessaan johtanut Daavidin Saulin yhteyteen. Kuninkaan palveluksessa Daavid tutustui asioihin jo ennen ryhtymistään suureen tehtäväänsä. Näin hän saisi myös kansan luottamuksen. Ne vaikeudet, joihin hän joutuisi Saulin vihamielisyyden takia, saivat hänet tuntemaan riippuvuutensa Jumalasta ja luottamaan kokonaan häneen. Joonatanin ja Daavidin välinen ystävyys oli niinkään Jumalan sallimusta, joka koitui Israelin tulevan hallitsijan varjelukseksi. Tällä tavoin Jumala toteutti armon suunnitelmaansa sekä Daavidin että Israelin kansan hyväksi." -PP, s. 636, 637.

4. Miten Joonatan avoimesti puolusti Daavidia keskustelussa isänsä kanssa, esittäen puolueettoman ja myönteisen kuvan? Kuka tekee samanlaista välitystyötä taivaassa jokaisen syntisen puolesta?

1 Sam. 19:4, 5 Niin Joonatan puhui hyvää Daavidista isällensä Saulille ja sanoi hänelle: "Älköön kuningas rikkoko palvelijaansa Daavidia vastaan, sillä hän ei ole rikkonut sinua vastaan, vaan hänen työnsä ovat olleet sinulle suureksi hyödyksi. Hänhän pani henkensä kämmenelleen ja surmasi sen flistealaisen, ja niin Herra antoi suuren voiton koko Israelille; sinä olet itse nähnyt sen ja iloinnut. Miksi siis rikkoisit viatonta verta vastaan surmaamalla Daavidin syyttömästi?"

"Joonatan ilmaisi kuninkaan aikeen Daavidille ja pyysi tätä piiloutumaan niin kauaksi aikaa, että hän saisi pyydetyksi isäänsä säästämään Israelin vapauttajan hengen. Hän esitti kuninkaalle, mitä Daavid oli tehnyt pelastaakseen kansakunnan maineen ja jopa olemassaolon, ja joka surmaisi sen, jota Jumala oli käyttänyt lyömään hajalle heidän

vihollisensa, syylistyisi hirveään rikokseen. Tämä kosketti kuninkaan omaatuntoa, ja hänen sydämensä heltyi. »Ja Saul vannoi: 'Niin totta kuin Herra elää, häntä ei surmata.'» Daavid tuotiin Saulin luo, ja hän palveli hovissa entiseen tapaan." -PP, s. 639, 640.

Puolustus epäoikeudenmukaista syytöstä vastaan

5. Olosuhteiden muuttuessa yhä vaarallisemmaksi Daavidille päivä päivältä, minkä vilpittömän vetoomuksen hän teki ystävälleen Joonatanille? Minkä juhlallisen liiton he tekivät?

1 Sam. 20:1, 13-17, 23 Mutta Daavid pakeni Raaman Naajotista, tuli ja puhui Joonatanille: "Mitä minä olen tehnyt? Mitä vääryyttä, mitä syntiä minä olen tehnyt sinun isääsi vastaan, kun hän väijyy henkeäni?" ... Herra rangaiskoon Joonatania nyt ja vasta, jollen minä, jos isäni mielihäntä tehdä sinulle paha, ilmoita sitä sinulle ja päästä sinua menemään rauhassa. Herra olkoon sinun kanssasi, niinkuin hän on ollut minun isäni kanssa. Etkö sinäkin, jos minä silloin vielä elän, etkö sinäkin tee Herran laupeutta minulle, niin ettei minun tarvitse kuolla? Ethän koskaan kiellä laupeuttasi minun suvultani, et silloinkaan, kun Herra hävittää Daavidin vihamiehet kaikki tyynni maan päältä?" Niin Joonatan teki liiton Daavidin suvun kanssa. Ja Herra vaati koston Daavidin vihamiehiltä. Ja Joonatan vannotti vielä Daavidin heidän keskinäisen rakkautensa kautta, sillä hän rakasti häntä niinkuin omaa siehuansa... Ja mitä minä ja sinä olemme keskenämme puhuneet, sen todistaja meidän välillämme, minun ja sinun, on Herra iankaikkisesti."

"Mutta hänen mieltään ahdisti, sillä hän halusi vielä kerran tavata ystävänsä Joonatanin. Tietoisena syyttömydestään hän hakeutui kuninkaan pojan luo ja esitti hänelle mitä liikuttavimman vetoomuksensa. »Mitä minä olen tehnyt», hän kysyi. »Mitä vääryyttä, mitä syntiä minä olen tehnyt sinun isääsi vastaan, kun hän väijyy henkeäni?» Joonatan uskoi, että isä oli muuttanut mielensä eikä enää aikunut surmata Daavidia. Ja Joonatan sanoi hänelle: »Pois se! Et sinä kuole. Katso, isäni ei tee mitään, suurta eikä pientä, ilmoittamatta minulle. Miksi sitten isäni salaisi minulta tämän? Ei ole niin.» Jumalan voiman merkittävän ilmauksen jälkeen Joonatan ei voinut uskoa, että hänen isänsä enää tahtoisi vahingoittaa Daavidia, koska se merkitsisi jo avointa kapinaa Jumalaa vastaan. Mutta sekään ei saanut Daavidia vakuuttuneeksi. Kovin vakavana hän vakuutti Joonatanille: »Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä itse elät: on vain askel minun ja kuoleman välillä.»" -PP, s. 641, 642.

6. Miten Joonatan vielä jalosti puolusti Daavidia? Olemmeko tehneet jotain samankaltaista, kun veli tai sisar on ollut väärin syytettynä? Miten nämä kaksi ystävää jättivät elämänsä ja lapsensa Jumalan huostaan ikuisiksi ajoiksi sydäntä särkevässä jäähyväisissä?

1 Sam. 20:31, 32, 41, 42 Sillä niin kauan kuin Iisain poika elää maan päällä, et sinä eikä sinun kuninkuutesi ole turvassa. Lähetä nyt noutamaan hänet minun luokseni, sillä hän on kuoleman oma." Joonatan vastasi isälleen Saulille ja sanoi hänelle:

"Miksi hänet on surmattava? Mitä hän on tehnyt?" ... Ja kun poika oli mennyt, nousi Daavid ylös etelän puolelta; ja hän lankesi kasvoilleen maahan ja kumartui kolme kertaa; ja he suutelivat toisiansa ja itkivät yhdessä; Daavid itki hillittömästi. Ja Joonatan sanoi Daavidille: "Mene rauhassa. Niin on, kuin me molemmat olemme vannoneet Herran nimeen ja sanoneet: 'Herra on todistaja meidän välillämme, minun ja sinun, ja minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä iankaikkisesti.'"

"Joonatan koetti jälleen puhua ystävänsä puolesta: »Miksi hänet on surmattava? Mitä hän on tehnyt?» Tämä vetoamus vain kiihdytti kuninkaan raivon entistä saatanallisemmaksi, ja niin hän sinkautti Daavidin surmaksi aiotun keihäänsä omaa poikaansa kohti. "Kun prinssi suruissaan ja harmissaan poistui kuninkaan luota, hän ei ollut enää juhlan vieraana. Murheissaan hän asteli sovitululle paikalle, jossa Daavidin oli määrä saada tietää, mitä kuningas aikoi tehdä hänelle. Ystävykset lankesivat toistensa kaulaan ja itkivät katkerasti. Kuninkaan raivoisa intohimo synkensi nuorten miesten elämän, niin että he olivat pakahtua suruunsa. Heidän erotessaan toisistaan Daavidin korviin jäivät kaikumaan Joonatanin jäähyväissanat: »Mene rauhassa. Niin on, kuin me molemmat olemme vannoneet Herran nimeen ja sanoneet: 'Herra on todistaja meidän välillämme, minun ja sinun, ja minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä iankaikkisesti.'»" -PP, s. 642, 643.

Todellisten Kristuksessa olevien veljesten ystävyys

7. Minä Daavid piti Joonatania? Minkälainen suhde tulisi olla Kristuksessa olevilla veljeksillä? Miten Jeesuksen seuraajat voidaan tunnistaa tässä valossa?

2 Sam. 1:26 Minä suren sinua, veljeni Joonatan; sinä olit minulle ylen rakas. Rakkautesi oli minulle ihmeellisempi kuin naisen rakkaus.

Sanan.l. 18:24 Häviökseen mies on monien ystävä, mutta on myös ystäviä, veljiäkin uskollisempia.

Joh. 15:15 En minä enää sano teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee; vaan ystäviksi minä sanon teitä, sillä minä olen ilmoittanut teille kaikki, mitä minä olen kuullut Isältäni.

"Joonatanin ystävyys Daavidille oli ... Jumalan kaitselmusta, säilyttääkseen Israelin tulevan hallitsijan hengen." -My Life Today, s. 210.

"Sinulla on Esikuva, Kristus Jeesus; kävele Hänen jalanjäljissään, ja tulet olemaan riittävä täyttämään minkä tahansa aseman, mihin sinua kutsutaankaan. sinä tulet olemaan 'juurtunut ja rakennettu Häneen, ja perustettu uskossa, niin kuin sinua on opetettu, kylpien siten kiitollisuudessa.' Sinä et tule tuntemaan, että olet velkaorja, vaan Jumalan poika; että olet korkeasti suosittu, niin että sinua pidetään niin korkeassa arvossa, että Jumala on tehnyt sinusta omansa maksamalla äärettömän lunnaan sinun vapaudestasi. Jeesus sanoo, 'en kutsu teitä palvelijoiksi;... vaan olen kutsunut teitä ystäviksi.' Kun arvostat Hänen ihmeellistä rakkauttaan, rakkaus ja kiitollisuus vallitsevat sinun sydämessäsi ilonlähteinä." -Fundamentals of Christian education, s. 303, 304.

Lisätutkisteluksi

- 1 Sam. 23:16-18; 2 Sam. 1:26; 9:1; Sanan.l. 17:17

Pohdittavaksi

- Miten määrittelisit Daavidin ja Joonatanin suhteen?
- Miten heidän esimerkkinsä voi olla siunaus sinun kokemuksellesi?
- Mitkä ovat aidon ystävän ominaisuudet?
- Mikä toinen esimerkki ihanteellisesta ystävyysuhteesta on ilmoitettu Raamatussa?
- Kuka haluaa olla paras ystävämme?

Mökki liekeissä

Ainoa haaksirikosta selvinnyt pääsi pienelle, asumattomalle saarelle. Hän anoi vilpittömästi Herraa auttamaan häntä; mutta hänen katsoessaan horisonttiin päivä toisensa jälkeen, se pysyi tyhjänä. Lopulta hän päätti rakentaa hirsimökin sateensuojaksi, ja laittoi siihen kaiken, mitä hänellä oli. Eräänä päivänä käyskenneltyään ympäri saarta ruokaa etsiessään, hän palasi mökille ja löysi sen liekeissä, savun ulottuessa taivaalle. Pahinta oli, että hän oli menettänyt kaiken. Hän oli hämmästynyt, surullinen ja vihainen. "Jumala, kuinka saatoit tehdä tämän minulle?" hän vaikeroi.

Kuinka ollakaan, seuraavana päivänä hän heräsi saarta lähestyvän aluksen ääneen. Miehistö oli tullut pelastamaan häntä. "Kuinka tiesitte minun olevan täällä?" mies kysyi heiltä.

"Näimme savumerkkisi," he vastasivat.

On helppo lannistua asioiden mennessä pieleen, mutta Jumala työskentelee elämässämme kivusta ja kärsimyksestä huolimatta. Daavid menetti Saulin arvostuksen ja rakkauden ja melkein henkensä useaan otteeseen. Mutta Herralla oli ratkaisu, ja Hän antoi hänelle Joonatanin ystävyuden ja rakkauden. Syvän ja vilpittömän rakkauden, joka pysyy esimerkkinä näihin päiviin saakka. Ensi kerran kun kohtaat väärinymmärryksen tai ristiriidan ja mökkisi syttyy tuleen, se saattaa olla merkki Jumalan tulemisesta apuusi. -Otettu internet sivulta "Giorno per giorno col signore" (Päivä päivältä Herran kanssa).

7

Sapattina 14. toukokuuta 2016

Veljellistä rakkautta

osa 1

"Kristus oli pyytänyt ensimmäisiä opetuslapsia rakastamaan toisiaan niin kuin Hän oli heitä rakastanut.... "Maailman vastustus ei ole isoin uhka Kristuksen seurakunnalle. Uskovaisten sydämissä vaalittu pahuus aiheuttaa eniten hallaa ja varmasti taannuttaa Jumalan asian edistymistä. Ei ole varmempaa tapaa heikentää hengellisyyttä kuin vaalia kateutta, epäluuloa, vian etsimistä, ja pahan puhumista.

Toisaalta, vahvin todistus siitä, että Jumala lähetti Poikansa maailmaan, on tasapainon ja yhteyden olemassaolo eri asemassa olevien ihmisten välillä, jotka muodostavat Hänen seurakuntansa...." -Conflict and Courage, s. 357.

Jumalallinen rakkaus ja veljellinen rakkaus

1. Mikä on Jumalan suurin ominaisuus, joka vetää ihmisiä hänen puoleensa?

1 Joh. 4:8, loppuosa, 16 ... Jumala on rakkaus... Ja me olemme oppineet tuntemaan ja me uskomme sen rakkauden, mikä Jumalalla on meihin. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, se pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä.

"'Jumala on rakkaus' on kirjoitettu jokaisessa avautuvassa silmussa, jokaisessa versoavassa ruohonkorrossa. Suloiset linnut, jotka täyttävät ilman iloisella viserryksellään, ihanan väriset kukat, ihanan väriset kukat, jotka täydellisessä kauneudessaan sulostuttavat tuoksullaan ilman, metsien mahtavat puut runsaassa vihannassa lehtiverhossaan - kaikki todistavat Jumalamme hellästä, isällisestä huolenpidosta ja hänen halustaan tehdä lapsensa onnellisiksi." -Tie Kr. luo, s. 6.

"Ensimmäinen oppitunti, mikä lapsille tulee opettaa on, että Jumala on heidän Isänsä. Tämä oppi tulee antaa heille heidän varhaisimpina vuosina. Vanhempien tulee ymmärtää heidän olevan vastuussa Jumalalle, että tutustuttavat lapsensa heidän taivaalliseen Isäänsä... Se, että Jumala on rakkaus, tulee opettaa joka oppitunti." -Child Guidance, s. 487.

2. Ketä kohtaan Hän on erityisesti ilmentänyt suurta rakkauttaan?

1 Joh. 4:9, 10 Siinä ilmestyi meille Jumalan rakkaus, että Jumala lähetti ainokaisen Poikansa maailmaan, että me eläisimme hänen kauttansa. Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

Room. 5:8 Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus, kun me vielä olimme syntisiä, kuoli meidän edestämme.

"Jumalan rakkaudessa on auennut kaikkein ihmeellisin arvokkaan totuuden suoni, ja Kristuksen armon aarteet ovat aseteltuina seurakunnan ja maailman eteen. 'Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa...' Joh. 3:16. Mitä rakkautta tämä onkaan - mitä ihmeellistä, käsittämätöntä rakkautta - joka johtaisi Kristuksen kuolemaan puolestamme, meidän ollessamme vielä syntisiä! Mikä menetys se onkaan sielulle, joka ymmärtää lain kovat vaatimukset, ja joka silti epäonnistuu ymmärtämään Kristuksen armon, joka on yltykyläinen! On totta, että Jumalan laki paljastaa Jumalan rakkauden, kun sitä saarnataan aitona Jeesuksessa; sillä tämä Kristuksen lahja syylliselle maailmalle täytyy tulla laajalti käsitellyksi joka keskustelussa." -Selected Messages, 1. kirja, s. 384.

3. Siksi, jos rakastamme Jumalaa, ketä muuta rakastamme myös? Olemmeko tietoisia, että veljellinen rakkautemme riippuu rakkaudestamme Herraan?

1 Joh. 4:7, 21 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan... Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös

veljeänsä.

"Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen opetuslapset ryhtyivät julistamaan ylösnoussutta Vapahtajaa, ainoana pyrkimyksensä sielujen pelastuminen. He iloitsivat ihanasta pyhäin yhteydestä. He olivat helliä, huomaavaisia, vaatimattomia, valmiita mihin tahansa uhrauksiin totuuden tähden. Jokapäiväisessä keskinäisessä kanssakäymisessään he osoittivat sitä rakkautta, jota Kristus oli käskenyt heidän osoittaa. Epäitsekkäin sanoin ja teoin he pyrkivät sytyttämään sitä rakkautta toisten sydämissä" -Todistusarteita 3, s. 237.

Veljellinen rakkaus ja uskottavuus

4. Mikä on uskottavuutemme testi Jeesuksen sanojen mukaan? Minkä uuden käskyn Hän antoi?

Joh. 13:15, 34 Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt... Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne.

"Uskovien oli määrä iäti vaalia sitä rakkautta, joka täytti apostolien sydämen Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen. Heidän oli määrä pysyä auliin kuuliaisena uudelle käskylle: 'Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne' (Joh. 13:34.) Niin läheisesti heidän oli määrä liittyä Kristukseen, että he kykenisivät täyttämään hänen vaatimuksensa. Vapahtajan, joka saattoi vanhurskauttaa heidät omalla vanhurskaudellaan, tuli saada kunnia voimassaan."

"Maailma tarkkaa tyytyväisenä kristittyjen keskuudessa vallitsevaa eripuraisuutta. Uskottomat ovat mielissään. Jumala vaatii, että hänen kansansa keskuudessa on tapahduttava muutos. Yksimielisyys Kristuksen kanssa ja toistemme kanssa on ainoa turvamme näinä viimeisinä aikoina. Älkäämme suoko saatanalle mahdollisuutta osoittaa seurakuntamme jäseniä sanoen: 'Katsokaa, miten nämä ihmiset, jotka seisovat Kristuksen lipun alla, vihaavat toinen toisiaan. Meillä ei ole mitään pelättävää heidän taholtaan niin kauan kuin he käyttäytyvät enemmän voimaa keskinäisiin kiistoihin kuin taisteluun minun joukkojani vastaan.'" -Ta III, s. 236, 237.

Veljellinen rakkaus ja käyttäytyminen

5. Sen sijaan, että keskustelisimme turhanpäiväisesti ja vähättelevästi, mitä meidän käsketään tekemään kohdatessamme veljiämme, jotta voisimme vahvistaa heitä?

1 Tess. 5:11 Sentähden kehoittakaa toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niinkuin teettekin.

Ef. 4:29 Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista niille, jotka kuulevat.

"Kristus kehottaa meitä apostoli Paavalin välityksellä: 'Olkoon puheenne aina suloista' (Kol. 4:6). 'Mikään rietas puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja mieluista niille, jotka kuulevat' (Ef. 4:29). Näiden Raamatunkohtien valossa näyttää siltä, että Kristus vuorisaarnassa

tuomitsi leikinlaskun sekä kevytmielisen ja sopimattoman keskustelun. Sanojemme ei tule olla ainoastaan tosia vaan myös puhtaita. "Kristuksen opissa olleilla ei ole 'mitään osallisuutta pimeyden hedelmättömiin tekoihin' (Ef. 5:11). Puheessaan kuten elämässäänkin he ovat yksinkertaisia, suoria ja rehellisiä, sillä he valmistautuvat niiden seuraan, joiden suussa ei 'ole valhetta havaittu' (Ilm. 14:5)." - Vs., s. 77.

6. Mitä teemme aina veljiemme eteen, erityisesti sairauden kohdatessa?

Kol. 1:9 Sentähden emme mekään, siitä päivästä alkaen, jona sen kuulimme, ole lakanneet teidän edestänne rukoilemasta ja anomasta, että tulisitte täyteen hänen tahtonsa tuntemista kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärtämisessä,

2 Tess. 1:11 Sitä varten me aina rukoilemmekin teidän puolestanne, että meidän Jumalamme katsoisi teidät kutsumisensa arvoisiksi ja voimallisesti saattaisi täydelliseksi kaiken teidän halunne hyvään ja teidän uskonne teot,

Jaak. 5:16 Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.

"Nämä sanat olivat selkeästi ja voimallisesti puhuttu: 'Tunnustakaa puutteenne toinen toisillenne, ja rukoilkaa toinen toistenne puolesta, jotta voisitte tulla parannetuiksi. Painautukaa yhteen; painautukaa yhteen, ja rakastakaa veljinä. Rukoilkaa yhdessä.' Herra on maksanut oman verensä hinnan maailman pelastamiseksi. Hän kärsi kaikki nöyryytykset, mitä ihminen kykeni kehittämään ja Saatana kykeni keksimään, täyttääkseen pelastus suunnitelman." -Fundamentals of Christian Education, s. 527.

"On eräs toinen työ, jonka tulisi saada huomiota valmistautumisen aikana. Sinä päivänä kaikki erimielisyydet veljien kesken, niin perheessä kuin seurakunnassakin, tulisi siirtää syrjään. Antakaa kaiken katkeruuden ja vihan ja pahansuopuuden tulla karkotetuksi sielusta. Nöyrään henkeen, 'tunnustakaa puutteenne toinen toisillenne, ja rukoilkaa toinen toistenne puolesta.'" -The Faith I Live By, s. 34.

7. Jos olemme todella yhteydessä Kristukseen, mitä olemme valmiita tekemään jokaisessa hätätilanteessa?

Gal. 6:2 Kantakaa toistenne kuormia, ja niin te täytätte Kristuksen lain.

Gal. 5:13 Te olette näet kutsutut vapauteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

Room. 15:1 Mutta meidän, vahvojen, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia, eikä elää itsellemme mieliksi.

"Taloudenhoitaja-asemamme ei aseta meille velvoitteita yksinomaan Jumalaa vaan myös ihmisiä kohtaan. Jokainen ihminen on elämän erilaisista lahjoista kiitollisuudenvelassa Vapahtajalle. Ruoka, vaatteet ja asunto sekä ruumis, sielu ja henki ovat hänen verellään ostetut. Meille näin tulleen kiitollisuudenvelan ja palveluvollisuuden kautta Kristus on liittänyt meidät lähimmäisiimme. Hän kehottaa meitä: 'Palvelkaa toisianne rakkaudessa' (Gal. 5:13). 'Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle' (Matt. 25:40)."

"Paavali sanoo: 'Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen

velassa' (Room. 1:14). Samoin olemme me. Kaikki, mikä on siunannut meidän elämäämme enemmän kuin toisten, asettaa meille velvollisuuksia jokaista ihmistä kohtaan, jota voimme auttaa." -Elämä ja kasvatust, s. 134.

Lisätutkisteluksi

- 1 Kor. 13:1-8, 13
- Testimonies for the Church, vol. 5, s. 168, 169
- Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 505

Ensimmäiset kristityt ja veljellinen rakkaus

Veljellinen rakkaus on aina ollut Jeesuksen opetuslasten erityisominaisuus. Miten muuten voitaisiin kohdata suuri väittely pakanuuden kanssa ja vihamielisyys ja vakava vainoaminen, ilman tätä yhtenäisyyttä, ilman vahvaa rakkauden sidettä? Seurakunta ei saavuttanut voittoa oppimalla suurimmilta ajattelijoiltaan, vaan yksinkertaisimpien jäsentensä rakkauden kautta. Puolustuksen kirjassa, vanhalla Mark Minucius Felixillä oli kaksi ystävää, jotka väittelivät Kristinuskosta, toisen ollessa epäjumalanpalvoja. Haastattelussa toinen heistä kommentoi: "Kristityt rakastavat toisiaan, jopa ennen kuin ovat tutustuneet."

Toisen todistuksen Kristitystä veljellisestä rakkaudesta antoi pakanallinen pilkkaaja Samosatan Lucia. Vaikka hänen mielestään Kristityt olivat "fanaatikkoja ja sokeita uskovaisia" -j a hän puhuu heistä pilkaten - hänen täytyy tunnustaa, että "Heidän lainsäätäjänsä on vakuuttanut heidät rakastamaan toisiaan, ja he toimivat Hänen opetustensa mukaisesti." Todellisuudessa, Kristuksen rakkaus pukee samaa vaatetusta kaikkialla, ja veljellisessä rakkaudessa se on leviämässä ympäri maailman.

Tämä on ihmeellinen lausunto, joka annettiin monta vuotta sitten. Mitä voidaan sanoa nykyään? Voivatko ulkopuoliset nähdä meidät niin kuin pakanat näkivät varhaiskristityt? Muistakaamme, että elämämme todistukset ovat parhaita mitä voimme antaa. -Otettu H. Schäferiltä, Mach ein Fenster dran (Sulje ikkuna), s. 232, 233.

8.

Sapattina 21. toukokuuta 2016

Veljellinen rakkaus

osa 2

"Kaikkein suurin ja turmiollisin petos on olettaa, että ihminen saa iankaikkisen elämän ilman, että osoittaa Kristuksen kaltaista rakkautta veljeään kohtaan. Se, joka rakastaa Jumalaa ja veljeään on täytetty valolla ja rakkaudella. Jumala on hänessä ja kaikkialla hänen ympärillään. Kristityt rakastavat ympärillään olevia arvokkaina sieluina, joiden tähden Kristus on kuollut. Ei ole sellaista asiaa kuin rakkaudeton kristitty; sillä 'Jumala on rakkaus,' ja 'siitä me tiedämme tuntevamme Hänet, että me pidämme hänen käskynsä. Se, joka sanoo tuntevensa hänet, eikä pidä Hänen käskyjään, on valehtelija, ja totuus ei ole hänessä.'..." -(MS 133, 1899) Seventh day

Veljellinen rakkaus ja valo

1. Mitä Jumalan sanassa lausutaan niistä, jotka todella rakastavat toisiaan?

1 Joh. 4:7 Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan.

1 Joh. 3:10 Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.

"Todellinen pyhitys yhdistää uskovaisia Kristukseen ja toisiinsa hellän myötätunnon sitein. Tämä yhteys virtaa jatkuvasti heidän sydämiinsä rikkaita virtauksia Kristuksen kaltaista rakkautta, mikä virtaa edelleen rakkaudessa toisiin. "Ominaisuudet, jotka jokaisen on tärkeä omata, ovat ne, jotka merkitsivät Kristuksen luonteen täydellisyyttä -Hänen rakkautensa, Hänen kärsivällisyytensä, Hänen epäitsekkyytensä, ja Hänen hyvyytensä. Nämä ominaisuudet saavutetaan tekemällä lempeitä tekoja lempeällä sydämellä.... ""Tämä on minun käskyni teille, että rakastaisitte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut.' Tämä on se hedelmä, joka tulee antaa takaisin Jumalalle." -(MS 133, 1899) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 5, s. 1141

2. Jos emme pidä lähimmäisestämme, missä asemassa olemme? Mitä toivoa meillä on ikuiseen elämään, jos meillä on sellaisia tunteita?

1 Joh. 2:9 Joka sanoo valkeudessa olevansa, mutta vihaa veljeänsä, se on yhä vielä pimeydessä.

1 Joh. 3:15 Jokainen, joka vihaa veljeänsä, on murhaaja; ja te tiedätte, ettei kenessäkään murhaajassa ole iankaikkista elämää, joka hänessä pysyisi.

"Nämä luonnolliset veljekset täytyy täysin sovittaa toisilleen, ennen kuin he voivat poistaa moitteen Jumalan asiasta, jonka heidän eripuransa on aiheuttanut. 'Siitä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä perkeleen lapsia. Kuka ikinä ei tee vanhurskautta, hän ei ole Jumalasta, ei myöskään se, joka ei veljeänsä rakasta.' 'Hän, joka sanoo olevansa valossa, ja vihaa veljeään, on yhä pimeydessä.' Heidän, jotka työskentelevät Jumalan puolesta, tulisi olla puhtaita välikappaleita, pyhitettyinä Mestarin käyttöön. 'Olkaa puhtaita, te jotka olette Herran välikappaleita.' 'Jos mies sanoo, 'minä rakstan Jumalaa', ja vihaa veljeään, on hän velehtelija: sillä hän, joka ei rakasta veljeään, jonka on nähnyt, kuinka hän voi rakastaa Jumalaa, jota hän ei ole nähnyt? Ja tämä käsky on meillä Häneltä, että se, joka Jumalaa rakastaa, myös veljeään rakastaa.'" -Testimonies for the Church, vol. 3, s. 59, 60.

3. Kun rakastamme veljeämme, mitä voidaan sanoa kulkemisestamme? Onko mitään vaaraa pimeässä kulkemiselle ja kompuroinnille?

1 Joh. 2:10 Joka rakastaa veljeänsä, se pysyy valkeudessa, ja hänessä ei ole pahennusta.

"Herra odottaa, että voisi antaa meille rikkaita siunauksia, jos me vain myönnämme ehtoihin. Emme voi ylistää Häntä samalla kun vaalimme epäilystä. Meidän on

uskottava Hänen tekevän juuri sen, mitä Hän on sanonut tekevänsä. Muistakaa, että meillä on elävä Vapahtaja. Jos et tunne sydämessäsi keveyttä ja iloa, älä ole epäkunnioittava Jumalaa kohtaan puhumalla tunteistasi. Puhu lupauksista, puhu Jeesuksen halukkuudesta siunata; ja ennen kuin huomaatkaan, pilvi väistyy, valo tulee sieluun, ja sinä tulet löytämään rauhan ja levon Jeesuksessa. Vaali rakkautta. 'Osoittakaa toisillenne lämmintä veljesrakkautta, kunnioittakaa kilvan toinen toistanne.' Room. 12:10. Muodostakaa tavaksenne puhua iloisen toivon ja rohkeuden sanoin, rakkauden ja arvostuksen sanoin, jotka sitovat sydämet toisiinsa. 'Mutta jos me vaellamme valossa, niin kuin hän itse on valossa, meillä on yhteys toisiimme, ja Jeesuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.' 1 Joh. 1:7." -Gospel Workers, s. 437, 438 (1892).

Sanoissa ja toiminnassa

4. Auttaako jos vain sanomme rakastavamme jotakuta, näyttämättä sitä todella teoillamme?

1 Joh. 3:18 Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa.

1 Piet. 1:22 Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä,

Room. 12:9 Olkoon rakkaus vilpitön, kammokaa pahaa, riippukaa hyvässä kiinni.

"Epäuskoiset tarkkailevat nähdäkseen, antaako kristityiksi tunnustautuvien usko pyhittävää vaikutusta heidän elämälleen; ja he ovat nopeita huomaamaan viat luonteessa, epäjohtonmukaisuudet toimissa.... Kristityt ovat kaikki yhden perheen jäseniä, kaikki saman taivaallisen Isän lapsia, kaikilla heillä on sama siunattu toivo kuolemattomuudesta. Hyvin läheinen ja hellä tulisi olla siteen, joka sitoo heidät yhteen.... 'älkäämme rakastako sanoin,' apostoli kirjoittaa, 'vaan teoilla ja totuudella.'" -Conflict and Courage, s. 357.

Rakkaus on toimitus

5. Mikä osoittaa, että rakastamme Herraa ja olemme yhteydessä Häneen?

Joh. 14:15 Jos te anotte minulta jotakin minun nimessäni, niin minä sen teen.

1 Joh. 5:3 Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat;

"Jumalan lupaukset täyttyvät tietyillä ehdoilla, eikä rukous koskaan vapauta täyttämästä velvollisuutta. Kristus sanoo: 'Jos te minua rakastatte, niin te pidätte käskyni. - - Jolla on minun käskyni ja joka ne pitää, hän on se, joka minua rakastaa; mutta joka minua rakastaa, häntä minun Isäni rakastaa, ja minä rakastan häntä ja ilmoitan itseni hänelle' (Joh. 14:15, 21). Ne, jotka esittävät anomuksensa Jumalalle ja vetoavat hänen lupaukseensa täyttämättä ehtoja, loukkaavat Herraa. He esittävät Kristuksen nimen lupauksen täyttymisen takeena mutta eivät teoillaan osoita, että uskovat Kristukseen ja rakastavat häntä. "Isän hyväksymiselläkin on ehtonsa, mutta monet jättävät sen täyttämättä. Meidän tulee tarkoin tutkia sen luottamuksen perusteita, jolla lähestymme Jumalaa. Jos olemme tottelemattomia, tuomme täten

Herralle aivan kuin maksuosoituksen lunastettavaksi ilman että tilillämme on sille katetta. Esitämme Jumalalle Hänen lupauksensa ja pyydämme häntä täyttämään ne, vaikka hän tällöin tuottaisi häpeää omalle nimelleen." -Kr. v., s. 97, 98.

6. Mitä jumalallinen rakkaus on valmis tekemään meissä aina, kun pyydämme apua?

Room. 15:2 Olkoon kukin meistä lähimmäiselleen mieliksi hänen parhaaksensa, että hän rakentuisi.

Fil. 2:4 ja että katsotte kukin, ette vain omaanne, vaan toistenkin parasta.

1 Tim. 6:17-19 Kehoita niitä, jotka nykyisessä maailmanajassa ovat rikkaita, etteivät ylpeilisi eivätkä panisi toivoansa epävarmaan rikkauteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaikkea nautittavaksemme, kehoita heitä, että tekevät hyvää, hyvissä töissä rikastuvat, ovat anteliaita ja omastansa jakelevat, kooten itsellensä aarteiden, hyvän perustuksen tulevaisuuden varalle, että saisivat todellisen elämän.

"Apostoli Paavali näyttää ainoan oikean käytön rikkauksille, ja hän pyytää Timoteusta velvoittamaan rikkaita tekemään hyvää, että he olisivat rikkaita hyvissä teoissa, valmiina jakamaan, halukkaita kanssakäymiseen; sillä niin tehdessään he kasaavat varastoon itselleen hyvän perustan tulevaa aikaa varten - viitaten lopun aikaan - että he voisivat tarttua iankaikkiseen elämään. Paavalin opetukset ovat sopusoinnussa täydellisesti Kristuksen sanojen kanssa: 'Tekkää itsestänne viheliäitten mammonan ystäviä; jotta, kun he epäonnistuvat, he saattavat saada teidät ikuisiin asuntoihinsa.' Jumalallisuus täyttymyksen kanssa on mahtava saavutus. Tässä on todellinen salaisuus onnellisuuteen, ja oikea sielun ja kehon varakkuus." -Testimonies for the Church, vol. 1, s. 542.

7. Miten ne, jotka ovat täynnä Jumalan rakkautta, suhtautuvat panetteluun?

Room. 12:21 Älä anna pahan itseäsi voittaa, vaan voita sinä paha hyvällä.

Luuk. 6:27 Mutta teille, jotka kuulette, minä sanon: rakastakaa vihollisianne, tehkää hyvää niille, jotka teitä vihaavat,

"Älä lyö takaisin. Pyri välttämään väärinymmärryksiä. Vältä kaikkea pahalta näyttävää. Tee kaikki mitä kykenet, uhraamatta periaatteistasi, lepyttääksesi toinen. 'Jos siis olet viemässä uhrilahjaasi alttarille ja siinä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi alttarin eteen ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa. Mene sitten vasta antamaan lahjasi.' Matt. 5:23, 24. 'Jos kärsimättömiä sanoja puhutaan sinulle, älä ikinä vastaa samaan sävyyn. Muista, että 'Sävyisä vastaus taltuttaa kiukun.' Sanan.l. 15:1. Ja hiljaisuudessa on ihmeellinen voima. Vihaiselle vastatut sanat toisinaan vain palvelevat suuttuttamisessa. Mutta hiljaisuudella, hellällä, kestäväällä hengellä kohdattu viha kuolee nopeasti pois. 'Pistävien, vikaa etsivien sanojen myrskyn alla pidä mieli keskitettynä Jumalan sanaan. Anna mielen ja sydämen olla täytettyinä Jumalan lupauksilla. Jos sinua kohdellaan kaltoin tai syytetään suotta, älä vastaa vihaisesti, vaan toista itsellesi arvokkaat lupaukset:....'" -The Ministry of Healing, s. 485, 486.

Lisätutkisteluksi

-Joh. 14:21, 23; Saarn. 10:12

Rakkaus muuttaa

Jos jokin on kylmää, se täytyy lämmittää! "Mutta jos joku itse on kylmä...?" Oletko ikinä kuullut jostakin, joka täytyy lämmittää sen ollessa valmiiksi kuuma? Ehkä olit tyytyväinen saadessasi sähköisen peitteen; mutta jos olisit ollut lämmin, olisitko tarvinnut sitä? Kuitenkin, koska se oli lämmin ja sinä olit kylmä, se antoi sinulle lämpöä.

Jotain kylmää voidaan lämmittää vain säteilemällä lämpöä.

Miten ihminen voi pyhittyä? Jumala on rakkaus; ja kun ihminen on muutettu Hänen kirkkautensa avulla, Jumalan rakkaus siirtyy häneen, ja ihminen tulee säteilemään Jumalan kuvaa. Ajattele lämmön vertauskuvaa - auringonpaistetta. Jos haluat saada jonkun nauttimaan lämmöstä, sinun täytyy ensin olla lämmin itse. Jääkuutio ei voi muistuttaa aurinkoa ennenkuin se sulaa ja vesi kuumenee ja haihtuu! Joten, jos haluat jonkun tulevan lämpimäksi koska säteilet lämpöä, voit auttaa häntä tulemaan rakastavaksi rakastamalla häntä ja näyttämällä sen käytännössä! -Otettu A.A. Combesilta, Gott spricht (Jumala puhuu), s. 30, 31.

9

Sapattina 28. toukokuuta 2016

Veljellinen rakkaus

osa 3

"Yhtenä voimakkaimmista todellisen kääntymyksen osoituksista on rakkaus Jumalaa ja ihmistä kohtaan. Ne, jotka tunnustavat Jeesuksen Lunastajakseen, tuntevat syvää, vilpitöntä rakkautta muita samanlaisen kallisarvoisen uskon omaksuneita kohtaan. Näin oli myös Tessalonikan uskovaisten laita. »Veljellisestä rakkaudesta», apostoli kirjoitti, »ei ole tarvis teille kirjoittaa; sillä itse te olette Jumalalta oppineet rakastamaan toisianne; niin te myös teette kaikkia veljiä kohtaan koko Makedoniassa. Mutta me kehoitamme teitä, veljet, siinä varttumaan yhä enemmän...." Apostolien teot, s. 200.

Rakkauden ainoa lähde

1. Mikä on rakkauden lähde? Kuka istutti rakkauden siemenen ihmiseen?

1 Joh. 4:10 Siinä on rakkaus - ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.

2 Kor. 5:21 Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.

"Kristusta ajattellessamme seisomme määrättömän rakkauden äärellä. Koetamme kuvata sitä rakkautta, mutta kieleemme ei siihen yllä. Tarkastelemme hänen maanpäällistä elämäänsä, hänen uhriaan meidän puolestamme, hänen työtään

taivaassa meidän puolustajanamme ja niitä asuinsijoja, joita hän valmistaa niille, jotka häntä rakastavat — ja voimme vain huudahtaa: Oi Kristuksen rakkauden syvyyttä ja korkeutta! »Siinä on rakkaus — ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan siinä, että hän rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksiksi.» »Katsokaa, minkä kaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi» (1 Joh. 4: 10; 3: 1). "Jokaisessa todellisessa opetuslapsessa tämä rakkaus palaa pyhän tulen tavoin sydämen alttarilla. Juuri maan päällä Jumalan rakkaus ilmeni Kristuksessa. Juuri maan päällä hänen lastensa tulee heijastaa tätä rakkautta nuhteettomassa elämässään. Näin syntiset ohjataan ristin luo katsomaan Jumalan Karitsaa." Apostolien teot, s. 254.

2. Milloin ihminen pystyy rakastamaan toisia? Kenen täytyy asua ja hallita hänessä, ennen kuin hän voi rakastaa?

1 Joh. 4:12 Jumalaa ei kukaan ole koskaan nähnyt. Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.

1 Joh. 2:5 Mutta joka pitää hänen sanansa, hänessä on Jumalan rakkaus totisesti täydelliseksi tullut. Siitä me tiedämme, että me hänessä olemme.

"Luonteenpiirteet, joita Jumala arvostaa eniten, ovat hyväntekeväisyys ja puhtaus. Jokaisen Kristityn tulisi vaalia näitä arvoja. 'Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta.' 'Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä, ja hänen rakkautensa on tullut täydelliseksi meissä.' Tulemme näkemään Hänet sellaisena, kuin Hän on. Ja jokainen ihminen, jolla on tämä toivo Hänessä puhdistaa itsensä, niin kuin Hän on puhdas.'" Testimonies for the Church, vol. 5, s. 85."

"Keskuudessamme on hyvin rajallinen määrä aitoa, epäitsekästä rakkautta. Herra sanoo: 'Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. Joka ei rakasta, se ei tunne Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.' 'Jos me rakastamme toinen toistamme, niin Jumala pysyy meissä.' 1 Joh. 4:7, 8, 12." Testimonies for the Church, vol. 8, s. 137.

Loukkausten ja heikkouksien kohtaaminen

3. Miten jumalallinen rakkaus vastaa loukkaukseen tai kaltoin kohteluun?

Room. 12:17 Älkää kenellekään pahaa pahalla kostako. Ahkeroikaa sitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten edessä.

1 Tess. 5:15 Katsokaa, ettei kukaan kosta kenellekään pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toinen toisellenne ja kaikille.

"Se sattuu, kun joku, jonka eteen olet tehnyt paljon työtä, kääntyy viholliseksi, ollen tullut sinua vastustavan vaikutuksen alaiseksi. Mutta etkö tee lähes saman Jeesukselle, kun kääntynyt pois Hänestä? Hän on ollut paras ystäväsi. Hän on tehnyt kaikkensa voittaakseen rakkautesi. Hän on kutsunut sinua luottamaan. Hän on pyytänyt sinua tulemaan luokseen kaikkine taakkoinesi ja kaikkine suruinesi, ja on

antanut sanansa, että antaa sinulle levon ja rauhan, jos otat Hänen ikeensä ja taakkansa. Hän sanoo, että Hänen ikeensä on sovelias ja taakkansa kevyt. Näytä, että uskot tämän. Luota Jumalan sanaa. Et ikinä voisi seistä siinä, missä seisot nyt, hoitaen saamiasi velvollisuuksia, ellei Jeesus olisi antanut sinulle erityistä apua. Tiedosta tämä. Ylistä Jumalaa avusta jota Hän on sinulle ollut, ja luota Häneen yhä." Testimonies for the Church, vol. 8, s. 129.

4. Millainen asenne meillä on kohdatessamme toisten vajavaisuuksia, jos Jumalan rakkaus on meissä?

Luuk. 6:36 Olkaa armahtavaiset, niinkuin teidän Isänne on armahtavainen.

Jaak. 3:17 Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele.

"Jumala on aina antamassa; ja keille hän jakaa lahjojaan? Niillekö, jotka ovat luonteeltaan virheettömiä? 'Hän antaa aurinkonsa koittaa niin pahoille kuin hyvillikin, ja antaa sataa niin väärille kuin vanhurskaillekin' (Matt. 5:45). Ihmisen syntisyydestä huolimatta, huolimatta siitä, että me niin usein murehdutamme Kristuksen sydämen ja osoitamme olevamme mitä arvottomimpia, hän ei käänny meistä pois, kun pyydämme häneltä anteeksi. Hän ojentaa meille rakkauttaan ylenpalttisesti, ja hän kehottaa meitä: 'Rakastakaa toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut' (Joh. 13:34)." Todistusaarteita 2, s. 514.

Muita viitteitä Jumalan rakkaudesta meissä

5. Mitä tulisi tehdä, jos joku harjoittaa syntiä ja takertuu epäsovinnaiseen asenteeseen? Mitä aito veli Kristuksessa tekee, ja mitä ei tee, sellaisessa tilanteessa?

Sanan.l. 17:18 Mieltä vailla on mies, joka kättä lyöpi, joka menee toista takaamaan.

Gal. 6:1 Veljet, jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen.

1 Tess. 5:14 Me kehoitamme teitä, veljet: nuhdelkaa kurittomia, rohkaiskaa alakuloisia, holhotkaa heikkoja, olkaa pitkämieliset kaikkia kohtaan.

"Jos joku näistä pienimmistä lankeaa ja tekee väärin sinua kohtaan, on sinun velvollisuutesi koettaa oikaista häntä. Älä odota, että hän astuisi ensimmäisen askeleen sovinnon tiellä. »Mitä arvelette?» sanoi Jeesus. »Jos jollakin ihmisellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä niitä yhdeksääkymmentä yhdeksää vuorille ja mene etsimään eksynyttä? Ja jos hän sen löytää, totisesti minä sanon teille: hän iloitsee enemmän siitä kuin niistä yhdeksästäkymmenestä yhdeksästä, jotka eivät olleet eksyneet. Niin ei myöskään teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä joutuisi kadotukseen.»... "Mene erehtyneen luo ja »nuhtele häntä kahden kesken» sävyisyyden hengessä ja »ole varuillasi, ettet sinäkin joutuisi kiusaukseen» (Gal. 6: 1). Älä saata häntä häpeään paljastamalla hänen virheensä toisille, äläkä tuota häpeää Kristukselle tekemällä julkiseksi syntiä tai erehdytä, jonka on tehnyt joku hänen nimeään kantava. Usein erehtyneelle on sanottava totuus

suoraan ja hänet on saatava näkemään erehdyksensä, jotta hän tekisi parannuksen. Mutta sinun tehtäväsi ei ole arvostella tai tuomita. Älä yritä esittää itseäsi moitteettomana. Ponnistele vain kaikin voimin hänen auttamisekseen. Sielunhaavoja käsiteltäessä tarvitaan mitä hellintä kättä ja varovaisinta kosketusta. Tässä voi auttaa vain rakkaus, joka virtaa Golgatan Kärsijästä." Aikakausten toivo, s. 424.

6. Mitä ohjeita meille on annettu, jotta emme johtaisi kanssaveljeämme kompastelemaan uskossa?

Room. 14:13 Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta.

1 Kor. 10:32 Älkää olko pahennukseksi juutalaisille, älkää kreikkalaisille älkääkään Jumalan seurakunnalle,

"jos joku tavataan jostakin rikkomuksesta, niin ojentakaa te, hengelliset, häntä sävyisyyden hengessä; ja ole varuillasi, etet sinäkin joutuisi kiusaukseen.' Gal. 6:1. Tajuten omat heikkoutemme, meidän tulee olla myötätuntoisia toisten heikkouksia kohtaan. "Sillä kuka antaa sinulle etusijan? Ja mitä sinulla on, jota et ole lahjaksi saanut?' 'yksi on teidän opettajanne, ja te olette kaikki veljiä.' 'Mutta sinä, minkätähden sinä tuomitset veljeäsi? Taikka sinä toinen, minkätähden sinä halveksit veljeäsi?' 'Älkäämme siis enää toisiamme tuomitko, vaan päättäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta.' 1 Kor. 4:7; Matt. 23:8; Room. 14:10, 13. "On aina nöyryyttävää kun virheet paljastetaan. Kenenkään ei pitäisi tehdä kokemuksesta katkerampaa tarpeettomalla kielenkäytöllä. Ketään ei ikinä saavutettu halveksunnalla; mutta moni on karkotettu ja on kovettanut sydämensä syytöstä vastaan. Lempeä henki, vakuuttava kehoitus, saattaa pelastaa erehtyneen ja peittää syntien paljouden." The Ministry of Healing, s. 166.

7. Minkä tulisi luonnehtia toimiamme ja puhettamme päivittäisessä kanssakäymisessä toisten kanssa?

Saarn. 10:12 Sanat viisaan suusta saavat suosiota, mutta tyhmän nielevät hänen omat huulensa.

Kol. 4:6 Olkoon puheenne aina suloista, suolalla höystettyä, ja tietäkää, kuinka teidän tulee itsekullekin vastata.

1 Piet. 3:15 vaan pyhittäkää Herra Kristus sydämissänne ja olkaa aina valmiit vastaamaan jokaiselle, joka teiltä kysyy sen toivon perustusta, joka teissä on, kuitenkin sävyisyydellä ja pelolla,

"Kielessä on tärkeintä sen puhtaus, ystävällinen sävy ja totuudenmukaisuus 'sisäisen kauneuden ulkoinen ilmaus.'... Paras koulu tämän kielen opiskeluun on koti. "Ystävälliset sanat ovat sielulle kuin kaste ja lempeä sadekuuro. Raamattu sanoo Kristuksesta, että suloisuus oli vuodatettu hänen huulilleen (Ps. 45:3), että hän taitaisi 'sanalla virvoittaa väsynyttä' (Jes. 50:4). Ja Herra kehottaa meitä: 'Olkoon puheenne aina suloista' (Kol. 4:6), jotta se 'on mieluista niille, jotka kuulevat' (Ef. 4:29)." Kodin ihanteita, s. 411.

Lisätutkisteluksi

- Kol. 3:12; Sanan.l. 6:1, 2; Hepr. 3:12, 13

Sanoman kuuleminen jakaminen

Valtava rekka osui pienen auton perään, saaden sen syöksymään 25 metriä alas ojaan. Auton omistaja oli halvaantunut nainen joka ohjasi autoa erityisellä laitteistolla. Nainen, Linda Myers, yritti kutsua apua autoradiollaan. Tunteihin kukaan ei kiinnittänyt huomiota hänen avunhuutoihinsa. Lopulta, neljäntoista tunnin jälkeen, hän huusi: "Herra, annan jonkun tulla ja auttaa minua!" Sinä hetkenä, rekkakuski kuuli ja vastasi hänen kutsuunsa ja soitti poliisin radiolla. Tämä johti välittömään väliintuloon, ja nainen pelastettiin. Linda sanoi: "Kun sinulta puuttuu inhimillinen yhteydenpito, Herra on yhä valmis kuulemaan sinun huutosi." Tämä nainen, sekä Raamatussa mainittu mies, jonka kimppuun käytiin tiellä Jerusalemissa Jerikoon eivät ole ainoita jotka joutuvat vakaviin vaikeuksiin. On miljoonia jotka ovat vangittuina syntiin ja epätoivoon; he kutsuvat hädissään apua, ja me voimme antaa heille rakkauden ja toivon sanoman, jonka Herra on meille uskonut. Teemmekö toisin kuin se rekkakuski, vai juoksemme pikaisesti auttamaan jakaen sanomaa, joka voi pelastaa hengen? Otettu Kristitystä kalenterista Piu che vincitori in Cristo (enemmän kuin valloittajia Kristuksessa), Tammikuu 5.2011.

10

Sapattina 4. kesäkuuta 2016

Ystävät, tuli ja usko

"Jeesus tuntee jokaisen sielun olosuhteet.... Hän ei halua meidän epäonnistuvan ja tuhoutuvan. Hän, joka piti leijonat aisoissa niiden luolassa, ja käveli uskollisten todistajien kanssa tulisten liekkien keskellä, on yhtä valmis työskentelemään puolestamme taltuttaakseen jokaisen pahuuden luonnostamme. Tänään Hän seisoo armon alttarilla, esittämässä Jumalan edessä Hänen apuaan haluavien rukouksia. Hän ei käännyttä yhtäkään itkevää, katuvaista pois." The Ministry of Healing, s. 89, 90.

Tunnustaen avoimesti uskonsa

1. Vaikka meille ei kerrota aikaisempia esimerkkejä uskonnollisesta suvaitsemattomuudesta Babylonin valtakunnassa, mikä laki astui voimaan Juutalaisten pakkosiirtolaisuuden aikaan? Mitä jokaisen kansan, kielen ja uskonnon edustajat, jotka olivat tuossa valtakunnassa, tekivät musiikin alkaessa?

Dan. 3:4-7 Ja kuuluttaja huusi voimallisesti: "Teille, kansat, sukukunnat ja kielet, julistetaan: heti kun te kuulette torvien, huilujen, kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, langetkaa maahan ja kumartaen rukoilkaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. Mutta joka ei lankea maahan ja kumarra, se heitetään sillä hetkellä tuliseen pätsiin." Sentähden, heti kun kaikki kansat kuulivat torvien, huilujen,

kitarain, harppujen, psalttarien, säkkipillien ja kaikkinaisten muiden soittimien äänen, lankesivat kaikki kansat, sukukunnat ja kielet maahan ja kumartaen rukoilivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt.

"Pystytettyään tämän suuren epäjumalankuvan Nebukadnessar määräsi, että sen tuli saada kaikenkattava uskollisuudenvala kaikilta, niin suurelta kuin pieneltä, korkealta ja alhaiselta, rikkaalta ja köyhältä." (MS 24, 1891) Seventh day Adventist Bible Commentary, vol. 4, s. 1169.

"Historia tulee toistumaan. Väärä uskonto tullaan nostattamaan.... Voima on jokaisen väärän uskonnon viimeinen oljenkorsi. Ensin se yrittää houkutusta, niin kuin Babylonin kuningas kokeili musiikin ja ulkoisen näytöksen voimaa. Jos nämä houkutukset, Saatanan innoittamien miesten keksiminä, epäonnistuvat saamaan ihmiset palvomaan väärää kuvaa, pätsin nälkäiset liekit olivat valmiina syömään heidät. Joten se tulee olemaan nyt.... Tarvitsemme samaa henkeä, joka ilmeni Jumalan palvelijoissa taistelussa pakanuutta vastaan." (Signs of the Times, 6.5.1897) Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, s. 976.

"Ihmisten lakeja ja perinteitä pidetään Jumalan lakia sitovampina, ja Jumalan käskyjen noudattajia syytetään ja vainotaan." Kristuksen vertaukset, s. 122.

2. Kenellä oli rohkeutta ja voimaa vastustaa epäjumalallista käskyä ja palvontaa? Saiko tämä tilanne nämä nuoret miehet ailahtelemaan uskossaan? Miten he tunnustivat vakaumuksensa ja uskonsa oikeaan Jumalaan vakaasti ja päättäväisesti?

Dan. 3:12, 16-18 On juutalaisia miehiä, joiden hoitoon sinä olet antanut Baabelin maakunnan hallinnon, Sadrak, Meesak ja Abednego: nämä miehet eivät välitä sinun käskystäsi, kuningas; he eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt." ... Sadrak, Meesak ja Abednego vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Nebukadnessar! Ei ole tarpeellista meidän vastata sinulle tähän sanaakaan. Jos niin käy, voi meidän Jumalamme kyllä pelastaa meidät tulisesta pätsistä, ja hän pelastaa myös sinun kädestäsi, kuningas. Ja vaikka ei pelastaisikaan, niin tiedä se, kuningas, että me emme palvele sinun jumaliasi emmekä kumartaen rukoile kultaista kuvapatsasta, jonka sinä olet pystyttänyt."

"Mutta Jumala sääti toisin. Eivät kaikki notkistaneet polviaan tuon inhimillistä valtaa edustavan epäjumalankuvan edessä. Patsasta palvovan väenpaljouden keskellä oli kolme miestä, jotka päättivät lujasti, olla siten häpäisemättä taivaan Jumalaa. Heidän Jumalansa oli kuningasten Kuningas ja herrain Herra, eivätkä he kumartaisi ketään muuta.... Heprealaisten seistessä siinä kuninkaan edessä tämä oli vakuuttunut siitä, että heillä oli jotakin sellaista, mitä hänen valtakuntansa muilla viisailla ei ollut. He olivat suorittaneet tunnollisesti kaikki tehtävänsä. Siksi hän antaisi heille vielä yhden tilaisuuden. Jos he vain ilmaisivat haluavansa kumartaen palvoa kuvapatsasta yhdessä muun väen kanssa, ei heillä olisi mitään hätää." PK. s. 348,349

Vapaina ja kävelemässä tulessa

3. Onko mitään merkkiä siitä, että he olisivat valittaneet tai esittäneet katkeraa

surua Jumalalle joutuessaan kohtaamaan niin kauhean kokeen? Vastustivatko he sidotuksi tulemista ja pätsiin heittämistä? Kuinka voimme selittää sellaisen vakauden, huolimatta seurauksista?

Dan. 3:19-21 Silloin Nebukadnessar tuli kiukkua täyteen Sadrakia, Meesakia ja Abednegoa kohtaan ja hänen hahmonsä muuttui. Ja hän käski ja sanoi, että pätsi oli kuumennettava seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti. Ja hän käski sotajoukkonsa väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abednegon ja heittää heidät tuliseen pätsiin. Silloin nämä sidottiin vaippoineen, takkeineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin.

Ps. 9:10 Niin Herra on sorretun linna, linna ahdingon aikoina.

Ps. 37:28 Sillä Herra rakastaa oikeutta eikä hylkää hurskaitansa; heidät varjellaan iankaikkisesti, mutta jumalattomain siemen hävitetään.

"Meillä on kuvauksia vakaan, uskonnollisen periaatteen kannattavasta voimasta... Ammottava leijonien luola ei voinut pidättää Danielia päivittäisistä rukouksistaan, eikä tulinen pätsi voinut saada Sadrakia ja hänen ystäviään kumartamaan epäjumalaa, jonka Nebukadnessar oli pystyttänyt. Nuoret miehet, joilla on vakaat periaatteet karttaa nautintoja, uhmaavat kipua, ja kohtaavat vaikka leijonien luolan ja kuumennetun tulisen pätsin mieluummin, kuin tulevat havaituiksi uskottomiksi Jumalan edessä. Mieti Joosefin luonnetta. Hänen hyveellisyytensä oli vakavasti koeteltu, mutta sen voittokulku oli täydellinen. Jokaisessa kohdassa jalo nuorukainen kesti koettelemuksen. Sama ylevä, taipumaton periaate ilmeni jokaisessa koettelemuksessa. Herra oli hänen kanssaan, ja Hänen sanansa oli laki. "Sellainen vakaus ja tahraton periaate loistaa kirkkainten vastakohtana nykyajan nuorten velttoudelle ja tehottomuudelle. Muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta, he horjuvat jokaisen olosuhteen ja ympäristön muutoksen mukaan, yksi asia tänään, ja toinen huomenna." Testimonies for the Church, vol. 5, s. 43.

4. Minkälainen vaikutus äärimmäisen kuumalla lämpötilalla oli heihin ja heidän vaatteisiinsa? Mikä oli heidän uskonsa ja vakaumuksensa vaikutus? Mikä hämmästytti kuningasta?

Dan. 3:23-25 Mutta nämä kolme miestä, Sadrak, Meesak ja Abednego, suistuivat sidottuina tuliseen pätsiin. Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyti ja nousi kiiruusti ylös ja lausui hallitusmiehilleen sanoen: "Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" He vastasivat ja sanoivat kuninkaalle: "Totisesti, kuningas!" Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tuleessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika."

"Näin on tapahtunut Jumalan kansan vaiheissa sen menneinä päivinä. Kolme heprealaista heitettiin tuliseen pätsiin heidän kieltäytyessään kumartamaan Nebukadnessarin pystyttämää kultaista kuvapatsasta. Mutta Jumala varjeli palvelijoitaan liekkien keskellä, ja tämä yritys pakottaa heidät epäjumalanpalvelukseen johti siihen, että tieto tosi Jumalasta levisi eri puolilta laajaa Babylonian valtakuntaa tulleiden ruhtinaiden ja suurmiesten keskuuteen." Todistusaarteita 2, s. 153.

Vain kahleet tuhoutuivat

5. Mikä pelkästään tuhoutui tulessa, vapauttaen nuoret miehet? Ajatellen synnin henkisiä kahleita, mitä toivoa meillä on tulla kokonaan vapautetuiksi niistä? Kehen meidän tulisi olla jatkuvasti yhteydessä?

Dan. 3:20, 21, 25 Ja hän käski sotajoukkonsa väkevimpien miesten sitoa Sadrakin, Meesakin ja Abednegon ja heittää heidät tuliseen pätsiin. Silloin nämä sidottiin vaippoineen, takkeineen, päähineineen ja muine vaatteineen ja heitettiin tuliseen pätsiin... Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika."

Joh. 8:36 Jos siis Poika tekee teidät vapaiksi, niin te tulette todellisesti vapaiksi.

"Heprealaiset vangit, jotka olivat päässeet Babylonissa luottamusvirkoihin, olivat elämällään ja luonteellaan edustaneet hänelle totuutta. Kun heiltä oli kysely heidän uskonsa perusteita, he olivat epäröimättä selostaneet niitä. Selvästi ja yksinkertaisesti he olivat esittäneet vanhurskauden periaatteita ja opettaneet siten ympärillään oleville sen Jumalan tuntemusta, jota he palvelivat. He olivat kertoneet Kristuksesta, tulevasta Lunastajasta, ja niin kuningas saattoi todeta neljännen olennon tuolla tulen keskellä Jumalan Pojan muotoiseksi. "Nyt Nebukadnessar, oman suuruutensa ja arvokkuutensa unohtaen, laskeutui valtaistuimeltaan, meni pätsin aukolle ja huusi: »Te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne.«" Silloin Sadrak, Meesak ja Abednego astuivat ulos suuren väkijoukon eteen ja näyttivät, etteivät olleet vahingoittuneet. Heidän Vapahtajansa oli läsnäolollaan varjellut heitä kaikelta vahingolta, ja vain heidän siteensä olivat palaneet." P. ja k, s. 350, 351.

Jumalan Pojan kanssa

6. Luuletko, että neljäs "Veli" tulessa oli heidän kanssaan vain sinä tärkeänä hetkenä, vai että Hänen jatkuva läsnäolonsa heidän kanssaan oli salaisuus heidän ihmeelliseen yksimielisyyteensä ja menestykseensä? Kuinka voimme samalla lailla olla yhdessä veljinä ja saada samanlaisia kokemuksia yhdessä?

Dan. 3:25, loppuosa Hän vastasi ja sanoi: "Katso, minä näen neljä miestä kävelevän vapaina tulessa, eivätkä he ole vahingoittuneet, ja neljäs on näöltänsä niinkuin jumalan poika."

Ps. 37:5 Anna tiesi Herran haltuun ja turvaa häneen, kyllä hän sen tekee.

Ps. 32:10 Jumalattomalla on monta vaivaa, mutta joka Herraan turvaa, häntä ympäröi armo.

"Mikä opetus tässä onkaan annettavana epävarmoille, Jumalan asiassa epävarmoille, epäröiville ja pelkurimaisille! Mikä rohkaisu niille, joita uhka tai vaarat eivät tule kääntämään pois velvollisuudesta! Nämä uskolliset ja lujat ihmiset havainnollistavat pyhitystä, heillä ei ole mitään aikomusta ottaa itselleen kunniaa. Sitä hyvän määrää, jonka harvat mutta omistautuneet Kristityt saavat aikaiseksi, ei voida määritellä, ennen kuin tuomiopäivä koittaa ja kirjat avataan. "Kristus kohdistaa kiinnostuksensa tähän luokkaan; Hän ei häpeä kutsua heitä veljikseen. Siellä tulisi olla satoja, missä nyt on yksi, jotka ovat niin lähellä Jumalaa, heidän elämänsä niin läheisessä

tottelevaisuudessa Hänen tahtoonsa, että he olisivat kirkkaita ja hohtavia valoja, täysin pyhitettyjä, sielussa, ruumiissa, ja hengessä." *The sanctified Life*, s. 40, 41.

7. Minkä ylistyksen Jumalalle kuningas ilmaisi nähtyään, että edes heidän hiuksensa eivät olleet kärventyneet? Kuka myös päätti totella Jumalan käskyä vuosisatoja myöhemmin ja sai runsaan siunauksen? Mitä me olemme etuoikeutettuja tekemään, niin että ihmiset alkavat ylistää Herraa taivaassa?

Dan. 3:26-28 Silloin Nebukadnessar meni tulisen pätsin aukolle, lausui ja sanoi: "Sadraak, Meesak ja Abednego, te korkeimman Jumalan palvelijat, astukaa ulos ja tulkaa tänne." Sadraak, Meesak ja Abednego astuivat silloin ulos tulesta. Satraapit, maaherrat, käskeyntäjät ja kuninkaan hallitusmiehet kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut voinut mitään näiden miesten ruumiille, etteivät heidän päänsä hiukset olleet kärventyneet eivätkä heidän vaatteensa vioittuneet; eikä heissä tuntunut tulen käryä. Silloin Nebukadnessar lausui ja sanoi: "Kiitetty olkoon Sadraakin, Meesakin ja Abednegon Jumala, joka lähetti enkelinsä ja pelasti palvelijansa, jotka häneen turvasivat eivätkä totelleet kuninkaan käskyä, vaan antoivat ruumiinsa alttiiksi, ennemmin kuin palvelivat ja kumartaen rukoilivat muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa.

Apt. 5:27-29 Ja he toivat heidät ja asettivat neuvoston eteen. Ja ylimmäinen pappi kuulusteli heitä ja sanoi: "Me olemme kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tähän nimeen; ja katso, te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren." Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat ja sanoivat: "Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.

Matt. 5:16 Niin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät teidän Isäännä, joka on taivaissa.

"Nuo kolme heprealaista julistivat koko Babylonian valtakunnalle uskovansa häneen, jota he palvoivat. He luottivat Jumalaan. Koetuksensa hetkenä he muistivat lupauksen: »Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos s virttojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta» (Jes. 43:2). Ihmeellisellä tavalla oli heidän uskonsa elävään Sanaan tullut arvostetuksi kaikkien nähden. Uutiset heidän ihmeellisestä pelastuksestaan levisivät moniin maihin niiden eri kansojen edustajien kertomina , jotka Nebukadnessar oli kutsunut kuvapatsaan vihkiäisiin. Jumala n lasten uskollisuus johti siihen, että kaikki ma a kunnioitti häntä." Profeetat ja kuninkaat, s. 352.

Lisätutkisteluksi

- 5 Moos. 8:16; Room. 5:3; 1 Piet. 1:7; 4:12, 13

Pohdittavaksi

- Jos emme ole todella yhteydessä Jumalaan, mitä tapahtuu ensimmäisessä koetuksessamme?
- Kun lämpömittarit voivat mitata lämpötilaa, mitkä tapahtumat mittaavat uskomme tasoa?
- Minkä opetuksen lujudesta ja sopusoinnusta voimme oppia tästä ihmeellisestä

kokemuksesta?

- Oletko päättäväinen, niin kuin nuo kolme heprealaista, palvelemaan taivaan Herraa eikä ketään muuta?

- Niin kuin heidän todistuksensa liikutti kuninkaan tulemaan Jumalan luo, miten meidän todistuksemme vaikuttaa toisiin?

Rakastavan sanan arvo

Venäläinen kirjailija Leo Tolstoi käveli kadulla kun kerjäläinen pysäytti hänet pyytääkseen almuja. Tolstoi vastasi, "Olen pahoillani, veli, mutta minulla ei ole rahaa mukana, muuten antaisin sitä ilomielin sinulle." Kerjääjän kasvot syttyivät, ja hän sanoi, "Se ei haittaa, sir, sillä olette antanut minulle enemmän kuin mitä pyysin, sillä kutsuite minua 'veljeksi.'" Toisen henkilön tunnistaminen veljeksi on valtava ensimmäinen askel julistettaessa sitä rakkautta, joka sisältyy evankeliumiin; itseasiassa hänen kohtelemisensa veljenä on toinen. Auttakoon Herra meitä tekemään molemmat, sillä tällä tavoin emme siunaa vain henkilöä, vaan myös Herraa! Otetu S. Vilalta, Enciclopedia de anecdotes, (sanontojen teitosanakirja, suom.huom.) s. 347.

11

Sapattina 11. kesäkuuta 2016

Miten mieluisaa se on ...

"Syy epäsopuun ja riitoihin perheissä ja seurakunnassa on siinä, että ihmiset ovat erossa Kristuksesta. Kun lähestymme Kristusta, lähestymme toisiamme. Todellisen yhteyden salaisuus seurakunnassa ja perheissä ei ole diplomatiassa, hallinnossa eikä yli inhimillisissä ponnisteluissa erimielisyyksien voittamiseksi vaikka näitäkin tarvitaan kipeästi vaan yhteydessä Kristuksen kanssa." Kodin ihanteita, s. 164, 165.

Hyvä ja mieluisa asia

1. Miten yhdessä sopuoinnussa elämisen onni ilmaistaan Psalmissa? Mitkä asiat kuvaavat sopuoinnun herkkyyttä ja elvyttävää armoa?

Ps. 133:1-3 Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat! Se on niinkuin kallis öljy pään päällä, jota tiukkuu partaan - Aaronin partaan, jota tiukkuu hänen viittansa liepeille. Se on niinkuin Hermonin kaste, joka tiukkuu Siionin vuorille. Sillä sinne on Herra säätänyt siunauksen, elämän, ikuisiksi ajoiksi.

"Saulin takaa ajamana Daavid etsi turvapaikkaa Juudan vuoristosta. Hänen onnistui paeta Adullamin luolaan, jota vähäisinkin voimin saattoi puolustaa suurtakin vihollisjoukkoa vastaan. »Ja kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe kuulivat sen, tulivat he sinne hänen luoksensa.» Daavidin kotiväki ei voinut tuntea oloaan turvatuksi tietäessään, että Saul saattoi milloin tahansa kohdistaa epäoikeudenmukaiset epäluulonsa heihin vain sen perusteella, että he olivat Daavidin sukulaisia. He olivat nyt varmistuneet siitä — ja se alkoi olla jo yleisesti tunnettua Israelissa — että Jumala oli valinnut Daavidin kansansa tulevaksi hallitsijaksi. Niinpä he uskoivat olevansa hänen luonaan paremmassa turvassa, vaikka hän olikin

pakolaisena yksinäisessä luolassa, kuin kateellisen kuninkaan hulluuden ja uhan alaisina. "Adullamin luolassa oleskelevien perheenjäsenten kesken vallitsi myötätuntoisen sopuisa ja lämminhenkisen rakkauden ilmapiiri. Iisain poika saattoi virittäytyä kanneltaan näppäillen laulamaan: »Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!« (Ps. 133: 1). Hän oli joutunut kokemaan epäluottamuksen katkeruutta omien veljiensäkin taholta, ja kun epäsope oli nyt vaihtunut täyteen sopuun, se ilahdutti hänen mieltään pakomatalla oltaessa. Tähän aikaan Daavid sepitti psalmin viisikymmentäseitsemän." Patriarkat ja profeetat, s. 645.

2. Mitkä siunaukset ovat osana yhdessä olevien veljien molemmin puoleisessa luottamuksessa?

Saarn. 4:9-12 Kahden on parempi kuin yksin, sillä heillä on vaivannäöstänsä hyvä palkka. Jos he lankeavat, niin toinen nostaa ylös toverinsa; mutta voi yksinäistä, jos hän lankeaa! Ei ole toista nostamassa häntä ylös. Myös, jos kaksi makaa yhdessä, on heillä lämmin; mutta kuinka voisi yksinäisellä olla lämmin? Ja yksinäisen kimppeun voi joku käydä, mutta kaksi pitää sille puolensa. Eikä kolmisäinen lanka pian katkea. Jes. 41:16 sinä ne viskaat, ja tuuli ne vie ja myrsky ne hajottaa. Mutta sinä iloitset Herrassa, Israelin Pyhä on sinun kerskauksesi.

"Nuorten, vanhempien ja opettajien olisi hyödyllistä tutkia Raamatun opetusta yhteistyöstä. Sen monien kuvausten joukosta pane merkille pyhäkön rakentaminen tuo havainnollinen esitys luonteen rakentamisesta johon yhtyi koko kansa, 'jokainen, jonka sydän häntä siihen vaati, ja jokainen, jonka henki oli siihen altis' (2 Moos. 35:21). Lue, miten vankeudesta palanneet juutalaiset uudelleen rakensivat Jerusalemin muurin. Keskellä köyhyyttä, vaikeuksia ja vaaroja tuo suuri työ saatettiin menestyksellisesti päätökseen, koska 'kansa sai rohkeutta työhön' (Neh. 4:6). Ajattele opetuslasten suorittamaa osaa vapahtajan ihmetyössä hänen ruokkiessaan suuren kansanjoukon. Ruoka moninkertaistui Kristuksen käsissä, mutta opetuslapset saivat leivät ja antoivat odottavalle kansalle. "'Me olemme toinen toisemme jäseniä.' Sen tähden 'palvelkaa toisianne, kukin sillä armonlahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina' (Ef. 4:25; 1 Piet. 4:10).... "'He auttoivat toinen toistaan ja sanoivat toisillensa: 'Ole luja!' (Jes. 41:6)" Elämä ja kasvat, s. 269.

Moninaisuus on erityinen siunaus

3. Mitä apostoli Paavali painotti koskien yhteyttä veljien kesken? Miksi luonteen, persoonallisuuden ja ajattelutavan moninaisuus ei ole ylitsepääsemätön este yhteydelle Kristuksen hengellisessä valtakunnassa?

1. Kor. 1:10, 11 Mutta minä kehoitan teitä, veljet, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeen, että kaikki olisitte puheessa yksimieliset ettekä suvaitsisi riitaisuuksia keskuudessanne, vaan pysyisitte sovinnossa ja teillä olisi sama mieli ja sama ajatus. Sillä Kloen perhevältä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne.

Ef. 4:3-6 ja pyrkien säilyttämään hengen yhteyden rauhan yhdyssiteellä: yksi ruumis

ja yksi henki, niinkuin te olette kutsututkin yhteen ja samaan toivoon, jonka te kutsumuksessanne saitte; yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka on yli kaikkien ja kaikkien kautta ja kaikissa.

"Miten oli apostoli Paavalin laita? Kloen perhevältä saamansa Korinton seurakunnan tilaa koskevat tiedot saivat hänet kirjoittamaan ensimmäisen kirjeensä tuolle seurakunnalle. Hän oli saanut yksityiskirjeitä, joissa asiat esitettiin sellaisina kuin ne olivat, ja vastauksessaan hän määritteli yleisiä periaatteita, joita noudattamalla päästäisiin vellitsevasta pahasta. Hyvin hellästi ja viisaasti hän kehottaa heitä kaikkia puhumaan samalla tavalla, ettei heidän keskuudessaan olisi eripuraisuutta... "Hänet oli asetettu seurakunnan puolustajaksi ja kaitsijaksi, ja hänen tuli valvoa sieluja niin kuin sellaisen, jonka oli tehtävä tili Jumalalle miksi hän ei välittäisi heidän riitojaan ja eripuraisuuttaan koskevista tiedoista. Tietenkin hän otti ne huomioon, ja hänen heille lähettämänsä nuhde oli kirjoitettu aivan yhtä paljon Jumalan Hengen vaikutuksen alaisena kuin kaikki muutkin hänen kirjeensä. Mutta kun nuhteet saatiin, oli niitä, jotka eivät halunneet tehdä parannusta. Näiden mielestä Jumala ei ollut puhunut heille Paavalin kautta, vaan tämä oli esittänyt vain oman mielipiteensä ihmisenä, ja heidän mielestään heidän oma mielipiteensä oli yhtä hyvä kuin Paavalinkin. Samassa tilassa ovat kansamme keskuudessa monet, jotka ovat poikenneet pois vanhoilta poluilta ja seuranneet omaa ymmärrystään." Ta II, s. 294, 295.

4. Miksi oli mahdotonta ratkaista opillisen erimielisyyden ongelmaa, joka syntyi Galatiassa? Toisaalta, miksi sama ristiriita oli mahdollista ratkaista rauhallisesti Jerusalemissa, missä oli jopa enemmän jäseniä?

Ap.t. 15:1, 2, 25-28 Ja Juudeasta tuli sinne muutamia, jotka opettivat veljiä: "Ellette ympärileikkautta itseänne, niinkuin Mooses on säätänyt, ette voi pelastua." Kun siitä syntyi riita ja kun Paavali ja Barnabas kiivaasti väittelivät heitä vastaan, niin päätettiin, että Paavalin ja Barnabaan ja muutamien muiden heistä tuli mennä tämän riitakysymyksen tähden apostolien ja vanhinten tykö Jerusalemiin... niin me olemme yksimielisesti nähneet hyväksi valita miehiä ja lähettää heidät teidän tyköne rakkaiden veljiemme Barnabaan ja Paavalin kanssa, jotka ovat panneet henkensä alttiiksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. Me lähetämme siis Juudaan ja Silaan, jotka myös suusanalla ilmoittavat teille saman. Sillä Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi, ettei teidän päällenne ole pantava enempiä kuormaa kuin nämä välttämättömät:

"Antiokian seurakunnassa ympärileikkausta koskevan kysymyksen käsittely johti moniin keskusteluihin ja kiistoihin. Seurakunnan jäsenet pelkäsivät, että keskustelujen jatkaminen synnyttäisi hajaannuksen heidän keskuudessaan. Siksi he lopulta päättivät lähettää Paavalin ja Barnabaan sekä muutamia vastuullisia seurakunnan edustajia Jerusalemiin esittämään asian apostoleille ja vanhimmille.... "Keskeisimpään kiistakysymykseen liittyvät eri näkökohdat tuntuivat johtavan neuvoston ylitsepääsemättömiin vaikeuksiin. Mutta Pyhä Henki oli todellisuudessa jo selvittänyt tämän kysymyksen, jonka ratkaisusta näytti riippuvan kristillisen

seurakunnan menestys ellei suorastaan sen olemassaolo.... "Pyhä Henki näki hyväksi olla määräämättä seremonialakia pakanakäännynnäisille, ja apostolien mieli mukautui tässä asiassa Jumalan Henkeen. Jaakob johti neuvottelukokousta, ja hänen lopullinen päätöksensä kuului: »Sen tähden minä olen sitä mieltä, ettei tule rasittaa niitä, jotka pakanuudesta kääntyvät Jumalan puoleen.»" Apostolien teot, s. 145, 146, 147, 149.

Sopusoinnun perusta

5. Miten tärkeää on yhtenäisyys ja tasapaino veljesten välillä? Mikä oli Jeesuksen kiihkeä rukous Hänen opetuslastensa puolesta, Hänen lähestyessään ristiä? Keiden puolesta Hän myös rukoili?

Joh. 17:11, 21, 20 Ja minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun tykösi. Pyhä Isä, varjele heidät nimessäsi, jonka sinä olet minulle antanut, että he olisivat yhtä niinkuin mekin... että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt... Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun,

"Tulisi ymmärtää, että täydellinen yksimielisyys työntekijöiden kesken on välttämätöntä Jumalan työn onnistumiselle. Säilyttääkseen rauhan, jokaisen täytyy etsiä viisautta suurelta Opettajalta. Olkoot kaikki varovaisia siinä, kuinka he esittävät kunnianhimoisia ehdotuksia jotka luovat eripuraa. "Meidän tulee olla alamaisia toisillemme. Yksikään ihminen itsessään ei ole täysin kokonainen. Mielen ja tahdon alistamisen kautta Pyhäne Hengen alaisuuteen, voi meistä tulla suuren Opettajan oppilaita. "Tutkiskele Apostolien tekojen toista kappaletta. Alkuseurakunnassa Jumalan Henki kulki voimakkaasti niiden lävitse, jotka olivat myötämielisesti yksimielisiä. Helluntaipäivänä he olivat kaikki yhdessä ja yksimielisinä. "Meidän tulee ilmaista maailmalle, että ihmiset kaikista kansakunnista ovat yhtä Kristuksessa Jeesuksessa. Sitten poistakaamme kaikki raja-aidat ja tulkaamme yhteen Mestarin palveluksessa." Testimonies for The Church, vol. 9, s. 196.

6. Mihin Raamattu vertaa veljestä, jota oli loukattu? Kenen rakkaus ainoastaan kykenee murtamaan raja-aidat ihmisten välillä? Mikä on välttämätöntä niiden vaikeuksien voittamiseksi, joita syntyy tavallisista eroavaisuuksista, vioista, ja heikkouksista, joita kaikilla ihmisillä on?

Sanan.l. 18:19 Petetty veli on vaikeampi voittaa kuin vahva kaupunki, ja riidat ovat kuin linnan salvat.

Ef. 2:14 Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden,

1 Kor. 13:7 kaikki se peittää, kaikki se uskoo, kaikki se toivoo, kaikki se kärsii.

"Kristuksen päivinä itsekkyyys, ylpeys ja ennakkoluulo olivat rakentaneet korkean ja vanhan muurin erottamaan toisistaan israelilaiset, joiden tehtävänä oli vaalia pyhiä totuuksia, ja maailman muut kansat. Mutta Vapahtaja oli tullut muuttamaan kaiken tämän. Sanat, jotka kansa kuuli hänen lausuvan, erosivat kaikesta mitä papit ja

rabbiinit olivat sanoneet. Kristus purkaa erottavan muurin, itserakkautta ja itsekkyytensä luomasta ahtaasta piiristä, hän poistaa kaikki erottavat linjat sekä keinotekoiset yhteiskunnalliset rajat. Hän ei tee eroa naapureiden ja muukalaisten, ystävien ja vihollisten välillä. Hän opettaa meitä näkemään lähimmäisen jokaisessa apua tarvitsevassa ihmisessä sekä pitämään maailmaa työkenttänämme." Vuorisaarna, s.50, 51.

7. Mitä on kirjoitettu ihanasta sopusointuisesta hengestä, joka vallitsi alkuseurakunnassa? Miten se voi olla sama nykyseurakunnassa?

Ap.t. 2:42-47 Ja he pysyivät apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä ja leivän murtamisessa ja rukouksissa. Ja jokaiselle sielulle tuli pelko; ja monta ihmettä ja tunnustekoa tapahtui apostolien kautta. Ja kaikki, jotka uskoivat, olivat yhdessä ja pitivät kaikkea yhteisenä, ja he myivät maansa ja tavaransa ja jakelivat kaikille, sen mukaan kuin kukin tarvitsi. Ja he olivat alati, joka päivä, yksimielisesti pyhäkössä ja mursivat kodeissa leipää ja nauttivat ruokansa riemulla ja sydämen yksinkertaisuudella, kiittäen Jumalaa ja ollen kaiken kansan suosiossa. Ja Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.

Matt. 18:19, 20 Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa. Sillä missä kaksi tahi kolme on kokoontunut minun nimeeni, siinä minä olen heidän keskellensä."

"Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen opetuslapset ryhtyivät julistamaan Vapahtajan ylösnousemusta. ainoana pyrkimyksenään sielujen pelastaminen. He iloitsivat ikionnellisina pyhäinyhteydestä. He olivat helliä, huomaavaisia, vaatimattomia, valmiita mihin tahansa uhrauksiin totuuden tähden. Jokapäiväisessä keskinäisessä kanssakäymisessään he osoittivat sitä rakkautta, jota Kristus oli käskenyt heidän osoittaa. Epäitsekkäin sanoin ja teoin he pyrkivät syyttämään saman rakkauden toisten sydämessä. "Uskovien oli määrä iäti vaalia sitä rakkautta, joka täytti apostolien sydämen Pyhän Hengen vuodatuksen jälkeen. Heidän oli määrä pysyä auliin kuuliaisina uudelle käskylle: 'Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niin kuin minä olen teitä rakastanut että tekin niin rakastatte toisianne' (Joh. 13:34). Niin läheisesti heidän oli määrä liittyä Kristukseen, että he kykenisivät täyttämään hänen vaatimuksensa. Vapahtajan, joka saattoi vanhurskauttaa heidät omalla vanhurskaudellaan, tuli saada kunnia voimassaan." Ta III, s. 237.

Lisätutkisteluksi

- Fil. 1:27; Kol. 3:15; Room. 15:6, 7

Muuri Karulla ja kivikkoisella aavikolla asui kaksi erakkoa. He molemmat löysivät luolan, jossa oli avoin aukeama toisen luolan oviaukolle. Vuosien rukoilun ja itsensä kiduttamisen jälkeen, toinen kahdesta erakosta uskoi tulleen täydelliseksi. Toinen mies oli yhtäläillä uskovainen, iloitseva, ja anteeksiantava. Hän käytti aikaansa puhuakseen harvinaisten pyhiinvaeltajien kanssa, jotka tulivat paikalle ja lohdutti ja

otti asumukseensa niitä, jotka olivat eksyneet ja jättäneet sivilisaation taakseen. Kaikki aikani on omistettu mietiskelylle ja rukoilulle, ajatteli ensimmäinen erakko. Hän ei hyväksynyt alituksia, mutta pieniä puutteita toisessa miehessä. Joten saadakseen jälkimmäisen ymmärtämään mikä hänen näkemystensä mukaan, oli kaukana pyhyydestä, hän päätti asettaa kiven luolansa suulle joka kerta, kun hänen ystävänsä teki väärin. Mikä oli tulos? Muutaman kuukauden kuluttua sisäänkäynti hänen luolaansa oli täysin muurattu harmailta, rakoilevilla kivillä, ja poloinen erakko oli täysin muurautunut sisälle. Oliko se erakko-raukka ainoa, joka ikinä rakensi muurin erottamaan itsensä ystävästään ja siten sulki itsensä eräänlaiseen vankilaan? Loukkaukset, väärinkäsitykset, ja ratkaisemattomat ongelmat voivat johtaa meidät tekemään samoin rakentamaan koston, välttelyn, etäisyyden ja hiljaisuuden muurin. Siten suljemme itsemme vankilaan, jonka olemme itse tehneet. Kuinka tärkeää onkaan, ettemme salli erottavien, sulkevien muurien tulla rakennetuiksi sydäntemme ympärille! Otettu B. Ferrerolta, *A volte basta un raggio di sole*, s. 24.

12

Sapattina 18. kesäkuuta 2016

Jos veljesi tekee syntiä

"Herra toivoo seuraajiensa olevan hyvin varovaisia suhteessa toisiinsa. Heidän tulee nostaa, parantaa ja auttaa. Mutta seurakunnassa ei saa laiminlyödä tarpeellista kuria... Jumalan rakkaus langennutta ihmissukua kohtaan on erikoislaatuinen rakkauden ilmentymä — armosta syntyneen rakkauden, sillä ihmiset ovat kaikki kelvottomia sitä saamaan. Armo viittaa kohteessaan ilmenevään epätäydellisyyteen. Armo otettiin käytäntöön synnin tähden." Ta III, s. 196, 197.

Kuka on vastuussa?

1. Voimmeko ajatella tekevämme virheitä tai käyttäydymme väärin vain harvoin? Mikä on meidän ensimmäinen kristillinen velvollisuutemme meidän tullessamme tietoisiksi vajavaisuuksistamme?

Jaak. 3:2 Sillä monessa kohden me kaikki hairahdumme. Jos joku ei hairahdu puheessa, niin hän on täydellinen mies ja kykenee hillitsemään myös koko ruumiinsa. Sanan.l. 20:9 Kuka voi sanoa: "Olen puhdistanut sydämeni, olen puhdas synnistäni"?

Matt. 5:23, 24 Sentähden, jos tuot lahjaasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, niin jätä lahjasi siihen alttarin eteen, ja käy ensin sopimassa veljesi kanssa, ja tule sitten uhraamaan lahjasi.

"Hiljaisuudessa on ihmeellinen voima. Kun kärsimättömiä sanoja puhutaan sinulle, älä vastaa samalla mitalla. Sanat, joilla vastataan vihalla vihaan, yleensä toimivat piiskan tavoin saaden mielen enemmän vihaiseksi. Mutta viha hiljaisuudella kohdattuna kuolee pian pois. Suitsikoon Kristitty kielensä, päättäen vakaasti olla puhumatta karkeita, kärsimättömiä sanoja. Kieli suitsuttuna, hän saattaa olla voittoisa

jokaisessa kärsivällisyyden koetuksessa, mitä hänet kutsutaan käymään läpi. "Omalla voimallaan ihminen ei voi hallita henkeään. Mutta Kristuksen kautta hän voi saada itsehillintää. Hänen voimassaan hän saattaa tuoda ajatuksensa ja sanansa Jumalan tahdon alaisiksi. Kristuksen uskonto tekee tunteet järjen hallittaviksi ja kielen kurinalaiseksi. Sen vaikutuksen alaisena hätäilevä luonne on taltutettu, ja sydän täytetty kärsivällisyydellä ja hellyydellä." Messages to Young People, s. 135, 136.

2. Tulisiko meidän etsiä sovintoa vain, jos olemme loukanneet, vai myös silloin, jos olemme loukattuja? Mitä olette kokeneet tällä saralla? Minkä tulisi olla ratkaisumme ongelmiin veljien kesken?

Luuk. 17:3 Pitäkää itsestänne vaari! Jos sinun veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä, ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi.

Matt. 18:15 Mutta jos veljesi rikkoo sinua vastaan, niin mene ja nuhtele häntä kahden kesken; jos hän sinua kuulee, niin olet voittanut veljesi.

"Mutta syntiin ei pidä suhtautua kevytmielisesti. Herra on käskenyt meitä olemaan suvaitsematta vääryyttä veljessämme. Hän sanoo: 'Jos sinun veljesi tekee syntiä, niin nuhtele häntä' (Luuk. 17:3). Syntiä on kutsuttava sen oikealla nimellä, ja se on tehtävä selväksi väärintekijälle" Kristuksen vertaukset, s. 177.

"Te molemmat tarvitsette hellempään otteen. Sananne ovat rauhoittamiseksi, ollakseen loukkaamatta. Olkoon sydämenne täytetty rakkaudella sieluja kohtaan. Syvällä, hellällä kiinnostuksella, työskennelkää ympärillänne olevien hyväksi. Jos näet jonkun tekevän virheen, mene hänen luokseen, niin kuin Kristus on osoittanut sanassaan, ja katso voitko puhua asian selväksi Kristuksen kaltaisella hellyydellä. Rukoile hänen kanssaan, ja usko että Vapahtaja tulee näyttämään sinulle tien ulos vaikeudesta." Evangelism, s. 637.

Puhu oikealle henkilölle

3. Jos puhumme veljelle jostakin vääryydestä, mitä hän on tehnyt, eikä hän ole halukas kuuntelemaan, onko oikein vain jättää loukkaaja ja pitää häntä ventovieraana? Miltä meistä tuntuisi, jos Herra tekisi niin meille?

Ilm. 3:20 Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani.

Matt. 23:37 Jerusalemla, Jerusalemla, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olen käyn tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.

"Totinen Todistaja sanoo: »Katso, minä seison ovella ja kolkutan.» Ilm. 3:20. Jokainen Jumalan sanan sisältämä tai Hänen sanansaattajansa julistama varoitus, nuhde ja kehoitus on kolkutus sydämen ovella. Se on Jeesuksen ääni, kun Hän pyytää ääntä sisään. Joka kerran kun kolkutuksesta ei välitetä, vähenee myös halu oven avaamiseen. Jos tänään laiminlyömme Pyhän Hengen kutsun, ei se kaihuta yhtä voimakkaana huomenna. Sydän tulee vähemmän herkäksi ja vaarallisen välinpitämättömäksi elämän lyhyydestä ja sitä seuraavasta ikuisuudesta."

Aikakausten toivo, s. 472.

"Jeesus näki Jerusalemissa vertauskuvan maailmasta, joka oli hylännyt hänen armonsa ja halveksinut sitä. Hän itki sinun tähtesi, sinä itsepäinen ihminen! Jeesuksen vuodattaessa kyyneliä vuoren rinteellä Jerusalemin olisi vielä voinut katua ja välttyä tuomiolta. Taivaan lahja oli vielä vähän aikaa tarjona sille. Samalla tavalla Kristus vielä kutsuu sinua rakastavin sanoin: 'Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani' (Ilm. 3:20). 'Katso, nyt on otollinen aika, katso, nyt on pelastuksen päivä' (2 Kor. 6:2)." Vuorisaarna, s. 160.

4. Mitä meidän tulisi ajatella sellaisesta ihmisestä, joka ei puhu häntä loukanneen veljensä kanssa ongelmasta, vaan kertoo muille tästä loukkauksesta? Mitä meille tapahtuu jos toimimme näin?

3 Moos. 3:17 Tämä olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen, missä asuttekin: mitään rasvaa tai verta älkää syökö."

Ps. 141:5 Lyököön minua vanhurskas: se on rakkautta; kurittakoon hän minua: se on öljyä minun päähäni, siitä minun pääni älköön kieltäytykö. Sillä vielä vähän aikaa, niin minun rukoukseni täyttyy, mutta heidän käy pahoin:

1 Tim. 5:20. Syntiä tekeviä nuhtelee kaikkien kuullen, että muutkin pelkäisivät. "Erehtyneen kohtelua koskevissa Kristuksen ohjeissa toistuu selvemmässä

"Erehtyneen kohtelua koskevissa Kristuksen ohjeissa toistuu selvemmässä muodossa Israelille Mooseksen välityksellä annettu opetus: »Älä vihaa veljeäsi sydämessäsi, vaan nuhtelee lähimmäistäsi, ettet joutuisi hänen tähtensä syynalaiseksi.» 3 Moos. 19:17. Se merkitsee, että jos joku laiminlyö Kristuksen säätämän velvollisuuden koettaa palauttaa takaisin niitä, jotka ovat erehtyneet ja langenneet syntiin, hän itse tulee tähän syntiin osalliseksi. Meillä on aivan yhtä suuri vastuu pahasta, jota emme ole estäneet, kuin jos olisimme syyllistyneet itse tekoon. Mutta meidän on selvitettävä synti rikkojalle itselleen. Emme saa keskenämme repostella ja arvostella asiaa, eikä meillä senkään jälkeen, kun se on kerrottu seurakunnalle, ole oikeutta kertoa siitä muille." AT, s. 425.

Rukous ja armo

5. Mitä tapahtuu, jos annamme katkeruuden juurtua sydämeemme rakkauden sijaan? Kehen tämä voi vaikuttaa?

5. Moos. 29:18 Älköön siis teidän joukossanne olko ainoatakaan miestä tai naista, sukua tai sukukuntaa, jonka sydän tänä päivänä kääntyisi pois Herrasta, meidän Jumalastamme, mennäkseen palvelemaan noiden kansojen jumalia; älköön teidän keskuudessanne olko juurta, josta kasvaa koiruohoa ja marunaa,

Hepr. 12:14, 15 Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään

häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi,

"Rikkomus asetti koko maailman vaaraan, kuoleman tuomion alaiseksi. Mutta taivaassa kuultiin ääni, joka sanoi, 'Olen löytänyt lunnaan.'" (Kirje 22, 1900) Seventh day Adventist Bible Commentary, vol. 6, s. 1076.

"Tieto kristittyjen erehdyksistä on uskomattomille kompastukseksi, ja puhelemalla tällaisista asioista tuotamme vain vahinkoa, sillä katselemalla me muutamme." Aikakausten toivo, s. 425.

6. Miten suurena pidämme velkaamme Herralle ja ihmisille niin valtavana (kymmenen tuhatta taaleria), vai pienenä (vain sata senttiä)? Onko asenteemme kuin kuninkaalla Jeesuksen vertauksessa, vai kuin armottomalla palvelijalla?

Matt. 18:26-30 Silloin palvelija lankesi maahan ja rukoili häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle kaikki.' Niin herran kävi sääliksi sitä palvelijaa, ja hän päästi hänet ja antoi hänelle velan anteeksi. Mutta mentyään ulos se palvelija tapasi erään kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaria; ja hän tarttui häneen, kuristi häntä kurkusta ja sanoi: 'Maksa, minkä olet velkaa.' Niin hänen kanssapalvelijansa lankesi maahan ja pyysi häntä sanoen: 'Ole pitkämielinen minua kohtaan, niin minä maksan sinulle.' Mutta hän ei tahtonut, vaan meni ja heitti hänet vankeuteen, kunnes hän maksaisi velkansa.

"Miten monet ovatkaan nykyään mieleletään samanlaisia. Anossaan herraltaan armoa velallisella ei ollut mitään todellista käsitystä velkansa suuruudesta. Hän ei tajunnut avuttomuuttaan,..." Kristuksen vertaukset, s. 176.

"Olimme kaikki velassa jumalalliselle oikeudelle, mutta meillä ei ollut mitään, millä olisimme maksaneet velkamme. Silloin meitä säälivä Jumalan Poika maksoi lunastushintamme. Hän tuli köyhäksi, että me hänen köyhyystään rikastuisimme. Anteliaisuuden teot hänen köyhilleen ilmaisevat sen, miten vilpittömästi olemme kiitollisia osaksemme tulleesta armosta. »Tehkäämme hyvää kaikille», apostoli Paavali kehottaa, »mutta varsinkin uskonveljille» (Gal. 6:10). Ja hänen sanansa sointuvat hyvin yhteen Vapahtajan sanojen kanssa: »Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja milloin tahdotte, voitte heille tehdä hyvää.» »Kaikki, mit ä te tahdotte ihmisten teille tekävän, tehkää myös te samoin heille; sillä tämä on laki ja profeetat» (Mark. 14:7; Matt. 7:12)." Profeetat ja kuninkaas, s. 451.

7. Mitä meidän tulisi sen tähden tehdä joka kerta, kun polvistumme ja pyydämme anteeksiantoa Jumalalta? Miten Jeesus opettaa meitä antamaan anteeksi veljillemme?

Mark. 11:25 Ja kun te seisotte ja rukoilette, niin antakaa anteeksi, jos kenellä teistä on jotakin toistansa vastaan, että myös teidän Isänne, joka on taivaassa, antaisi teille anteeksi teidän rikkomuksenne."

Kol. 3:13 kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niinkuin Herrakin on antanut teille anteeksi, niin myös te antakaa.

Matt. 18:35 Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi."

"Kun Jumalan palvelijaksi tunnustautunut ihminen loukkaa tai vahingoittaa veljeään, hän antaa väärän kuvan Jumalan luonteesta. Tehty vääryys tulee tunnustaa, se tulee myöntää synniksi, muuten ihminen ei voi olla sopusoinnussa Jumalan kanssa. Veljemme on ehkä tehnyt meille suurempaa vääryyttä kuin me ehkä hänelle, mutta se ei vähennä omaa vastuutamme. Jos Jumalan eteen tullessamme muistamme, että jollakin on jotakin meitä vastaan, meidän tulee jättää uhrilahjamme, keskeyttää rukouksemme tai kiitoksemme ja mennä tapaamaan veljeä, jonka kanssa olemme riidassa, nöyrästi tunnustaa oma syntimme ja pyytää anteeksi." Vuorisaarna, s. 67, 68. "Meillä on jumalallinen vastaanotto, jolle saamme esittää pyyntöjämme. Sitten älkäämme antako minkään estää meitä esittämästä pyyntöjämme Jeesuksen nimessä, uskoen vankkumattomalla uskolla, että Jumala kuulee meitä, ja että Hän tulee vastaamaan meille. Kantakaamme vaikeutemme Jumalalle, nöyrtyen Hänen edessään. On suuri työ tehtävänä; kun meidän etuoikeutemme on neuvoa toisiamme, meidän täytyy olla hyvin varmoja, joka asiassa, pyytää Jumalan neuvoa, sillä hän ei ikinä johda meitä harhaan. Me emme saa turvautua lihan käsivarteen. Jos niin teemme, että olemme riippuvaisia pääasiassa ihmisavusta, ihmisjohduksesta, epäusko hiipii sisään, ja uskomme tulee kuolemaan." Testimonies to Ministers and Gospel Workers, s. 487.

Lisätutkisteluksi

- Sanan.l. 25:12; 9:8; Ef. 4:3; Luuk. 6:38

Katumuksen torni

Hoddamin linnan lähellä, Dumfrieshiressä, Skotlannissa, oli torni jota kutsuttiin "katumuksen torniksi." Kerrotaan, että eräs Englantilainen kävellessään eräänä päivänä linnan lähellä, näki paimenpojan makaamassa nurmikolle tornin lähellä lukemassa Raamattua. "Mitä luet, poika?" Kysyi ohikulkija. "Raamattua, herra" vastasi poika. "Raamattua. Sinun täytyy olla viisaampi kuin pariisilainen pappi. Voitko neuvoa minulle tien taivaaseen?" "Vähääkään välittämättä miehen ivaavasta äänensävyistä, paimen sanoi, "Kyllä, herra, minä pystyn; teidän täytyy mennä polkua pitkin torniin." Mies huomasi pojan oppineen hyvin kirjansa opin; lausuttuaan loukkauksen, hän jätti pojan ja käveli hiljaisuudessa. Hyvä ystävä, oletko ollut "katumuksen tornissa"? Jos et, pyydän sinua ymmärtämään, että sinun täytyy mennä siihen. Jos olemme loukanneet jotakuta, on selvää, että on velvollisuutemme tavata loukattu veli ja anoa anteeksiantoa ja sovitusta. Jos veli on loukkaaja, Jeesuksen opetuksen mukaan, meitä silti opetetaan menemään auttamaan häntä tunnistamaan virheensä, ja ottamaan ensimmäinen askel kohti sovitusta. Joka tapauksessa, kuka ikinä onkaan loukkaaja, meidän täytyy mennä katumuksen, rakkauden ja anteeksiannon torniin. Auttakoon Herra meitä saamaan tämän kokemuksen jatkuvasti. Otettu N.T. Anecdotal niin kuin lainattu A. Lerinissä, 55 Ilustraciones, No. 14.

Sen te olette tehneet minulle

"Kristus samasti itsensä kansansa tarpeitten kanssa. Sen tarpeet ja kärsimykset olivat myös Hänen. Hän sanoi: 'Minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minun juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseen; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minun tyköni.' Matt. 25:35, 36. Jumalan palvelijoiden tulee olla helläsydämiä, ja heidän tulee osoittaa vilpitöntä rakkautta Kristuksen seuraajiin. Heidän tulee osoittaa samanlaista mielenkiintoa kuin Kristus esitti vertauksessaan paimenen huolenpidosta kadonnutta lammasta kohtaan. Heidän tulee seurata Kristuksen antamaan esikuvaa ja osoittaa samanlaista myötätuntoa ja ystävällisyyttä sekä hellää ja säälivää rakkautta, kuin hän on osoittanut ihmisille." Ta I, s. 303.

Meidän toimintamme

1. Minkä vertauskuvan Jeesus esitti havainnollistaakseen rikkaan miehen asennetta? Kenen hyväksi hän ajatteli ja työskenteli? Mikä oli hänen suunnitelmansa kaikelle hänen omaisuudelleen?

Luuk. 12:16-19 16. Ja hän puhui heille vertauksen sanoen: "Rikkaan miehen maa kasvoi hyvin. Niin hän mielti mielessään ja sanoi: 'Mitä minä teen, kun ei minulla ole, mihin viljani kokoaisin?' Ja hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä revin maahan aittani ja rakennan suuremmat ja kokoan niihin kaiken eloni ja hyvyyteni; ja sanon sielulleni: sielu, sinulla on paljon hyvää tallessa moneksi vuodeksi; nauti lepoa, syö, juo ja iloitse.'

"Jumala on avannut mahdollisuuksia, joiden avulla ahneus voidaan voittaa suorittamalla hyväntekeväisyyttä. Elämälläsi sanot arvostavasi maailman aarteita enemmän kuin kuolemattomia rikkauksia. Sinä sanot: 'Hyvästi, taivas; hyvästi, kuolematon elämä; olen valinnut tämän maailman.' Olet kaupittelemassa valtavan arvokkaan helmen hetken hyödyistä. Uskallatko vielä helliä mammonan-rakastavaa mielenlaatua, kun Jumala on kaitselmuksessaan asettanut sinun jalkasi mustaan virtaan? ... Vapahtajamme nuhteli usein ja vakavasti ahneuden syntiä." Testimonies for the Church, vol. 3, s. 545.

2. Mutta mitä tapahtui hänelle ja hänen omaisuudelleen? Miten meidän tulisi soveltaa tätä vertauskuvaa nykyaikana omassa elämässämme ja olosuhteissamme?

Luuk. 12:20, 21 Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä mieletön, tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta pois; kenelle sitten joutuu se, minkä sinä olet hankkinut?' Näin käy sen, joka kokoaa aarteita itselleen, mutta jolla ei ole rakkautta Jumalan tykönä."

Matt. 25:41-45 Sitten hän myös sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun tyköäni, te kirottut, siihen iankaikkiseen tuleen, joka on valmistettu perkeleelle ja hänen enkeleillensä. Sillä minun oli nälkä, ja te ette antaneet minulle syödä;

minun oli jano, ja te ette antaneet minulle juoda; minä olin outo, ja te ette ottaneet minua huoneeseenne; minä olin alaston, ja te ette vaatettaneet minua; sairaana ja vankeudessa, ja te ette käyneet minua katsomassa.' Silloin hekin vastaavat sanoen: *'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastonna tai sairaana tai vankeudessa, emmekä sinua palvelleet?'* Silloin hän vastaa heille ja sanoo: *'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.'*

"Ihmiset tulevat kattamaan maan ja meren maalliseksi hyödykseen, ja kestäämään itsensä kieltämistä ja kärsimystä saavuttaakseen tavoitteensa, ja silti kääntyvät pois taivaan tarjouksesta, eivätkä arvosta ikuisia rikkauksia. Suhteellisen köyhät ovat yleensä niitä, jotka ylläpitävät eniten Jumalan asiaa. He ovat avokätisiä vähästään. He ovat vahvistaneet anteliaita mielijohteitaan jatkuvilla anteliaisuuden osoituksilla. Heidän menojen hipoessa tuloja, heidän intohimollaan maallisille rikkauksille ei ole ollut tilaa tai mahdollisuutta vahvistua. Mutta useat, alettuaan kerätä maallisia rikkauksia, alkavat laskemaan, kauanko heillä kestää yltää tiettyyn summaan. Ahdistuksissaan kerätä varallisuutta itselleen, he epäonnistuvat tulemaan rikkaiksi Jumalaa kohtaan. "Tulisi olla sinun päämäärä, olit millä alalla tahansa, tehdä työsi tavalla, joka ylistää Jumalaa. Kaikki mitä saat, tulisi harkita pääomana sijoitettavaksi taivaan pankkiin. Tulisi olla ilosi omistaa keinoja, ja aikaa, ja kykyä voittaaksesi sieluja Kristukselle, tuoda valoa niille, jotka istuvat pimeydessä." Sons and Daughters of God, s. 275.

Kristuksen toiminta

3. Kuka on vastakohtana senlaiselle toiminnalle? Mitä Jeesus sanoi tehtävästään ja itsestään?

Matt. 20:28 niinkuin ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monen edestä."

Luuk. 22:27 Sillä kumpi on suurempi, sekö, joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen teidän keskellänne niinkuin se, joka palvelee.

"Apostoli Paavali kehotti filippiläisiä veljiään: 'Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli: joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen, vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi.' ' Onko palvelija Herraansa suurempi? Kristus on antanut meille elämänsä esimerkiksi, ja teemme hänelle häpeää tullessamme pienistä asioista kateellisiksi, ja olemme valmiita paheksumaan jokaista loukkausta, oletettua tai todellista. Ei ole jalon mielen merkki olla valmistautunut puolustamaan itseään, säilyttääkseen oman arvokkuutensa... Jumalasta on saatavilla voimaa. Hän voi auttaa. Hän voi antaa armoa ja taivaallista viisautta. Jos kysyt uskossa, tulet saamaan; mutta sinun täytyy valvoa ja rukoilla. Valvo, rukoile, työskentele, tulisi olla mottosi." Testimonies for the Church, vol. 2, s. 426, 427.

4. Minkä sellaisen palveluksen Jeesus teki opetuslapsilleen, jonka yleensä suorittivat palvelijat ja ei-juutalaiset orjat?

Joh. 13:4, 5 nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyötti sillä itsensä. Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytyneet.

Fil. 2:7 vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;

"Jalkojen pesemisen määräys esittää kaikkein voimallisimmin aidon nöyryyden välttämättömyyden. Opetuslasten kilpaillessa korkeimmasta paikasta luvatussa valtakunnassa, Kristus vyötti itsensä, ja suoritti palvelijan tehtävän pesemällä niiden jalat, jotka kutsuivat Häntä Herraksi.... "Pestyään opetuslasten jalat, Hän (Jeesus) sanoi, 'Olen antanut teille esimerkin, että teidän tulisi tehdä niin kuin minä olen teille tehnyt!...' Kristus vakiinnutti uskonnollisen palveluksen. Herramme teon kautta tästä nöyryyttävästä seremoniasta pyhitetty määräys. Opetuslasten tuli seurata sitä, jotta he saattaisivat aina pitää mielessä Hänen opetuksensa nöyryydestä ja palvelemisesta." The Faith I live By, s. 298.

Kristityn toiminta

5. Viitaten toisten hyväksi tehtyyn palvelukseen, mitä ohjeita apostoli Paavalin kautta annettiin? Tarkastellen erilaisten ihmisten tarpeita, minä Paavali piti itseään?

Gal. 5:13 Te olette näet kutsutut vapauteen, veljet; älkää vain salliko vapauden olla yllykkeeksi lihalle, vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa.

Ef. 6:7 hyvällä mielellä palvelen, niinkuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä,

Room. 1:14 Kreikkalaisille ja barbaareille, viisaille ja tyhmille minä olen velassa;

"Onko palvelijoilla yleisesti ottaen sellainen mielenlaatu, että tehdään niin paljon kuin mahdollista? Eikö ole paremminkin muotia suoriutua työstä niin nopeasti ja helposti kuin mahdollista ja saada palkka niin vähillä ponnisteluilla kuin mahdollista? Ne, jotka tunnustautuvat Kristuksen palvelijoiksi, eivät saa unohtaa apostoli Paavalin kehotusta: 'Palvelijat, olkaa kaikessa kuuliaiset maallisille isännillenne, pelossa ja vavistuksessa, sydämenne yksinkertaisuudessa, niin kuin Kristukselle, ei silmänpalvelijoina, ihmisille mieliksi, vaan Kristuksen palvelijoina, sydämeštänne tehden, mitä Jumala tahtoo, hyvällä mielellä palvelen, niin kuin palvelisitte Herraa ettekä ihmisiä, tietäen, että mitä hyvää kukin tekee, sen hän saa takaisin Herralta, sillä te palvelette Herraa" - *Messages to Young People*, s. 229, 230.

6. Millainen henki meillä tulisi sen tähden olla, kun meitä kutsutaan palvelemaan veljeämme? Kenen nimessä tämä tulisi tehdä?

Kol. 3:17 Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa.

1 Kor. 10:31 Söittepä siis tai joitte tai teittepä mitä hyvänsä, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi.

"Rakastavalla mielelle me teemme vaatimattomimmatkin elämän velvollisuudet 'niin kuin Herralle' (Kol. 3:23). Jos Jumalan rakkaus on sydämessä, se ilmenee myös elämässä. Kristuksen suloinen tuoksu ympäröi meidät, ja meillä on kohottava ja

siunaava vaikutus. "Sinun ei pidä odottaa suuria tilaisuuksia tai erinomaisia edellytyksiä, ennen kuin ryhdyt tekemään Jumalan työtä. Sinun ei tarvitse ajatella vähääkään sitä, mitä maailma ajattelee sinusta. Jos sinun jokapäiväinen elämäsi todistaa uskosi puhtaudesta ja vilpittömyydestä ja jos muut ovat vakuuttuneita siitä, että sinä haluat olla heille avuksi, niin ponnistuksesi eivät voi mennä kokonaan hukkaan." Tie Kristuksen luo, s. 71.

Toimintamme Kristuksen hyväksi

7. Keneen Jeesus on täysin samaistanut itsensä? Siksi, kun suoritamme jonkin palveluksen tarpeessa oleville, kenen vuoksi sen teemme? Mikä suuri lupaus on annettu kaikille, jotka toimivat toisten eduksi tällä hengellä?

Matt. 25:34-40 Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, minun Isäni siunatut, ja omistakaa se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syödä; minun oli jano, ja te annoitte minulle juoda; minä olin outo, ja te otitte minut huoneeseenne; minä olin alaston, ja te vaatetitte minut; minä sairastin, ja te kävitte minua katsomassa; minä olin vankeudessa, ja te tulitte minun tyköni.' Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle sanoen: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinua, tai janoisena ja annoimme sinulle juoda? Ja milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut huoneeseemme, tai alastonna ja vaatetimme sinut? Ja milloin me näimme sinun sairastavan tai olevan vankeudessa ja tulimme sinun tykösi?' Niin Kuningas vastaa ja sanoo heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmäistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle.'

"Taloudenhoitaja asemamme ei aseta meille velvoitteita yksinomaan Jumalaa vaan myös ihmisiä kohtaan. Jokainen ihminen on elämän arilaisista lahjoista kiitollisuudenvelassa Vapahtajalle. Ruoka, vaatteet, ja asunto sekä ruumis, sielu ja henki ovat hänen verellään ostetut. Meillä näin tulleen kiitollisuudenvelan ja palveluvollisuuden kautta Kristus on liittänyt meidät lähimmäisiimme. Hän kehoittaa meitä: 'Palvelkaa toisianne rakkaudessa' (Gal. 5:13). 'Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmäistäni, sen te olette tehneet minulle' (Matt. 25:40)." Elämä ja kasvatus, s. 134.

Pohdittavaksi

- Mitä ne, jotka Jumala tulee hylkäämään, uskovat itsestään ja omista teoistaan? Mutta ketä he ovat oikeasti palvelleet?
- Ketä ne, jotka toivotetaan tervetulleeksi iankaikkiseen valtakuntaan, luulivat palvelleensa?
- Millä hengellä he ovat tehneet tämän?
- Uskommeko, että palvelemalla toisia Kristus siunaa meitä?
- Työskennellessämme, työskentelemmekö kuin työskentelimme Kristukselle?
- Puhummeko kuin puhuisimme Hänelle?
- Toimimmeko kuin toimisimme Hänelle?

- Teemmekö kaiken kuin tekisimme sen Hänelle?

Rakkaus tarkoittaa toisten auttamista

Lastentarhan opettaja yritti selittää pikkulapsille luokassaan, mitä rakkaus on. Hänellä oli vaikeuksia tämän kanssa, joten hän kysyi heiltä mitä rakkaus on. Pieni kuusivuotias tyttö lähti pois tuoiltaan, meni opettajan luo, halasi häntä, antoi suukon, ja sanoi: "Tätä on rakkaus." Sitten opettaja sanoi, "Hyvä, mutta rakkaus on jotain enemmän. Mitä tämä jokin on?" Pohdittuaan hetken, sama pikkutyttö nousi tuoiltaan ja alkoi siistiä tuoleja jotka eivät olleet järjestyksessä. Hän puhdisti liitutaulun, poimi paperit lattialta, järjesti kirjat jotka olivat hajallaan pöydällä, ja sitten, helpotuksen henkäyksellä sanoi opettajalle: "Rakkaus on enemmän kuin sanoja; se on toisten auttamista." Se on totta. Rakkaus on enemmän kuin sanoja. Juuri tätä olemme opiskelleet tämän neljänneksen läksyissä. tämän pikkutyttö esitti. Muistakaamme, että rakkaus tarkoittaa toisten auttamista, ja tarkastelkaamme, mitä apostoli Johannes kirjoitti: "Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa ja totuudessa." 1 Joh. 3:18. Otettu Expositor Biblicosta, lainannut A. Lerin teoksessa 500 Ilustraciones, kuvaelma No. 7.

Lähetyskertomus Bangaloresta, Intiasta

Luettavaksi Sapattina 25.6.2016

Erikoissapattikolehti kerätään sapattina 2.7.2016

"Aasian seurakunnat tervehtivät teitä." 1 Kor. 16:19. Tunnettu kaupunki Intiassa, Bangalore, virallisesti Bengaluruna tunnettu, on Etälä-Intialaisen Karnatakan osavaltion pääkaupunki. Yli kymmenen miljoonan asukasluvullaan se on Intian kolmanneksi isoin ja maailman 27. isoin kaupunki, ja se sijaitsee Etelä-Intiassa, Deccan tasanteella yli 900 metriä merenpinnan yläpuolella, korkeimmalla kaikista Intian suurkaupungeista. Bangalore tunnetaan ympäri vuoden miellyttävästä ilmastostaan. Kaupunki on myös yksi rodullisesti monipuolisimpia. Yli 62% kaupungin väestöstä on muuttanut Intian muista osista. Historiallisesti monikulttuurisena kaupunkina Bangalore on kokenut dramaattisen sosiaalisen ja kulturaalisen muutoksen vapaamielisyyden ja informaatioteknologian (IT) laajentumisen ja lukuisten työpaikkojen Intiaan ulkoistamisen myötä. Bangaloren IT-yritykset työllistävät yli 35% Intian koko 1 miljoonan IT alan ammattilaisen työvoimasta. Karnatakan osavaltio on myös tunnettu väkivaltaisuuksistaan Kristittyjä kohtaan. Vuonna 2008, äärihinduryhmä aloittu Kristittyjen vastaisen toimintansa osavaltiossa, johon kuului mm. protestanttisten kirkkojen pommituksia. Tämä väkivaltainen toimenpide on toistunut osavaltiossa uudestaan ja uudestaan. Kristittyjen on hyvin vaikeaa tehdä avointa lähetystyötä. Enemmistö hinduväestöstä vastustaa raivokkaasti Hindujen kääntymistä kristityiksi. Itse asiassa Bangalore on tunnettu valtavista hindujumalien patsaista. Seitsemännen päivän adventistien

kansainvälisen lähetyssseuranunnan uskonpuhdistusliikkeen työ alkoi 1982 yhden paikallisen seurakunnan perustamisella. Aluksi oli yli 40 jäsentä, mutta määrä laski yksityisissä kodeissa kokoontumisen vaikeuden myötä. Kaikesta huolimatta, uskolliset seurakunnan jäsenet jatkoivat työskentelyä Bangalossa, ja nykyisellään on 13 jäsentä ja kymmenen vakituista sapattikoulussa kävijää. Koska Intiassa on vahva kastijärjestelmä, on vaikea suostutella kääntymätöntä henkilöä osallistumaan kotijumalanpalvelukseen. Alueella työskentelevät vapaaehtoiset kuitenkin keräävät eri ryhmiä yhteen joka sapatti, vaikka he eivät tilan puutteen takia voi majoittaa isoa väkijoukkoa keskuspaikassaan, jossa he kokoontuvat. He ovat usein yrittäneet vuokrata isompia tiloja jumalanpalvelukseen, mutta hindut eivät ole halukkaita vuokraamaan rakennuksia kristilliseen uskonnolliseen toimintaan. Jo pidemmän aikaa tämä seurakunta on pyytänyt apua seurakuntarakennuksen saamiseksi. Intian suurkaupunkina kiinteistöjen hinta on Bangalossa korkea. Mutta täällä on paljon mahdollisuuksia Jumalan työlle, sillä useimmat jäsenet ovat työssäkäyviä, ja on mahdollista saavuttaa paljon ammatillaisia tällä alueella. Bangaloren seurakunnan nuoret ovat hyvin ahkeria auttamaan Jumalan työtä nuorten keskuudessa muissa Intian osissa. Koska heillä kaikilla on työpaikat, he ovat suuri apu Intian alueella. Kun on ehtoollisjumalanpalvelus, kaikki jäsenet matkustavat Tirupatturiin, eteläiseen Tamilnadun osavaltioon, missä sijaitsee päämaja. Teidän avokätiset lahjoituksenne Bangaloren seurakuntarakennuksen hyväksi ensi sapattina antaa heille mahdollisuuden saada paikka Jumalanpalvelusta varten uskollisille veljille ja vierailijoille.

Tervehdys ja siunaukset taivaasta kaikille. "...niin se on otollinen sen mukaan, kuin on varoja, eikä sen mukaan, kuin niitä ei ole." 2 Kor. 8:12

Douglas Francis, Aasian osaston johtaja

Julkaisia: Seitsemännen Päivän Adventistien Kansainvälisen lähetykseseurakunnan
Uskonpuhdistusliikkeen Pääkonferenssi www.imssda.org Toimituspaikka
Suomessa: Mastotie 10, 37800 Akaa www.spaup.org info@spaup.org
